

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Komisia	
2005/C 52/01	Úroková miera použitá Európskou centrálnou bankou pri hlavných finančných operáciách: 2,05 % dňa 1. marca 2005 — Výmenný kurz eura	1
2005/C 52/02	Oznámenie o nastávajúcom uplynutí platnosti niektorých antidumpingových a vyrovnávacích opatrení	2
2005/C 52/03	Oznámenie o uplynutí platnosti niektorých antidumpingových opatrení	4
2005/C 52/04	Záverečná správa vyšetrovateľa v prípade COMP/ M.3333 — SONY/BMG (podľa článku 15 rozhodnutia Komisie 2001/462/EC, ESUO z 23. mája 2001 o pôsobnosti vyšetrovateľov v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže – Ú. v. ES L 162, 19.6.2001, s. 21) (1)	5
2005/C 52/05	Stanovisko Poradného výboru ku koncentráciám vydané na jeho 127. schôdzi dňa 9. júla 2004 týkajúce sa predbežného návrhu rozhodnutia v prípade COMP/M.3333 — SONY/BMG (1)	7
2005/C 52/06	Dokumenty COM iné ako návrhy právnych predpisov prijaté Komisiou	8
2005/C 52/07	Štátna pomoc — Grécko — Štátna pomoc pod č. C 23/2004 (ex NN 153/2003) — Pomoc podnikom v okresoch Kastoria a Euvoia (ministerský výnos č. 69836/B1461, zmenený a doplnený výnosmi č. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 a 72742/B1723) — Výzva na predkladanie pripomienok podľa článku 88 odseku 2 Zmluvy o ES	9
2005/C 52/08	Informačný postup — Technické pravidlá (1)	18
2005/C 52/09	Štátna pomoc — Taliansko — Štátna pomoc pod č. C 21/2004 (ex N 590/B/2001) — článok 99 ods. 2 písm. a) (pokiaľ ide o poľnohospodársky sektor) a článok 124 ods. 1 a ods. 2 regionálneho zákona č. 32/2000: „Usmernenia týkajúce sa vykonávania viacročného usmerňovacieho programu 2000 – 2006 a úpravy schém poskytovania pomoci podnikom“ (Sicília). — Výzva na predkladanie pripomienok podľa článku 88 odseku 2 Zmluvy o ES	23

Európska centrálna banka

2005/C 52/10

Stanovisko Európskej centrálnej banky zo 17. februára 2005 na žiadosť Rady Európskej únie k návrhu smerníc Európskeho parlamentu a Rady, ktorými sa prepracovávajú smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES z 20. marca 2000 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií a smernica Rady 93/6/EHS z 15. marca 1993 o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií (CON/2005/4) 37

II *Návrhy právnych aktov***Komisia**

2005/C 52/11

Návrhy právnych predpisov prijaté Komisiou 47

I

(Informácie)

KOMISIA

Úroková miera použitá Európskou centrálnou bankou pri hlavných refinančných operáciách⁽¹⁾:

2,05 % dňa 1. marca 2005

Výmenný kurz eura⁽²⁾

1. marca 2005

(2005/C 52/01)

1 euro =

Mena	Výmenný kurz	Mena	Výmenný kurz
USD Americký dolár	1,3216	LVL Lotyšský lats	0,6961
JPY Japonský jen	137,90	MTL Maltská líra	0,4311
DKK Dánska koruna	7,4420	PLN Poľský zlotý	3,8763
GBP Britská libra	0,68790	ROL Rumunský lei	36 281
SEK Švédská koruna	9,0517	SIT Slovinský toliar	239,71
CHF Švajčiarsky frank	1,5357	SKK Slovenská koruna	37,838
ISK Islandská koruna	80,25	TRY Turecká líra	1,6941
NOK Nórska koruna	8,2120	AUD Austrálsky dolár	1,6771
BGN Bulharský lev	1,9559	CAD Kanadský dolár	1,6306
CYP Cyperská libra	0,5834	HKD Hongkongský dolár	10,3082
CZK Česká koruna	29,630	NZD Novozélandský dolár	1,8201
EEK Estónska koruna	15,6466	SGD Singapúrsky dolár	2,1448
HUF Maďarský forint	241,78	KRW Juhokórejský won	1 327,55
LTL Litovský litas	3,4528	ZAR Juhoafrický rand	7,7193

⁽¹⁾ Použitý kurz sa vzťahuje k poslednej operácii vykonanej pred určeným dňom. V prípade, že tender obsahuje variabilný kurz, použije sa kurz medzný.

⁽²⁾ Zdroj: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

Oznámenie o nastávajúcom uplynutí platnosti niektorých antidumpingových a vyrovnávacích opatrení

(2005/C 52/02)

1. Podľa ustanovení článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 ⁽¹⁾ o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva a článku 18 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 2026/97 zo 6. októbra 1997 ⁽²⁾ o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva Komisia oznamuje, že, v prípade, ak nebude začaté preskúmanie v súlade s nasledovným postupom, platnosť ďalej uvedených antidumpingových opatrení uplynie dňom uvedeným v tabuľke.

2. Postup

Výrobcovia Spoločenstva môžu podať písomnú žiadosť o preskúmanie. Táto žiadosť musí obsahovať dostatočné dôkazy o tom, že uplynutie platnosti opatrení by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu/subvencovania a ujmy.

V prípade, ak sa Komisia rozhodne preskúmať príslušné opatrenia, budú mať vývozcovia, dovozcovia, predstavitelia vyvážajúcej krajiny a výrobcovia Spoločenstva príležitosť doplniť, vyvrátiť alebo predložiť pripomienky k záležitostiam, ktoré sú uvedené v žiadosti o preskúmanie.

3. Časová lehota

Výrobcovia Spoločenstva môžu, na základe vyššie uvedených informácií, predložiť písomnú žiadosť o preskúmanie Európskej komisii, Generálnemu riaditeľstvu pre obchod (divízia B-1), J-79 5/16, B-1049 Brusel ⁽³⁾, a to kedykoľvek od dátumu uverejnenia tohto oznámenia, najneskôr však do troch mesiacov pred dátumom uvedeným v tabuľke.

4. Toto oznámenie je uverejnené v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 a s článkom 18 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 2026/97 zo 6. októbra 1997.

Výrobok	Krajina(-y) pôvodu alebo vývozu	Opatrenia	Odkaz	Dátum uplynutia platnosti
PET (Polyetylén tereftalát)	India Indonézia Kórejská republika Malajzia Taiwan Thajsko	Antidumpingové clo	Nariadenia Rady (ES) č. 2604/2000 (Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 21) naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 83/2005 (Ú. v. EÚ L 19, 21.1.2005, s. 1)	1. 12. 2005
	India Indonézia	Závazky	Rozhodnutie Komisie č. 2000/745/ES (Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 88) naposledy zmenené a doplnené rozhodnutím Komisie č. 2002/232/ES (Ú. v. ES L 78, 21.3.2002, s. 12)	1. 12. 2005

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 56, 6.3.1996, s. 1, nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 461/2004 (Ú. v. EÚ L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 288, 21.10.1997, s. 1, nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 461/2004 (Ú. v. EÚ L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽³⁾ Telex COMEU B 21877, Fax : (32-2) 295 65 05.

Výrobok	Krajina(-y) pôvodu alebo vývozu	Opatrenia	Odkaz	Dátum uplynutia platnosti
PET (Polyetylén tereftalát)	India Malajzia Thajsko	Vyrovnávacie clo	Nariadenie Rady (ES) č. 2603/2000 (Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 1) naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 822/2004 (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2004, s. 3)	1. 12. 2005
	India	Závazok	Rozhodnutie Komisie č. 2000/745/ES (Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 88)	1. 12. 2005
Elektronické váhy	Čínska ľudová republika Kórejská republika Taiwan	Antidumpingové clo	Nariadenia Rady (ES) č. 2605/2000 (Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 42)	1. 12. 2005

Oznámenie o uplynutí platnosti niektorých antidumpingových opatrení

(2005/C 52/03)

S odvolaním sa na uverejnenie oznámenia o nastávajúcom uplynutí platnosti ⁽¹⁾, po ktorom nebola prijatá žiadna žiadosť o preskúmanie, Komisia oznamuje, že v krátkom čase uplynie platnosť ďalej uvedených antidumpingových opatrení.

Toto oznámenie je uverejnené v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 ⁽²⁾ o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva.

Výrobok	Krajina(-y) pôvodu alebo vývozu	Opatrenia	Odkaz	Dátum uplynutia platnosti
Elektronické váhy	Japan	Antidumpingové clo	Nariadenie Rady (ES) č. 468/2001 (Ú. v. ES L 67, 9.3.2001, s. 24)	10. 3. 2005
Elektronické váhy	Singapur	Antidumpingové clo	Nariadenie Rady (ES) č. 469/2001 (Ú. v. ES L 67, 9.3.2001, s. 37)	10. 3. 2005

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 214, 26.8.2004, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 56, 6.3.1996, s. 1 Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 461/2004 (Ú. v. EÚ L 77, 13.3.2004, s. 12).

**ZÁVEREČNÁ SPRÁVA VYŠETROVATEĽA
V PRÍPADE COMP/ M.3333 — SONY/BMG**

(podľa článku 15 rozhodnutia Komisie 2001/462/EC, ESUO z 23. mája 2001 o pôsobnosti vyšetrovateľov v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže – Ú. v. ES L 162, 19.6.2001, s. 21)

(2005/C 52/04)

(Text s významom pre EHP)

Návrh rozhodnutia má za následok nasledujúce zistenia:

Písomné konanie

Pripomína sa, že 9. januára 2004 spoločnosti Bertelsmann AG („Bertelsmann“) a Sony Corporation of America patriaca do skupiny Sony, Japonsko („Sony“) ⁽¹⁾ oznámili Komisii zlúčenie ich globálnych podnikov s hudobnými nahrávkami v súlade s článkom 4 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi ⁽²⁾ („nariadenie o fúziách“).

Rozhodnutím z 12. februára 2004 Komisia začala konanie v zhode s článkom 6 ods. 1 písm. c) nariadenia o fúziách.

Konanie bolo prerušené od 7. apríla do 5. mája 2004 podľa článku 11 ods. 5 nariadenia o fúziách, keďže strany nereagovali v plnom rozsahu na žiadosť o poskytnutie informácií.

Stranám s oznamovacou povinnosťou Komisia zaslala zoznam námietok („SO“) 24. mája 2004.

Komisia požiadala strany s oznamovacou povinnosťou, aby odpovedali do 9. júna 2004. Tento konečný termín strany dodržali.

Prístup k spisu

Dňa 19. mája 2004 bol stranám s oznamovacou povinnosťou umožnený prístup k spisu.

Po stretnutí, ktoré sa uskutočnilo 1. júna 2004 a na ktorom som sa zúčastnil ja, zástupcovia strán s oznamovacou povinnosťou a tím zaoberajúci sa prípadom, som umožnil prístup k ďalším informáciám v spise Komisie.

Aby bol ekonómom strán s oznamovacou povinnosťou umožnený prístup k dôverným údajom tretích strán v miestnosti údajov Komisie, ekonómovia podpísali vyhlásenie o utajení, ktorého obsah schválili Universal Music International, Warner Music Group a EMI Group. So vzájomným súhlasom strán s oznamovacou povinnosťou a tretích strán som skontroloval dodržiavanie tejto doložky.

Nakoniec bol stranám s oznamovacou povinnosťou poskytnutý ďalší prístup k spisu 10. júna 2004, keď im Európska asociácia pre vysielanie (European Broadcasting Association) a Apple Computer Inc. poskytli odtajnenú verziu dokumentov.

Účasť tretích strán

Ako tretie strany som uznal nasledujúce firmy v súlade s článkom 11 c) nariadenia Komisie (ES) č. 447/98: Apple Computer Inc., Universal Music International, Syndicat des Détaillants Spécialisés du Disque a Union des Producteurs Phonographiques Français Indépendants, Európsku úniu spotrebiteľov (European Consumer's Organisation), Európsku vysielaciu úniu (European Broadcasting Union), Playloder, IMPALA, Medzinárodné fórum hudobných manažérov (International Music Managers Forum), Švédska spoločnosť skladateľov populárnej hudby (The Swedish Society of Popular Music Composers), EMI Group, Warner Music Group, Time Warner Inc. Za účelom informovania o povahe a predmete konania podľa článku 16 nariadenia Komisie (ES) č. 447/98 zaslalo Generálne riaditeľstvo pre hospodársku súťaž všetkým spomenutým spoločnostiam odtajnenú verziu zoznamu námietok.

⁽¹⁾ ďalej obe označené ako „strany s oznamovacou povinnosťou“.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s.1; korigendum Ú. v. ES L 257, 21.9.1990, s. 13., naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1319/97 (Ú. v. ES L 180, 9.7.1997, s. 1; korigendum Ú. v. ES L 40, 13.2.1998, s. 17.

Ústne vypočutie

Dňa 14. a 15. júna 2004 sa uskutočnilo ústne vypočutie.

Väčšina tretích strán, ktoré sa zúčastnili na konaní, sa podieľala aj na ústnom vypočutí.

EMI Group a Warner Music Group požiadali o možnosť zúčastniť sa ústneho vypočutia ako pozorovatelia. Ako som už skôr obe spoločnosti písomne informoval, zastávam názor, že vypočutia nie sú príležitosťou, na ktorých by sa mohli zainteresované tretie strany zúčastňovať bez toho, aby sa na nich podieľali aktívne. Preto bola ich účasť podmienená ich pripravenosťou prezentovať na vypočutí ich vlastné stanoviská. Keďže neboli ochotné pristúpiť na túto podmienku, prístup som im musel zamietnuť.

Bez ohľadu na ich nepripustenie k ústnemu vypočutiu sa nazdávam, že obe spoločnosti, rovnako ako aj ďalšie tretie strany, mali dostatočné možnosti podieľať sa na prebiehajúcom konaní a dosť priestoru na to, aby sa uistili, že Komisia pozná ich stanoviská. Všetky tretie strany mali príležitosť nadobudnúť hlboké poznatky o problematike prípadu v priebehu konania. Niektoré tretie strany komplexne prispeli k analýze Komisie, ktorú Komisia vykonala pred vydaním zoznamu námietok a po prijatí odtajnenej verzie zoznamu námietok.

Po zvážení odpovedí strán na zoznam námietok a ich vysvetlení na ústnom vypočutí Generálne riaditeľstvo pre hospodársku súťaž rozhodlo, že námietky vznesené v zozname námietok sa nepotvrdili.

Na základe vyššie uvedeného sa nazdávam, že právo na vypočutie všetkých účastníkov tohto konania bolo rešpektované.

Brusel, 13. júla 2004

(podpísaný)

Serge DURANDE

Stanovisko Poradného výboru ku koncentráciám vydané na jeho 127. schôdzi dňa 9. júla 2004 týkajúce sa predbežného návrhu rozhodnutia v prípade COMP/M.3333 — SONY/BMG

(2005/C 52/05)

(Text s významom pre EHP)

1. Poradný výbor súhlasí s Komisiou, že oznámená operácia vytvára podstatu koncentrácie v znení nariadenia o fúzii (EHS) č. 4064/89 a že má komunitárny rozmer, ako je definované v uvedenom nariadení.
2. Poradný výbor súhlasí s Komisiou, že existuje trh príslušného výrobku:
  - a) pre nahrávanú hudbu, ktorý by sa mohol rozčleniť na samostatné trhy pre rôzne žánre a kompilácie,
  - b) pre online hudbu, ktorý je rozdelený na veľkoobchodný trh v prípade licencií na online hudbu a maloobchodný trh v prípade distribúcie online hudby,
  - c) pre vydávanie hudby, ktorý by sa mohol rozčleniť na samostatné trhy v prípade mechanických práv, práv na verejné predvedenie, synchronizačných práv, tlačových práv a iných práv.
3. Poradný výbor súhlasí s Komisiou, že vyššie uvedené trhy s výrobkami sú vo svojom rozsahu národnými trhmi, okrem vydávania hudby, keď geografický trh sa môže ponechať otvorený.
4. Väčšina Poradného výboru súhlasí s Komisiou, že navrhovaná koncentrácia nebude viesť k posilneniu, ani vytvoreniu kolektívneho dominantného postavenia na trhoch:
  - a) pre nahrávanú hudbu, ani
  - b) na veľkoobchodnom trhu v prípade licencií na online hudbu.Menšina nesúhlasí.
5. Poradný výbor súhlasí s Komisiou, že navrhovaná koncentrácia nebude viesť k vytvoreniu jedinému dominantnému postaveniu na:
  - a) trhoch pre nahrávanú hudbu v Nemecku, Holandsku, Belgicku, Luxembursku a Francúzsku a
  - b) národných trhoch pre distribúciu online hudby.
6. Väčšina Poradného výboru súhlasí s Komisiou, že navrhovaná koncentrácia nebude mať za účinnok koordináciu konkurenčného správania Sony a Bertelsmann na trhu vydávania hudby. Menšina nesúhlasí.
7. Väčšina Poradného výboru súhlasí s Komisiou, že navrhovaná koncentrácia nevytvára, ani neposilňuje dominantné postavenie, v dôsledku ktorého by bola efektívna konkurencia významne ohrozená na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti, a že preto má byť koncentrácia prehlásená za kompatibilnú so spoločným trhom a s Dohodou o EHP. Menšina nesúhlasí.
8. Poradný výbor odporúča zverejniť toto stanovisko v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
9. Poradný výbor žiada Komisiu, aby vzala do úvahy všetky ostatné podnety, ktoré boli vznesené počas diskusie.

Dokumenty COM iné ako návrhy právnych predpisov prijaté Komisiou

(2005/C 52/06)

Dokument	Časť	Dátum	Názov
COM(2004) 447		30. 6. 2004	OZNÁMENIE KOMISIE RADE, EURÓPSKEMU PARLAMENTU, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU PRE REGIÓNY: Širokopásmové mobilné služby
COM(2004) 480		13. 7. 2004	OZNÁMENIE KOMISIE RADE, EURÓPSKEMU PARLAMENTU, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU PRE REGIÓNY: Pre globálne partnerstvo v informačnej spoločnosti: Premietnutie ženevských zásad do činnosti – Návrhy Komisie pre druhú fázu Svetového samitu o informačnej spoločnosti (SSIS)
COM(2004) 642		12. 10. 2004	Návrh ODPORÚČANIE RADY A EURÓPSKEHO PARLAMENTU o ďalšej európskej spolupráci v oblasti zabezpečovania kvality vyššieho vzdelávania
COM(2004) 694		22. 10. 2004	OZNÁMENIE KOMISIE RADE Dodatok Bielej knihy „Nová hybná sila pre európsku mládež“: vyhodnotenie činností vedených v rámci európskej spolupráce v oblasti mládeže
COM(2004) 701		20. 10. 2004	OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU Pripravenosť a zvládnutie dôsledkov v boji proti terorizmu
COM(2004) 702		20. 10. 2004	OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU Ochrana najdôležitejšej infraštruktúry v boji proti terorizmu
COM(2004) 757		19. 11. 2004	OZNÁMENIE KOMISIE RADE, EURÓPSKEMU PARLAMENTU, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV Výzvy pre európsku informačnú spoločnosť po roku 2005
COM(2004) 818		20. 12. 2004	SPRÁVA KOMISIE: „NAPLNĀNIE KJÓTSKEHO CIEĽA SPOLOČENSTVA“ (podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady 280/2004/ES o mechanizme sledovania emisií skleníkových plynov v spoločenstve a uplatňovania Kjótskeho protokolu)
COM(2004) 833		27. 12. 2004	SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE o vykonávaní nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 450/2003
COM(2005) 9		25. 1. 2005	SPRÁVA KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU o možnosti zavedenia elektronickej identifikácie hovädzieho dobytká
COM(2005) 20		28. 1. 2005	OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU: Stratégia Spoločenstva týkajúca sa ortuťi
COM(2005) 25		28. 1. 2005	PREDBEŽNÝ NÁVRH OPRAVNÉHO ROZPOČTU Č. 1 K ROZPOČTU NA ROK 2005 – VŠEOBECNÝ VÝKAZ PRÍJMOV – VÝKAZ PRÍJMOV A VÝDAVKOV PODĽA ČASTI – Časť III – Komisia

Tieto dokumenty sú dostupné na stránke EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex/lex/>

ŠTÁTNA POMOC — GRÉCKO

Štátna pomoc pod č. C 23/2004 (ex NN 153/2003) — Pomoc podnikom v okresoch Kastoria a Euvoia (ministrský výnos č. 69836/B1461, zmenený a doplnený výnosmi č. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 a 72742/B1723)

Výzva na predkladanie pripomienok podľa článku 88 odseku 2 Zmluvy o ES

(2005/C 52/07)

Listom z 16. júna 2004, ktorého znenie sa uvádza v autentickom jazyku na stranách nasledujúcich za týmto zhrnutím, Komisia oznámila Grécku svoje rozhodnutie začať konanie ustanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES týkajúce sa vyššie uvedenej pomoci.

Zúčastnené strany môžu v lehote jedného mesiaca odo dňa uverejnenia tohto zhrnutia a listu nasledujúceho za týmto zhrnutím predložiť svoje pripomienky k pomoci, voči ktorej Komisia začína konanie, na túto adresu:

Commission européenne (Európska komisia)
 Direction générale de l'Agriculture (Generálne riaditeľstvo pre poľnohospodárstvo)
 Direction H2 (Riaditeľstvo H2)
 Bureau (kancelária): Loi 130 5/120
 B-1049 Bruxelles
 Fax: (+32 2) 296 76 72

Tieto pripomienky sa oznámia Grécku. Zúčastnená strana, ktorá predkladá svoje pripomienky, môže požiadať o dôverné zaobchádzanie s údajmi o svojej totožnosti, pričom uvedie dôvody žiadosti.

ZHRNUTIE

Vyššie uvedené výnosy ustanovujú rôzne opatrenia pomoci pre remeselné a priemyselné podniky. Zdá sa, že podniky v poľnohospodárskom sektore taktiež využili tieto opatrenia. Ide o:

- spojenie nákladných dlhov do novej bonifikovanej pôžičky s možnosťou tolerančného obdobia, súvisiacich s pôžičkami odsúhlasenými na investície a/alebo založenie/financovanie obežného fondu;
- udelenie štátnej záruky na reštrukturalizáciu dlhov;
- uplatňovanie preferenčnej sadzby dokonca pred bonifikáciou úrokov.

Tieto opatrenia sú určené podnikom, ktoré majú problémy s likviditou.

Hodnotenie

V tomto štádiu je zlučiteľnosť udelenej pomoci so spoločným trhom sporná z týchto dôvodov:

- grécke úrady na žiadosť vyjadriť sa k danej pomoci uviedli, že vyššie uvedené výnosy neboli oznámené, pretože sa domnievali, že pomoc, ktorú ustanovili, nebola štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy, okrem toho dodali, že hoci nepoznajú presný počet príjemcov, výška predmetnej pomoci by pravdepodobne mala podliehať pravidlu *de minimis*,
- vzhľadom na to, že pravidlo *de minimis* nie je uplatniteľné v sektore poľnohospodárstva a že výnosy sú určené

podnikom, ktoré majú problémy s likviditou, musí sa pomoc analyzovať vo svetle rôznych pravidiel, ktoré boli uplatniteľné pri záchrane a reštrukturalizácii problematických podnikov od nadobudnutia účinnosti prvého z vyššie uvedených výnosov, dostupné informácie však neumožňujú určiť, či sa tieto pravidlá dodržali,

- dostupné informácie neumožňujú v sektore poľnohospodárstva určiť, či sa štátna záruka udelila pri dodržaní rozličných pravidiel, ktoré sa uplatňovali na štátnu pomoc vo forme záruk od nadobudnutia účinnosti prvého z vyššie uvedených výnosov;

- v priemyselnom a remeselnom sektore je pravidlo *de minimis* nepochybne uplatniteľné, no keďže grécke úrady nepoznajú presný počet príjemcov opatrení stanovených vo vyššie uvedených výnosoch a stropy pomoci *de minimis* sa vypočítajú na obdobie troch rokov, nie však na presné obdobie, nie je možné určiť, či pomoc stanovená v predmetných výnosoch môže skutočne podliehať pravidlu *de minimis*; v takomto kontexte sa musí pomoc tiež analyzovať na základe rozličných pravidiel, ktoré sa uplatnili pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach od nadobudnutia účinnosti prvého z vyššie uvedených výnosov; dostupné informácie však neumožňujú určiť, či sa tieto pravidlá dodržali,

- dostupné informácie v tých istých sektoroch neumožňujú určiť, či sa štátna záruka udelila po dodržaní rozličných pravidiel, ktoré sa uplatňovali na štátnu pomoc vo forme záruk od nadobudnutia účinnosti prvého z vyššie uvedených výnosov.

ZNENIE LISTU

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

„1. Με την παρούσα, η Επιτροπή έχει την τιμή να πληροφορήσει την Ελλάδα ότι αφού εξέτασε τις υποβληθείσες από τις αρχές της χώρας σας πληροφορίες, αποφάσισε να κινήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 88, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ διαδικασία έναντι των ενισχύσεων που προβλέπονται στις ανωτέρω υπουργικές αποφάσεις.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

2. Περιήλθαν στην Επιτροπή πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες χορηγήθηκαν το 1993 όπως και στη διάρκεια των επομένων ετών, ορισμένες ενισχύσεις σε επιχειρήσεις των νομών Καστοριάς και Εύβοιας, στο πλαίσιο ενός σχεδίου ρύθμισης (αναδιαπραγμάτευσης) οφειλών, που διέπεται από τις ανωτέρω αποφάσεις. Οι ενισχύσεις αυτές, οι οποίες σύμφωνα με τον τίτλο των προαναφερομένων αποφάσεων θα περιορίζονταν στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις, φέρονται να έχουν επίσης χορηγηθεί στον γεωργικό τομέα, και ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις μεταποίησης/εμπορίας γεωργικών προϊόντων.
3. Με επιστολή της 27ης Μαΐου 2003, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τις ελληνικές αρχές να τους κοινοποιήσουν, εντός προθεσμίας τεσσάρων εβδομάδων, το κείμενο των εν λόγω αποφάσεων όπως και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία ενόψει εξέτασης των διατάξεών τους βάσει των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης.
4. Με επιστολή της 10ης Ιουλίου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 17 Ιουλίου 2003, η Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής σημείωμα των ελληνικών αρχών με το οποίο οι τελευταίες ζητούσαν παράταση ενός μηνός της ανωτέρω στο σημείο 3 προθεσμίας.
5. Με επιστολή της 4ης Αυγούστου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 6 Αυγούστου 2003, η Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής τις πληροφορίες που ζητήθηκαν με την επιστολή της 27ης Μαΐου 2003.
6. Από την εξέταση των πληροφοριών αυτών προέκυψε ότι οι ενισχύσεις είχαν πράγματι καταβληθεί χωρίς την έγκριση της Επιτροπής. Συνεπώς, οι υπηρεσίες της Επιτροπής αποφάσισαν να ανοίξουν φάκελο μη κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, υπ' αριθ. NN 153/03.
7. Η παρούσα απόφαση αναφέρεται στις διατάξεις της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461, και μόνον, όπως αυτή τροποποιήθηκε από τις αποφάσεις αριθ. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 και 72742/B1723. Οι διατάξεις των αποφάσεων αριθ. 66336/B.1398 της 14.9.93 και 30755/B1199 θα εξεταστούν στο πλαίσιο άλλου φακέλου, δεδομένου ότι, βάσει των σήμερα διαθέσιμων πληροφοριών, φαίνεται να αφορούν άλλους από τους αναφερόμενους στο θέμα νομούς.

8. Η υπουργική απόφαση αριθ. 69836/B.1461 της 30 Σεπτεμβρίου 1993, με την οποία εγκρίνεται η χορήγηση επιδότησης επιτοκίου επί των οφειλομένων υπολοίπων χορηγήσεων από δάνεια για κεφάλαια κίνησης και πάγιες επενδύσεις των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων των νομών Καστοριάς και Εύβοιας, προβλέπει τα ακόλουθα:

- το σύνολο των υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών από πάσης φύσεως δάνεια (κεφάλαια κινήσεως και πάγιες εγκαταστάσεις) σε δραχμές ή συνάλλαγμα και από καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών σε δραχμές ή συνάλλαγμα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν, ανεξάρτητα από την έδρα της επιχείρησης, στους νομούς Καστοριάς και Εύβοιας, θα αποτελέσει ένα νέο δάνειο που θα εξοφληθεί σε δέκα έτη με ίσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις ή με ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεωλύσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο με το εκάστοτε εφαρμοζόμενο για τη ρύθμιση επιτόκιο,
- το επιτόκιο των ανωτέρω δανείων επιδοτείται με 10 εκατοστιαίες μονάδες από το λογαριασμό του Νόμου 128/75 ⁽¹⁾, κατά τα πέντε πρώτα έτη, με την προϋπόθεση ότι ο δανειολήπτης θα έχει καταβάλει προηγουμένως τη δική του συμμετοχή,
- το επιτόκιο του νέου δανείου (κεφάλαια κίνησης και πάγιες εγκαταστάσεις) θα είναι το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας της εκάστοτε τελευταίας έκδοσης που χρονικά προηγείται της έναρξης κάθε περιόδου εκτοκισμού των δανείων, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες,
- οι υπαγόμενες στην απόφαση αυτή οφειλές από δάνεια σε συνάλλαγμα θα ρυθμίζονται αφού δραχμοποιηθούν οι σχετικές οφειλές με τη μέση τιμή fixing της προηγούμενης της ρυθμίσεως ημέρας,
- ως αφετηρία της ρύθμισης για την εφαρμογή των όσων καθορίζει η παρούσα θα λαμβάνεται η ημερομηνία δραχμοποίησης, με την προϋπόθεση ότι η δραχμοποίηση θα έχει πραγματοποιηθεί μέχρι και 30 Ιουνίου 1994,
- οι εγγυητικές επιστολές προκειμένου να υπαχθούν στη νέα ρύθμιση θα πρέπει να έχουν κατατεθεί μέχρι 30 Ιουνίου 1993,
- σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρωθούν δύο συνεχόμενες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, το δάνειο θα καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και θα παύει η ισχύουσα ρύθμιση,
- εναλλακτικώς, οι ανωτέρω επιχειρήσεις δύνανται να τύχουν της επιδοτήσεως του επιτοκίου των 10 εκατοστιαίων μονάδων επί πέντε έτη για τις υφιστάμενες οφειλές την 30 Ιουνίου 1993 για πάγιες εγκαταστάσεις και κεφάλαια κίνησης σε δραχμές και σε συνάλλαγμα.

⁽¹⁾ Ο λογαριασμός αυτός, που ανοίχθηκε στην Τράπεζα της Ελλάδας, τροφοδοτείται από την παρακράτηση επί των χορηγήσεων των εμπορικών τραπεζών. Κάθε ακόλυπτο ποσό του λογαριασμού αυτού βαραινεί το κράτος (σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαδίδει η Επιτροπή, ο λογαριασμός παρέμεινε επί μακρόν ελλειμματικός και, κατά συνέπεια, τροφοδοτείτο από το κράτος). Στην απόφασή του της 7ης Ιουνίου 1978, στην υπόθεση C 57/86 (Συλλογή 1988, σ. 439), το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η δραστηριότητα της Τράπεζας της Ελλάδας σε θέματα διαχείρισης και πληρωμών υπόκειτο σε άμεσο κρατικό έλεγχο.

9. Η υπαγωγή στις προβλεπόμενες από την απόφαση αυτή ρυθμίσεις υπόκειται στην τήρηση των ακόλουθων προϋποθέσεων:

- οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι βιώσιμες μετά τη ρύθμιση-κρίνεται από τις τράπεζες, οι οποίες διαθέτουν τρίμηνη προδεσμία για να αποφανθούν επί της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων,
- οι επιχειρήσεις οφείλουν να έχουν καταβάλει τουλάχιστον το 5 % των τόκων που τους αναλογεί για τα έτη 1991-1992, και να έχουν ανταποκριθεί σε αυτή την υποχρέωση μέχρι την ημέρα της ρύθμισης των δανείων (ημερομηνία υπογραφής του νέου δανειακού συμφώνου),
- οι οφειλές πρέπει να προέρχονται από δάνεια που αποδεδειγμένα χρησιμοποιήθηκαν είτε για αγορά παγίων εγκαταστάσεων είτε για κεφάλαιο κινήσεως των επιχειρήσεων,
- ο έλεγχος της εφαρμογής των ανωτέρω ανατίθεται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργείου Οικονομικών,
- στις περιπτώσεις επιχειρήσεων, επενδύσεις των οποίων έχουν υπαχθεί στους Αναπτυξιακούς Νόμους και έχουν κάνει χρήση τραπεζικών δανείων για την υλοποίησή τους, η εφαρμογή των μέτρων του ανωτέρω σημείου 7 αποκλείει την περαιτέρω επιδότηση του νέου αυτού δανείου των Αναπτυξιακών Νόμων, διότι το νέο αυτό δάνειο δεν αποτελεί ουσιαστικά δάνειο που έχει ληφθεί για την πραγματοποίηση των επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 11 των Αναπτυξιακών Νόμων,
- στην περίπτωση των βιοτεχνικών δανείων παγίων που επιδοτούνται ήδη βάσει της υπ' αριθ. 2067234 της 31ης Οκτωβρίου 1991 με επιδότηση 4 %, η επιδότηση της παρούσας απόφασης (νομών Καστοριάς και Εύβοιας) παρέχεται κατά τη διαφορά για όσο χρόνο διαρκεί η επιδότηση επιτοκίου της προαναφερόμενης απόφασης.

10. Η απόφαση αριθ. 2035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994:

α) αντικαθιστά το κεφάλαιο 1 της απόφασης 69836/B1461 (βλ. σημείο 7) με το ακόλουθο κείμενο:

.-

Κ.
ΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΓΙΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ

Το σύνολο των υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών από πάσης φύσεως δάνεια τραπεζών (κεφάλαια κινήσεως και πάγιες εγκαταστάσεις) σε δραχμές ή συνάλλαγμα και από καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών σε δραχμές ή συνάλλαγμα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν, ανεξάρτητα από την έδρα της επιχείρησης, στους νομούς Καστοριάς και Εύβοιας, θα αποτελέσει ένα νέο δάνειο που θα εξοφληθεί σε δέκα έτη με ίσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, ή με ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεώλυσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο.

Το επιτόκιο των νέων δανείων, για το τμήμα τους που καλύπτεται από την εγγύηση του Δημοσίου κατά τα οριζόμενα στο επόμενο κεφάλαιο της παρούσας, ορίζεται ίσο με αυτό των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας της εκάστοτε τελευταίας έκδοσης που χρονικά προηγείται της έναρξης κάθε περιόδου εκτοκισμού των δανείων, προσαυξημένο

με πέντε εκατοστιαίες μονάδες, ενώ για το τμήμα των νέων δανείων που δεν καλύπτεται με την εγγύηση του δημοσίου, θα καθορίζεται ύστερα από συμφωνία μεταξύ των τραπεζών και των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

Το επιτόκιο αυτό (και στις δύο περιπτώσεις) επιδοτείται, κατά τα πέντε πρώτα έτη, με δέκα εκατοστιαίες μονάδες από τον λογαριασμό του Ν 128/75, με την προϋπόθεση ότι ο δανειολήπτης θα έχει καταβάλει προηγουμένως και τη δική του συμμετοχή.

Οι υπαγόμενες στην παρούσα απόφαση οφειλές από δάνεια σε συνάλλαγμα θα ρυθμίζονται αφού δραχμοποιηθούν οι σχετικές οφειλές με τη μέση τιμή fixing της προηγούμενης της ρύθμισης ημέρας.

Ως αφετηρία της ρύθμισης για την εφαρμογή των όσων καθορίζει η παρούσα θα λαμβάνεται η ημερομηνία δραχμοποίησης, με την προϋπόθεση ότι η δραχμοποίηση θα έχει πραγματοποιηθεί μέχρι και 30 Σεπτεμβρίου 1994.

Οι εγγυητικές επιστολές προκειμένου να υπαχθούν στη νέα ρύθμιση θα πρέπει να έχουν καταπέσει μέχρι τις 30 Ιουνίου 1993.

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρωθούν δύο συνεχόμενες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, το δάνειο θα καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και θα παύει η ισχύουσα ρύθμιση.

β) προβλέπει τα εξής:

- το Ελληνικό Δημόσιο παρέχει ανεπιφύλακτα, παραιτούμενο του δικαιώματος της προβολής της ένστασης της δίζησης, την εγγύησή του προς τις τράπεζες για την κάλυψη οφειλών μέχρι ποσού δραχμών 150 εκατομ. (440 205 €), κατά επιχείρηση, που θα ρυθμιστούν σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, όπως θα ισχύει μετά από τα οριζόμενα στο ανωτέρω κεφάλαιο Ι,
- στην περίπτωση που επιχείρηση έχει οφειλές προς ρύθμιση σε περισσότερες της μιας Τράπεζες συνολικού ποσού μεγαλύτερου των δραχμών 150 000 000 εκατομ. (440 205 €), τότε θα έχει την εγγύηση του δημοσίου πρώτα η τράπεζα με το μεγαλύτερο ύψος οφειλών και θα ακολουθούν οι άλλες τράπεζες πάλι με κριτήριο το ύψος των οφειλών (από μεγαλύτερο προς μικρότερο) μέχρι συμπληρώσεως του ως άνω καθοριζόμενου ορίου εγγύησης των δραχμών 150 000 000 (440 205 €),
- οι τράπεζες, σε περίπτωση καθυστέρησης της καταβολής δύο συνεχόμενων ληξιπρόθεσμων δόσεων, πρέπει να κηρύσσουν αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό ολόκληρο το ποσό των ρυθμιζόμενων οφειλών και εφόσον θέλουν να εξοφληθούν από τον εγγυητή Ελλ. Δημόσιο θα πρέπει να απευθύνονται σε αυτό (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, διεύθυνση 25-Δ) μετά από προηγούμενη βεβαίωση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. σε βάρος της κάθε οφειλέτριας επιχείρησης, του συνολικού ποσού των απαιτήσεών τους, στον ειδικό λογαριασμό .ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΕΚ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Ή ΕΓΓΥΗΣΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ (ΚΑΧΚΕΕΔ)',

— το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής αναλαμβάνει την υποχρέωση εξόφλησης των απαιτήσεων των τραπεζών που θα περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό (από κεφάλαιο και τόκους) των ρυθμιζόμενων οφειλών και όσους από τους νέους τόκους, μέχρι κι'ένα τρίμηνο κατ'ανώτατο όριο μετά την κήρυξη του δανείου ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού, αναλογούν πάνω στο εγγυημένο τμήμα των ρυθμιζόμενων οφειλών και τέλος, όσα από τα αναλογούντα συναφή έξοδα, που αφορούν χρονικό διάστημα για το οποίο καλύπτονται από το Δημόσιο ανεξόφλητοι τόκοι, είναι ανεξόφλητα.

11. Η υπουργική απόφαση αριθ. 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994:

α) μετά το τρίτο εδάφιο του κεφαλαίου I της απόφασης αριθ. 69836/B.1461 όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 2035824/5887 (βλ. σημείο 9) παρεμβάλλει το εξής εδάφιο:

„Εναλλακτικά, σε όσες επιχειρήσεις επιθυμούν, χορηγείται περίοδος χάριτος για ενάμισο έτος, δηλαδή μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994, χωρίς επιμήκυνση της συνολικής διάρκειας εξόφλησης των 10 ετών και υπό τον όρο ότι στην περίπτωση αυτή η οριζόμενη πενταετής επιδότηση του επιτοκίου των ρυθμιζόμενων οφειλών θα μειωθεί από 10 εκατοστιαίες μονάδες σε 8,5 εκατοστιαίες μονάδες. Οι τόκοι της περιόδου χάριτος που βαρύνουν τον δανειολήπτη θα κεφαλαιοποιηθούν την 31η Δεκεμβρίου 1994, θα προστεθούν το αρχικό ρυθμιζόμενο κεφάλαιο και θα εξυπηρετηθούν με αυτό ενιαία σε 17 εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις ή σε 17 ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεωλύσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο με το εκάστοτε εφαρμοζόμενο για τη ρύθμιση επιτόκιο. Η πρώτη δόση θα καταβληθεί την 1η Ιουλίου 1995.“

β) διατυπώνει τις εξής διευκρινίσεις:

— η διάταξη της κοινής υπουργικής απόφασης αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, σύμφωνα με την οποία, „εναλλακτικώς οι ανωτέρω επιχειρήσεις δύνανται να τύχουν της επιδοτήσεως του επιτοκίου των 10 εκατοστιαίων μονάδων επί πέντε έτη για τις υφιστάμενες οφειλές την 30.6.1993 για πάγιες εγκαταστάσεις και κεφάλαια κίνησης σε δραχμές και σε συνάλλαγμα“ (βλ. τελευταία περίπτωση του σημείου 7), εξακολουθεί να έχει ισχύ μόνο για όσες επιχειρήσεις είχαν αποδεδειγμένα ζητήσει από τις τράπεζες την υπαγωγή τους σ' αυτή και μόνο σ' αυτή, μέχρι την ημέρα έκδοσης της αριθ. 035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994 απόφασής μας με την οποία απαλειφθηκε η διάταξη αυτή,

— στη ρύθμιση της δεκαετούς εξόφλησης υπάγεται το σύνολο των υφισταμένων την 30ή Ιουνίου 1993 οφειλών από δάνεια για πάγιες εγκαταστάσεις και για κεφάλαια κίνησης. Για τα μεσομακροπρόθεσμα δάνεια οι καταβολές που τυχόν έχουν γίνει μετά την ανωτέρω ημερομηνία και μέχρι την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης, θα άγονται σε εξόφληση των δόσεων και τόκων του νέου δανείου που προκύπτει από τη ρύθμιση. Για τα κεφάλαια κίνησης τα υφιστάμενα την 30ή Ιουνίου 1993 ποσά που εξοφλήθηκαν μερικά ή ολικά μετά την ημερομηνία αυτή και επαναχορηγήθηκαν ή ανακυκλώθηκαν πριν

την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης, μπορούν να ρυθμιστούν υπό την προϋπόθεση ότι το ύψος τους δεν θα υπερβαίνει το ποσό της οφειλής που υφίστατο την 30ή Ιουνίου 1993. Τα ποσά που καταβλήθηκαν από 1η Ιουλίου 1993 μέχρι την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης και δεν επαναχορηγήθηκαν θα παραμείνουν σε έντοκο λογαριασμό στην τράπεζα προς εξόφληση δανείων και τόκων του νέου δανείου που προκύπτει από τη ρύθμιση.

12. Η υπουργική απόφαση αριθ. 2071670/11297 της 9ης Νοεμβρίου 1994 προβλέπει την παροχή της εγγυήσεως του Δημοσίου για τη ρύθμιση των προαναφερομένων οφειλών. Η εγγύηση αυτή ισχύει με τον όρο της διατήρησης των ασφαλειών που έχουν συσταθεί στις Τράπεζες.

13. Τέλος, η απόφαση αριθ. 72742/B1723 επιφέρει ορισμένες τελευταίες τροποποιήσεις στην απόφαση αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, όπως επίσης και σε μια άλλη απόφαση υπ' αριθ. 66336/B1398, με ημερομηνία 14 Σεπτεμβρίου 1993, ορίζοντας τα ακόλουθα:

„Οι επιχειρήσεις που κάνουν χρήση της εναλλακτικής δυνατότητας ρύθμισης οφειλών που προβλέπεται στις κοινές υπουργικές αποφάσεις αριθ. 30755/B1199 της 21.7.94 και 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994, έχουν την ευχέρεια να εξοφλήσουν τους τόκους της περιόδου χάριτος, που τις βαρύνουν αντί να τους κεφαλαιοποιήσουν.

Στην περίπτωση αυτή, η πενταετής επιδότηση του επιτοκίου ορίζεται σε δέκα εκατοστιαίες μονάδες, με την προϋπόθεση ότι η συνολική δαπάνη από την επιδότηση του επιτοκίου, που βαρύνει το λογαριασμό του Ν 128/75, δεν θα είναι μεγαλύτερη της δαπάνης που αναλογεί σε κάθε μία επιχείρηση όταν κάνει χρήση των διατάξεων των κοινών υπουργικών αποφάσεων αριθ. 30755/B1199 της 21ης Ιουλίου 1994 και 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994.“

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

14. Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 1 της Συνθήκης, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές. Στο παρόν στάδιο, το εξεταζόμενο μέτρο φαίνεται να αντιστοιχεί με τον ορισμό αυτό, κατά την έννοια ότι ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις των οποίων ελαφρύνει το βάρος ορισμένων τρεχουσών δαπανών (των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με τον τίτλο της απόφασης αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, αλλά επίσης, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που περιήλθαν στην Επιτροπή, των επιχειρήσεων μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων του τομέα των λιπαρών ουσιών), και ότι δύνανται να επηρεάσει τις συναλλαγές λόγω της θέσης που κατέχει η Ελλάδα στις αντίστοιχες παραγωγές (για παράδειγμα, στον γεωργικό τομέα και ειδικότερα στις λιπαρές ουσίες, η Ελλάδα είχε το 2000 ποσοστό 21,6 % της κοινοτικής παραγωγής ελιών, και 17,6 % το 2001).

15. Εντούτοις, στις προβλεπόμενες από το άρθρο 87 παράγραφος 2 και 3 της Συνθήκης περιπτώσεις, ορισμένα μέτρα δύνανται, κατά παρέκκλιση, να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά.

16. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα μπορούσε να προταθεί μόνον η παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της Συνθήκης, που αναφέρει ότι δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκετο προς το κοινό συμφέρον.

17. Σύμφωνα με τις πληροφορίες των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, όλα τα ανωτέρω περιγραφόμενα μέτρα ενδεχομένως περιέχουν ορισμένες μορφές κρατικών ενισχύσεων, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι έχουν ορισθεί και χρηματοδοτηθεί από τις δημόσιες αρχές (βλ. σημείο 8 δεύτερη περίπτωση και υποσημείωση αριθ. 1):

α) η ομαδοποίηση, στα πλαίσια νέων δανείων δεκαετούς διάρκειας, υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών, προερχόμενων από τραπεζικά δάνεια για πάγιες εγκαταστάσεις και για κεφάλαια κίνησης·

β) ο υπολογισμός των τόκων ανά εξάμηνο αντί του τρίμηνου που κανονικά ισχύει για κάθε επιχείρηση που συνάπτει δάνεια·

γ) η παροχή της εγγυήσεως του Δημόσιου μέχρι ποσού 150 εκατομμυρίων δραχμών (440 205 €)-στο πλαίσιο της εγγύησης αυτής, το ελληνικό Δημόσιο εξοφλεί τις απαιτήσεις των Τραπεζών και αναλαμβάνει εξίσου την υποχρέωση να καταβάλει τους αναλογούντες νέους τόκους, μέχρι και ένα τρίμηνο μετά τη κήρυξη του δανείου ως ληξιπρόθεσμου, καθώς και τα αναλογούντα συναφή έξοδα (βεβαίως, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις οφείλουν να προβούν στη σύσταση ασφαλειών για να συμμετάσχουν στο σύστημα ενισχύσεων, αλλά στο παρόν στάδιο, δεν διαθέτουμε καμιά πληροφορία όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του ποσού των ασφαλειών και αυτού της εγγυήσεως)·

δ) η εφαρμογή, στο τμήμα εκείνο των δανείων που καλύπτει η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, επιτοκίου ισοδύναμου προς αυτό των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες (η προσαύξηση ανήλθε σε 5 μονάδες βάσει της αποφάσεως αριθ. 2035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994)· η υφιστάμενη πριν από οποιαδήποτε επιδότηση διαφορά μεταξύ των επιτοκίων που εφαρμόζονται στις υπαγόμενες στη ρύθμιση των οφειλών τους επιχειρήσεις και των επιτοκίων που επιβάλλονται στις άλλες επιχειρήσεις, εμφανίζεται στον παρακάτω συγκριτικό πίνακα (με την προβλεπόμενη από τις αποφάσεις αριθ. 69836/B1461 και 2035824/5887 προσαύξηση) ⁽²⁾:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΕΠΙΤΟΚΙΟ ΤΩΝ ΕΤΗΣΙΩΝ ΕΝΤΟΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ % (+ προσαύξηση)	ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ (%)
30.6.1993	21,25 + 2 = 23,25	28,60
31.12.1993	20,25 + 2 = 22,25	
15.7.1994	20,25 + 5 = 25,25	27,40
16.12.1994	17,75 + 5 = 22,75	
17.7.1995	15,50 + 5 = 20,50	23,10
18.12.1995	13,90 + 5 = 18,90	
1.7.1996	13,30 + 5 = 18,90	21
2.12.1996	11,50 + 5 = 16,50	
1.7.1997	9,60 + 5 = 14,60	18,20
10.12.1997	11,30 + 5 = 16,30	
1.7.1998	11,70 + 5 = 16,70	18,60
2.12.1998	10,50 + 5 = 15,50	
2.7.1999	8,69 + 5 = 13,69	15,00
17.12.1999	8,26 + 5 = 13,26	
28.7.2000	6,22 + 5 = 11,22	12,33
22.12.2000	4,59 + 5 = 9,59	
30.8.2001	3,74 + 5 = 8,74	8,58
13.12.2001	3,02 + 5 = 8,02	
6.6.2002	3,72 + 5 = 8,72	7,40
28.11.2002	2,69 + 5 = 7,69	7,24

⁽²⁾ Δεδομένου ότι, στο παρόν στάδιο, οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν γνωρίζουν τον χρόνο κατά τον οποίο έπαυσαν να ισχύουν οι αποφάσεις (στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, οι ελληνικές αρχές ανέφεραν ότι αυτές δεν εφαρμόζονται πλέον, χωρίς να διευκρινίσουν από πότε), η προσαύξηση του 5 % λογικά εφαρμόστηκε για όλες τις μεταγενέστερες της 1ης Ιουνίου 1994 περιόδους που αναφέρονται στον πίνακα· συνεπώς, ο πίνακας αυτός είναι δυνατό να τροποποιηθεί ανάλογα με τις ημερομηνίες παύσης ισχύος των αποφάσεων, τις οποίες οι ελληνικές αρχές θα οφείλουν να κοινοποιήσουν.

ε) η χορήγηση επιδότησης επιτοκίων κατά δέκα μονάδες επί του συνόλου του ποσού των δανείων, στη διάρκεια των πέντε πρώτων ετών (η επιδότηση υπολογίζεται στα προσαυξημένα επιτόκια που αναφέρονται στη δεύτερη στήλη του ανωτέρω πίνακα)·

- στ) η δυνατότητα χορήγησης περιόδου χάριτος για ενάμιση έτος (μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994), υπό τον όρο μείωσης επιδότησης επιτοκίου από 10 μονάδες σε 8,5 μονάδες· στο μέτρο όμως που η πρώτη δόση θα έπρεπε να καταβληθεί την 1η Ιουλίου 1995, η περίοδος χάριτος στην αποπληρωμή διαρκεί στην πραγματικότητα δύο έτη·
- ζ) η δυνατότητα για τους δικαιούχους, που θεσπίστηκε με την απόφαση αριθ. 72742/B1723, να εξοφλήσουν τους τόκους της περιόδου χάριτος που τους βαρύνουν, αντί να τους κεφαλαιοποιήσουν· στην περίπτωση αυτή, η επιδότηση επιτοκίου ορίζεται εκ νέου σε 10 μονάδες·
- η) η αποδέσμευση των ασφαλειών που έχουν δοθεί στις επιχειρήσεις από τις υποβοηθούμενες επιχειρήσεις, η οποία προβλέπεται από την απόφαση αριθ. 2071670/11297· όσον αφορά τις οφειλές που καλύπτονται από την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, διατηρούνται οι εμπράγματα επί των παγίων στοιχείων ασφαλείας, οι λοιπές εμπράγματα επί των εξωεπιχειρηματικών ακινήτων, οι ενοχικές και αυτές επί των χρεογράφων και αξιογράφων που καλύπτουν μέχρι και το 100 % της οφειλής· οι ασφάλειες οι σχετικές με ποσά που υπερβαίνουν το ποσό της οφειλής αποδεσμεύονται· όμως, σύμφωνα με τις πληροφορίες που γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή, οι τράπεζες συχνά χρεώνουν έξοδα με τα οποία οι απαιτήσεις αυτές υπερβαίνουν κατά πολύ το ποσό του δανείου.
18. Όλα αυτά τα στοιχεία πιθανών ενισχύσεων πρέπει να τύχουν ανάλυσης από δύο απόψεις: αυτή της εφαρμογής τους στον γεωργικό τομέα και αυτήν της εφαρμογής τους στο βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα, λαμβανομένων γενικότερα υπόψη των παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν από τις ελληνικές αρχές στις 4 Αυγούστου 2003, σε απάντησή τους στις ερωτήσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 2003.
- Όσον αφορά τον γεωργικό τομέα**
19. Η Επιτροπή σημειώνει καταρχάς ότι, στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, οι ελληνικές αρχές διευκρινίζουν ότι δεν είχαν κοινοποιήσει τις εν λόγω ενισχύσεις επειδή θεωρούσαν ότι δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1 της συνθήκης. Ανέφεραν επίσης ότι, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, το συνολικό ύψος της επιδότησης επιτοκίου ανήλθε κατά την περίοδο της εφαρμογής των αποφάσεων στα 47 εκατομμύρια ευρώ· όσον αφορά τις καταβληθείσες εγγυήσεις του Δημοσίου, ανήλθαν σε 7 εκατομμύρια ευρώ, από τα οποία το μεγαλύτερο μέρος έχει ήδη επιστραφεί από τους δικαιούχους στο Δημόσιο. Τέλος, προσέθεσαν ότι δεν διέθεταν αναλυτικά στοιχεία ανά επιχείρηση και νομό, μπορούσαν ωστόσο να εκτιμήσουν ότι ο κύριος όγκος των κατ' αυτόν τον τρόπο χορηγηθεισών ενισχύσεων αφορούσε ποσά τα οποία εμπίπτουν στον κανόνα *de minimis*.
20. Καθώς πρόκειται για μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις, αυτές θα πρέπει να εξεταστούν με βάση τους ισχύοντες κατά τον χρόνο της χορήγησής τους κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου 23.3 δεύτερο εδάφιο των κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα ^(*).
21. Αλλά, κατά τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461 και των τροποποιήσεών της, ο κανόνας *de minimis*, ο οποίος είχε προσδιοριστεί στο κοινοτικό πλαίσιο των ενισχύσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις του 1992 ^(*), δεν είχε εφαρμογή στον γεωργικό τομέα ^(?).
22. Στο πλαίσιο αυτό, και καθώς ο εν λόγω κανόνας προβάλλεται ρητά από τις ελληνικές αρχές για δικαιολόγηση των ενισχύσεων, η Επιτροπή δεν μπορεί παρά να αμφιβάλει για το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων αυτών με την κοινή αγορά.
23. Πράγματι, δυνάμει της απόφασης αριθ. 69836/B1461, οι επιχειρήσεις θα έπρεπε να είναι βιώσιμες μετά τη ρύθμιση των οφειλών τους (βλ. ανωτέρω σημείο 9), πράγμα που σημαίνει ότι κατά τον χρόνο της ρύθμισης θα έπρεπε να αντιμετωπίζουν προβλήματα (το στοιχείο αυτό αποτυπώνεται στο προοίμιο της απόφασης αριθ. 2045909/7431/0025, η οποία αναφέρει την ανάγκη υποβοήθησης των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων των νομών Καστοριάς και Εύβοιας που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας).
24. Κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461, η Επιτροπή ακολουθούσε την πολιτική να θεωρεί ότι οι ενισχύσεις στις προβληματικές επιχειρήσεις, όπως είναι οι ανωτέρω περιγραφόμενες, συνιστούσαν ενισχύσεις στη λειτουργία, οι οποίες δεν μπορούσαν, καταρχήν, να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά παρά μόνον εάν πληρούσαν τις κατωτέρω τρεις προϋποθέσεις:
- α) οι εν λόγω ενισχύσεις θα έπρεπε να αφορούν χρηματοοικονομικά βάρη δανείων συναφθέντων για τη χρηματοδότηση ήδη πραγματοποιηθεισών επενδύσεων,
- β) το ωρεωτικό ισοδύναμο επιδότησης των ενισχύσεων που ενδεχομένως είχαν χορηγηθεί κατά τη σύναψη των δανείων και των εν λόγω ενισχύσεων δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει τους γενικούς παραδεκτούς συντελεστές, ήτοι:
- για τις επενδύσεις στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής: 35 % ή 75 % στις μειονεκτικές περιοχές κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ·
  - για τις επενδύσεις στο επίπεδο της μεταποίησης ή της εμπορίας γεωργικών προϊόντων: 55 % ή 75 % στις περιοχές στόχου 1, για τα σχέδια που είναι σύμφωνα με τα τομεακά προγράμματα ή με κάποιον από τους στόχους του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 866/90, και 35 % (ή 50 % στις περιοχές στόχου 1) για τα λοιπά σχέδια, στο μέτρο που δεν αποκλείονται βάσει των κριτηρίων επιλογής που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος της απόφασης 90/342/ΕΟΚ (ή της απόφασης 94/173/ΕΟΚ)·

^(*) ΕΕ C 213 της 19.8.1992, σ. 2.

^(?) Ο κανόνας αυτός στη συνέχεια επαναπροσδιορίστηκε, στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις *de minimis* του 1996 (ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9), και μετά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30).

^(*) ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 17.

- γ) οι εν λόγω ενισχύσεις θα έπρεπε να ήταν μεταγενέστερες αναπροσαρμογών των επιτοκίων των νέων δανείων που πραγματοποιούνται ώστε να λαμβάνεται υπόψη η διακύμανση των επιτοκίων (το δε ποσό των ενισχύσεων θα έπρεπε να είναι κατώτερο από ή ίσο προς τη διαφορά των επιτοκίων των νέων δανείων) ή θα έπρεπε να αφορούν γεωργικές εκμεταλλεύσεις που να παρέχουν εγγυήσεις βιωσιμότητας, ιδίως στην περίπτωση που τα χρηματοοικονομικά βάρη των υφιστάμενων δανείων είναι τέτοια που να κινδυνεύει η βιωσιμότητα των εκμεταλλεύσεων ή και να κινδυνεύουν να χρεοκοπήσουν.
25. Το 1997, οι προϋποθέσεις αυτές αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁶⁾. Το σημείο 4.4 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών ορίζει ότι, όσον αφορά τον γεωργικό τομέα, [οι κατευθυντήριες γραμμές] θα αρχίσουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 1998 για τις νέες κρατικές ενισχύσεις και για τις υφιστάμενες κρατικές ενισχύσεις ισχύει η ίδια ημερομηνία, σε περίπτωση δε που η Επιτροπή έχει κινήσει στο πλαίσιο αυτό τη διαδικασία του άρθρου 93 (σήμερα άρθρου 88), παράγραφος 2 της Συνθήκης κατά ενός ή περισσότερων κρατών μελών, αφότου η Επιτροπή εκδώσει την οριστική απόφαση έναντι του(των) συγκεκριμένου(ων) κράτους(κρατών) μέλους(μελών) βάσει του άρθρου 93 (σήμερα άρθρου 88) παράγραφος 2 της Συνθήκης.
26. Οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων του 1997 αντικαταστάθηκαν από νέες κατευθυντήριες γραμμές, στις 9 Οκτωβρίου 1999⁽⁷⁾. Στο σημείο 6.3 των νέων αυτών κατευθυντήριων γραμμών, αναφέρεται ότι, τα κράτη μέλη πρέπει να προσαρμόσουν τα καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που εφαρμόζουν και που παραμένουν σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2000 και να τα ευθυγραμμίσουν με τις ... κατευθυντήριες γραμμές ... μετά την ημερομηνία αυτή⁸. Επίσης, για να μπορέσει η Επιτροπή να ελέγξει την προσαρμογή αυτή, τα κράτη μέλη [πρέπει να της διαβιβάσουν] πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1999, κατάσταση με όλα αυτά τα καθεστώτα. Εν συνεχεία, και εν πάση περιπτώσει, πριν από τις 30 Ιουνίου 2000, πρέπει να της διαβιβάσουν επαρκή στοιχεία που θα της επιτρέψουν να διαπιστώσει κατά πόσον τα καθεστώτα αυτά τροποποιήθηκαν σύμφωνα με τις ... κατευθυντήριες γραμμές.
27. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς οι ελληνικές αρχές ανέφεραν, στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, ότι η ισχύς των εν λόγω υπουργικών αποφάσεων είχε λήξει, χωρίς να διευκρινίζουν την ημερομηνία που κατέστησαν ανενεργές⁽⁸⁾, η Επιτροπή οφείλει να προβεί στην εξέταση των εν λόγω μέτρων λαμβάνοντας υπόψη όλους τους προαναφερόμενους στα σημεία 24 έως 26 κανόνες.
- Ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1993 και 31ης Δεκεμβρίου 1997
28. Όσον αφορά τους κανόνες που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις για προβληματικές επιχειρήσεις μεταξύ της
- ημερομηνίας έναρξης ισχύος της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461 (την 1η Οκτωβρίου 1993) και 31ης Δεκεμβρίου 1997 (για τους παρατιθέμενους στο σημείο 25 λόγους), η Επιτροπή διαπιστώνει τα εξής:
- οι ενισχύσεις θα έπρεπε να αφορούν αποκλειστικώς δάνεια για επενδύσεις· όμως, στην περίπτωση των εν λόγω μέτρων, τα δάνεια που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση φαίνεται ότι είχαν επίσης ως σκοπό τη σύσταση και/ή τροφοδότηση κεφαλαίων κίνησης,
  - στο παρόν στάδιο και λόγω ελλείψεως πληροφοριών, η Επιτροπή δεν γνωρίζει κατά πόσον τα επενδυτικά δάνεια (για πάγιες εγκαταστάσεις) που υπήχθησαν στη ρύθμιση είχαν ήδη τύχει κρατικής ενισχύσεως της είναι συνεπώς αδύνατο να προσδιορίσει κατά πόσον το ισοδύναμο επιδότησης της ενίσχυσης ή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για τα δάνεια παραμένει εντός των αποδεκτών ορίων, δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση του 75 % των δαπανών, καθώς φαίνεται ότι στην περίπτωση αυτή έχουν χορηγηθεί ενισχύσεις στον τομέα της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων (λιπαρές ουσίες) και ότι η Ελλάδα κατατάσσεται στο στόχο 1,
  - ελλείπει πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι χρηματοδοτηθείσες από τα δάνεια επενδύσεις που υπήχθησαν στη ρύθμιση ήταν σύμφωνες με τους όρους της αποφάσεως 90/342/ΕΟΚ της Επιτροπής σχετικά με τη θέσπιση των κριτηρίων επιλογής που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τις επενδύσεις που αφορούν τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων και προϊόντων δασοκομίας⁽⁹⁾, όπως επίσης προς τα οριζόμενα από την απόφαση 94/173/ΕΟΚ της Επιτροπής της 22ας Μαρτίου 1994, για την κατάρτιση κριτηρίων επιλογής που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τις επενδύσεις όσον αφορά τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων και προϊόντων δασοκομίας και για την κατάργηση της απόφασης 90/342/ΕΟΚ⁽¹⁰⁾.
29. Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων αυτών, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλλει, στο παρόν στάδιο, σχετικά με την τήρηση των προαναφερομένων στο σημείο 24 προϋποθέσεων, και συνεπώς όσον αφορά το συμβιβασμό με την κοινή αγορά των εν λόγω ενισχύσεων που χορηγήθηκαν μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1993 και 31ης Δεκεμβρίου 1997.
30. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, κανόνες που εφαρμόζονταν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 283 της 19.9.1997, σ. 2.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

⁽⁸⁾ Βλ. υποσημείωση αριθ. 2.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 163 της 29.6.1990, σ. 71.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 79 της 23.3.1994, σ. 29.

⁽¹¹⁾ Πρβλ. επιστολές της Επιτροπής στα κράτη μέλη SG(89) D/4328 της 5ης Απριλίου 1989 και SG(89) D/12772 της 12ης Οκτωβρίου 1989 καθώς και σημείο 38 της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής στις δημόσιες επιχειρήσεις του τομέα μεταποίησης (ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3).

Πιθανές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1998 και της 30ής Ιουνίου 2000

31. Η Επιτροπή, ελλείπει πληροφοριών, δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι ελληνικές αρχές έχουν προβεί στην προσαρμογή των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης στις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων, του 1997. Μπορεί ωστόσο να διατυπώσει την ανησυχία ότι δεν έπραξαν κάτι τέτοιο, στο μέτρο που, όπως αναφέρεται στο ανωτέρω σημείο 19, θεωρούσαν ότι τα μέτρα δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1 της Συνθήκης.

32. Στο πλαίσιο αυτό και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει για το συμβιβάσιμο των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης με την κοινή αγορά στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου.

33. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου ⁽¹²⁾.

Πιθανές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιουλίου 2000

34. Ελλείπει πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι ελληνικές αρχές έχουν προσαρμόσει τα εν λόγω μέτρα ενισχύσεων στις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων, του 1999. Μπορεί ωστόσο να διατυπώσει την ανησυχία ότι δεν έπραξαν κάτι τέτοιο, για τους προαναφερόμενους στο σημείο 30 λόγους.

35. Στο πλαίσιο αυτό και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει για το συμβιβάσιμο των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης με την κοινή αγορά στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου.

36. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου ⁽¹³⁾.

'Όσον αφορά το βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα

37. Στους δύο αυτούς τομείς, ο κανόνας *de minimis* στον οποίο παραπέμπουν οι αρχές, όντως εφαρμόζεται. Εντούτοις, η Επιτροπή διερωτάται πώς οι ελληνικές αρχές μπορούν να

εκτιμήσουν ότι τα ποσά ενισχύσεων τα οποία ανέφεραν (βλ. ανωτέρω σημείο 19) υπάγονται στον κανόνα *de minimis* (ότι δηλαδή χορηγήθηκαν τηρουμένων των όρων που καθορίζονται στα διάφορα προαναφερόμενα στο σημείο 21 κείμενα και στην υποσημείωση της σελίδας 6), στο μέτρο που δεν φαίνεται να γνωρίζουν τον ακριβή αριθμό των δικαιούχων που υπήχθησαν στο κάθεστώ (το τελευταίο αυτό σημείο μας υποχρεώνει επίσης να αναρωτηθούμε με ποιον τρόπο ήταν οι ελληνικές αρχές σε θέση να προσδιορίσουν αυτό καθαυτό το ποσό των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν) και στο μέτρο που τα ανώτατα όρια τα υπαγόμενα στον κανόνα *de minimis* υπολογίζονται βάσει τριετούς περιόδου, και όχι σε σχέση με μια μεμονωμένη πράξη.

38. Σε μια τέτοια κατάσταση όπου, στο παρόν στάδιο, είναι αδύνατο να προσδιοριστεί κατά πόσον οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις των εν λόγω δύο νομών υπάγονται πράγματι στον κανόνα *de minimis*, ότι δηλαδή δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να διατυπώσει την υπόθεση περί υπάρξεως κρατικών ενισχύσεων και, εξαιτίας αυτού, να προβεί στην ανάλυση των εν λόγω μέτρων με βάση τους οικείους κοινοτικούς κανόνες. Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων που αναπτύσσονται στο ανωτέρω σημείο 23, οι εν λόγω κανόνες είναι αυτοί που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, από την έναρξη ισχύος της αποφάσεως αριθμ. 69836/B1461, και συγκεκριμένα, κατά σειρά:

α) οι αρχές που διατυπώθηκαν στην Όγδοη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού ⁽¹⁴⁾.

β) οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1994 ⁽¹⁵⁾, που επιβεβαιώθηκαν, όσον αφορά τους δύο εξεταζόμενους τομείς, από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1997 ⁽¹⁶⁾, και των οποίων η εφαρμογή παρατάθηκε με την ανακοίνωση της Επιτροπής του 1998 όσον αφορά την παράταση των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων ⁽¹⁷⁾.

γ) τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1999 ⁽¹⁸⁾.

39. Στο στάδιο αυτό, και λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον η χορήγηση των ενισχύσεων με βάση τις εν λόγω αποφάσεις έγινε τηρουμένων των προαναφερομένων στο σημείο 35 κανόνων, οι οποίοι προβλέπουν ιδίως την κατάρτιση σχεδίων αναδιάρθρωσης. Δύνανται ωστόσο να αμφιβάλει ότι τηρήθηκαν οι κανόνες αυτοί, στο μέτρο που, όπως αναφέρεται ανωτέρω στο σημείο 19, οι ελληνικές αρχές θεώρησαν, με την επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, ότι τα εν λόγω μέτρα δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

⁽¹⁴⁾ Ειδικότερα στα σημεία 177, 227 και 228 της εν λόγω Έκθεσης.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽¹⁶⁾ Βλ. υποσημείωση 6.

⁽¹⁷⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 31.

⁽¹⁸⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

⁽¹²⁾ Βλ. υποσημειώσεις 9 και 11.

⁽¹³⁾ ΕΕ C 71 της 11.3.2000, σ. 14.

40. Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει σχετικά με το συμβιβάσιμο των εν λόγω ενισχύσεων με την κοινή αγορά.
41. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από το Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου ⁽¹⁹⁾.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

42. Λαμβανομένων υπόψη όλων των αμφιβολιών που διατυπώθηκαν στην ανωτέρω ανάλυση, η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης.
43. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή καλεί την Ελλάδα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της όπως και κάθε

άλλη πληροφορία χρήσιμη για την αξιολόγηση των εν λόγω ενισχύσεων, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της παρούσας. Καλεί επίσης τις αρχές της χώρας να διαβιβάσουν αμέσως αντίγραφο της επιστολής αυτής στους πιθανούς δικαιούχους-αποδέκτες ενισχύσεων.

44. Η Επιτροπή υπενθυμίζει στην Ελλάδα το ανασταλτικό αποτέλεσμα της διατάξεως του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και παραπέμπει στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, το οποίο προβλέπει ότι κάθε παράνομη ενίσχυση δυνατόν να αποτελέσει το αντικείμενο ανάκτησης από τον δικαιούχο της.
45. Με την παρούσα, η Επιτροπή γνωστοποιεί στην Ελλάδα ότι θα ενημερώσει τα ενδιαφερόμενα μέρη με δημοσίευση της παρούσας επιστολής και με περίληψή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Όλοι οι ανωτέρω ενδιαφερόμενοι θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της δημοσίευσης αυτής.“

⁽¹⁹⁾ Βλ. υποσημειώσεις 9 και 11.

Informačný postup — Technické pravidlá

(2005/C 52/08)

(Text s významom pre EHP)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorá stanovuje postup pre poskytovanie informácií v oblasti technických noriem a predpisov a pravidiel pre služby informačnej spoločnosti. (Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37; Ú. v. ES L 217, 5.8.1998, s. 18).

Oznámenia o navrhovaných národných technických pravidlách, ktoré obdržala Komisia

Odkaz ⁽¹⁾	Názov	Koniec trojmesačnej lehoty na pripomenky ⁽²⁾
2005/0033/S	Predpisy Úradu pre námornú plavbu a všeobecné odporúčania o konštrukcii trupu lodí, stability a vzdialenosti medzi čiarou ponorenia a hornou palubou	3. 5. 2005
2005/0034/CZ	Návrh nariadenia vlády, ktorým sa mení nariadenie vlády č. 368/2003 Zb., o integrovanom registri znečisťovania	4. 5. 2005
2005/0035/SK	Návrh vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o konkrétnych vlastnostiach stabilného hasiaceho zariadenia a polostabilného hasiaceho zariadenia a o podmienkach ich prevádzkovania a zabezpečenia ich pravidelnej kontroly	5. 5. 2005
2005/0036/NL	Rozhodnutie obsahujúce zmenu Úpravy o vozidlách v spojení s jednotlivými technickými prispôbeniami	6. 5. 2005
2005/0037/UK	Nariadenia o meracích zariadeniach (tekuté pohonné látky a lubrikanty) (dodatok) (Severné Írsko) z r. 2005	5. 5. 2005
2005/0038/D	Vzorové nariadenie k stavbe a prevádzke zberných miest (Nariadenie o miestach zhromažďovania - MVStättV), Vydanie 2005	9. 5. 2005
2005/0039/F	Návrh výnosu, ktorým sa mení výnos zo 17. mája 2001, v znení zmien výnosom z 26. apríla 2002, a ktorým sa stanovujú technické podmienky pre rozvody energií	9. 5. 2005
2005/0040/S	Zmena predpisov Štátnej inšpekcie pre jadrovú energiu a všeobecné odporúčania pre mechanické zariadenia, SKIFS 2000:2	10. 5. 2005

⁽¹⁾ Rok – registračné číslo – členský štát pôvodu.

⁽²⁾ Obdobie, počas ktorého návrh nesmie byť prijatý.

⁽³⁾ Žiadna lehota na pripomenky, keďže Komisia uznala dôvody oznamujúceho členského štátu na naliehavé prijatie.

⁽⁴⁾ Žiadna lehota na pripomenky, keďže opatrenie sa týka technickej špecifikácie alebo iných požiadaviek či pravidiel pre služby, ktoré súvisia s fiškálnymi alebo finančnými opatreniami v súlade s treťou zarážkou druhého odseku čl. 1 ods. 11 smernice 98/34/ES.

⁽⁵⁾ Informačný postup je uzavretý.

Komisia upozorňuje na rozsudok vynesený 30. apríla 1996 v prípade „CIA Security“ (C-194/94 – ECR I, s. 2201), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že články 8 a 9 smernice 98/34/ES (pôvodne 83/189/EHS) sa majú interpretovať v tom zmysle, že jednotlivci sa na ne môžu odvolávať pred národnými súdmi a tie musia upustiť od uplatňovania národných technických predpisov, ktoré neboli oznámené v súlade s touto smernicou.

Tento rozsudok potvrdzuje oznámenie Komisie z 1. októbra 1986 (Ú. v. ES C 245, 1.10.1986, s. 4).

Rovnako nedodržanie oznamovacej povinnosti spôsobí, že príslušné technické predpisy budú neaplikovateľné, a teda nevynútiteľné voči jednotlivcom.

Ďalšie informácie ohľadom oznamovacieho postupu môžete získať na adresách:

Európska komisia
DG Enterprise and Industry, Unit C3
B – 1049 Brusel,
e-mail: Dir83-189-Central@cec.eu.int

alebo na webovej stránke: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>.

V prípade, že potrebujete ďalšie informácie ohľadom oznamov, kontaktujte príslušné národné inštitúcie, zoznam ktorých uvádzame nižšie:

Zoznam národných inštitúcií, zodpovedých za vykonávanie smernice 98/34/ES

BELGICKO

BELNotif

Qualité et Sécurité

SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie

NG III – 4ème étage

boulevard du Roi Albert II / 16

B-1000 Bruxelles

Pani Pascaline Descamps

Tel.: (32) 2 206 46 89

Fax: (32) 2 206 57 46

E-mail: pascaline.descamps@mineco.fgov.be

paolo.caruso@mineco.fgov.be

Spoločný e-mail: belnotif@mineco.fgov.be

Webová stránka: <http://www.mineco.fgov.be>**ČESKÁ REPUBLIKA**

Czech Office for Standards, Metrology and Testing

Gorazdova 24

P.O. BOX 49

CZ-128 01 Praha 2

Pani Helena Fofonková

Tel.: (420) 224 907 125

Fax: (420) 224 907 122

E-mail: fofonkova@unmz.cz

Spoločný e-mail: eu9834@unmz.cz

Webová stránka: <http://www.unmz.cz>**DÁNSKO**

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

DK-2100 Copenhagen Ø (alebo DK-2100 Copenhagen OE)

Tel.: (45) 35 46 66 89 (direct)

Fax: (45) 35 46 62 03

E-mail: Pani Birgitte Spühler Hansen - bsh@ebst.dk

Spoločná schránka pre oznamy - noti@ebst.dk

Webová stránka: <http://www.ebst.dk/Notifikationer>**NEMECKO**

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit

Referat XA2

Scharnhorststr. 34 - 37

D-10115 Berlin

Pani Christina Jäckel

Tel.: (49) 30 2014 6353

Fax: (49) 30 2014 5379

E-mail: infonorm@bmwa.bund.de

Webová stránka: <http://www.bmwa.bund.de>**ESTÓNSKO**

Ministry of Economic Affairs and Communications

Harju str. 11

EE-15072 Tallinn

Pán Margus Alver

Tel.: (372) 6 256 405

Fax: (372) 6 313 660

E-mail: margus.alver@mkm.ee

Spoločný e-mail: el.teavitamine@mkm.ee

GRÉCKO

Ministry of Development

General Secretariat of Industry

Mesogeion 119

GR-101 92 ATHENS

Tel.: (30) 210 696 98 63

Fax: (30) 210 696 91 06

ELOT

Acharnon 313

GR-111 45 ATHENS

Tel.: (30) 210 212 03 01

Fax: (30) 210 228 62 19

E-mail: 83189in@elot.gr

Webová stránka: <http://www.elot.gr>**ŠPANIELSKO**

Ministerio de Asuntos Exteriores

Secretaría de Estado de Asuntos Europeos

Dirección General de Coordinación del Mercado Interior y otras Políticas Comunitarias

Subdirección General de Asuntos Industriales, Energéticos, de Transportes y Comunicaciones y de Medio Ambiente

C/Padilla, 46, Planta 2ª, Despacho: 6218

E-28006 MADRID

Pán Angel Silván Torregrosa

Tel.: (34) 91 379 83 32

Pani Esther Pérez Peláez

Technický poradca

E-mail: esther.perez@ue.mae.es

Tel.: (34) 91 379 84 64

Fax: (34) 91 379 84 01

E-mail: d83-189@ue.mae.es

FRANCÚZSKO

Délégation interministérielle aux normes

Direction générale de l'Industrie, des Technologies de l'information et des Postes (DiGITIP)

Service des politiques d'innovation et de compétitivité (SPIC)

Sous-direction de la normalisation, de la qualité et de la propriété industrielle (SQUALPI)

DiGITIP 5

12, rue Villiot

F-75572 Paris Cedex 12

Pani Suzanne Piau

Tel.: (33) 1 53 44 97 04

Fax: (33) 1 53 44 98 88

E-mail: suzanne.piau@industrie.gouv.fr

Pani Françoise Ouvrard

Tel.: (33) 1 53 44 97 05

Fax: (33) 1 53 44 98 88

E-mail: francoise.ouvrard@industrie.gouv.fr

ÍRSKO

NSAI
Glasnevin
Dublin 9
Ireland

Pán Tony Losty
Tel.: (353) 1 807 38 80
Fax: (353) 1 807 38 38
E-mail: tony.losty@nsai.ie

Webová stránka: <http://www.nsai.ie>

TALIANSKO

*Ministero delle attività produttive
Dipartimento per le imprese
Direzione Generale per lo sviluppo produttivo e la competitività
Ufficio F1 - Ispettorato tecnico dell'industria
Via Molise 2
I-00187 Roma*

Pán Vincenzo Correggia
Tel.: (39) 06 47 05 22 05
Fax: (39) 06 47 88 78 05
E-mail: vincenzo.correggia@minindustria.it

Pán Enrico Castiglioni
Tel.: (39) 06 47 05 26 69
Fax: (39) 06 47 88 77 48
E-mail: enrico.castiglioni@minindustria.it
E-mail: ispettoratotecnico@minindustria.flexmail.it

Webová stránka: <http://www.minindustria.it>

CYPRUS

*Cyprus Organization for the Promotion of Quality
Ministry of Commerce, Industry and Tourism
13, A. Araouzou street
CY-1421 Nicosia*

Tel.: (357) 22 409313 or (357) 22 375053
Fax: (357) 22 754103

Pán Antonis Ioannou
Tel.: (357) 22 409409
Fax: (357) 22 754103
E-mail: aioannou@cys.mcit.gov.cy

Pani Thea Andreou
Tel.: (357) 22 409 404
Fax: (357) 22 754 103
E-mail: tandreou@cys.mcit.gov.cy

Spoločný e-mail: dir9834@cys.mcit.gov.cy

Webová stránka: <http://www.cys.mcit.gov.cy>

LOTYŠSKO

Division of the Commercial Normative, SOLVIT and Notification
Internal Market Department of the
Ministry of Economics of the Republic of Latvia
55, Brvibas str.
Riga
LV-1519

Pani Agra Ločmele
Senior Officer of the Division of the Commercial Normative,
SOLVIT and Notification
E-mail: agra.locmele@em.gov.lv
Tel.: (371) 7031236
Fax: (371) 7280882
E-mail: notification@em.gov.lv

LITVA

*Lithuanian Standards Board
T. Kosciuskos g. 30
LT-01100 Vilnius*

Pani Daiva Lesickiene
Tel.: (370) 5 2709347
Fax: (370) 5 2709367

E-mail: dir9834@lsd.lt

Webová stránka: <http://www.lsd.lt>

LUXEMBURSKO

*SEE - Service de l'Energie de l'Etat
34, avenue de la Porte-Neuve
B.P. 10*

L-2010 Luxembourg
Pán J.P. Hoffmann
Tel.: (352) 46 97 46 1
Fax: (352) 22 25 24

E-mail: see.direction@eg.etat.lu
Webová stránka: <http://www.see.lu>

MAĎARSKO

*Hungarian Notification Centre –
Ministry of Economy and Transport
Budapešť
Honvéd u. 13-15.
H-1055*

Pán Zsolt Fazekas
E-mail: fazekasz@gkm.hu
Tel.: (36) 1 374 2873
Fax: (36) 1 473 1622

E-mail: notification@gkm.hu

Webová stránka: <http://www.gkm.hu/dokk/main/gkm>

MALTA

*Malta Standards Authority
Level 2
Evans Building
Merchants Street
VLT 03
MT-Valletta*

Tel.: (356) 2124 2420
Fax: (356) 2124 2406

Pani Lorna Cachia
E-mail: lorna.cachia@msa.org.mt

Spoločný e-mail: notification@msa.org.mt

Webová stránka: <http://www.msa.org.mt>

HOLANDSKO

Ministerie van Financiën
Belastingdienst/Douane Noord
Team bijzondere klantbehandeling
Centrale Dienst voor In-en uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland

Pán Ebel van der Heide
Tel.: (31) 50 5 23 21 34

Pani Hennie Boekema
Tel.: (31) 50 5 23 21 35

Pani Tineke Elzer
Tel.: (31) 50 5 23 21 33
Fax: (31) 50 5 23 21 59

Spoločný e-mail:
Enquiry.Point@tiscali-business.nl
Enquiry.Point2@tiscali-business.nl

RAKÚSKO

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/1
Stubenring 1
A-1010 Wien

Pani Brigitte Wikgolm
Tel.: (43) 1 711 00 58 96
Fax: (43) 1 715 96 51 or (43) 1 712 06 80
E-mail: not9834@bmwa.gv.at

Webová stránka: <http://www.bmwa.gv.at>

POLSKO

Ministry of Economy and Labour
Department for European and Multilateral Relations
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL-00-507 Warszawa

Pani Barbara Nieciak
Tel.: (48) 22 693 54 07
Fax: (48) 22 693 40 28
E-mail: barnie@mg.gov.pl

Pani Agata Gągor
Tel.: (48) 22 693 56 90

Spoločný e-mail: notyfikacja@mg.gov.pl

PORTUGALSKO

Instituto Português da Qualidade
Rua Antonio Gião, 2
P-2829-513 Caparica

Pani Cândida Pires
Tel.: (351) 21 294 82 36 or 81 00
Fax: (351) 21 294 82 23
E-mail: c.pires@mail.ipq.pt

Spoločný e-mail: not9834@mail.ipq.pt

Webová stránka: <http://www.ipq.pt>

SLOVINSKO

SIST – Slovenian Institute for Standardization
Contact point for 98/34/EC and WTO-TBT Enquiry Point
Šmartinska 140
SLO-1000 Ljubljana

Tel.: (386) 1 478 3041
Fax: (386) 1 478 3098
E-mail: contact@sist.si

Pani Vesna Stražišar

SLOVENSKO

Pani Kvetoslava Steinlová
Director of the Department of European Integration,
Office of Standards, Metrology and Testing of the Slovak
Republic (Riaditeľka Odboru európskej integrácie, Úrad pre
normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky)
Štefanovičova 3
SK-814 39 Bratislava

Tel.: (421) 2 5249 3521
Fax: (421) 2 5249 1050
E-mail: steinlova@normoff.gov.sk

FÍNSKO

Kauppa-ja teollisuusministeriö
(Ministry of Trade and Industry)

Adresa pre návštevy:
Aleksanterinkatu 4
FIN-00171 Helsinki
a
Katakatu 3
FIN-00120 Helsinki

Poštová adresa:
PO Box 32
FIN-00023 Government

Pán Henri Backman
Tel.: (358) 9 1606 36 27
Fax: (358) 9 1606 46 22
E-mail: henri.backman@ktm.fi

Pani Katri Amper

Spoločný e-mail: maaraykset.tekniset@ktm.fi

Webová stránka: <http://www.ktm.fi>

ŠVÉDSKO

Kommerskollegium
Box 6803
Drottninggatan 89
S-113 86 Stockholm
Pani Kerstin Carlsson

Tel.: (46) 86 90 48 82 or (46) 86 90 48 00
Fax: (46) 8 690 48 40 or (46) 83 06 759
E-mail: kerstin.carlsson@kommers.se
Spoločný e-mail: 9834@kommers.se

Webová stránka: <http://www.kommers.se>

SPOJENÉ KRÁLOVSTVO

*Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2
151 Buckingham Palace Road
London SW1 W 9SS
United Kingdom*

Pán Philip Plumb
Tel.: (44) 2072151488
Fax: (44) 2072151529
E-mail: philip.plumb@dti.gsi.gov.uk

Spoločný e-mail: 9834@dti.gsi.gov.uk

Webová stránka: <http://www.dti.gov.uk/strd>

EFTA - ESA

*EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles*

Pani Adinda Batsleer
Tel.: (32) 2 286 18 61
Fax: (32) 2 286 18 00
E-mail: aba@eftasurv.int

Pani Tuija Ristiluoma
Tel.: (32) 2 286 18 71
Fax: (32) 2 286 18 00
E-mail: tri@eftasurv.int

Spoločný e-mail: DRAFTTECHREGESA@eftasurv.int

Webová stránka: <http://www.eftasurv.int>

*EFTA
Goods Unit
EFTA Secretariat
Rue de Trèves 74
B-1040 Bruxelles*

Pani Kathleen Byrne
Tel.: (32) 2 286 17 34
Fax: (32) 2 286 17 42
E-mail: kathleen.byrne@efta.int

Spoločný e-mail: DRAFTTECHREGFTA@efta.int

Webová stránka: <http://www.efta.int>

TURECKO

*Undersecretariat of Foreign Trade
General Directorate of Standardisation for Foreign Trade
Inönü Bulvarı n° 36
06510
Emek - Ankara*

Pán Saadettin Doğan
Tel.: (90) 312 212 58 99
(90) 312 204 81 02
Fax: (90) 312 212 87 68
E-mail: dtsabbil@dtm.gov.tr

Webová stránka: <http://www.dtm.gov.tr>

ŠTÁTNA POMOC — TALIANSKO

Štátna pomoc pod č. C 21/2004 (ex N 590/B/2001) — článok 99 ods. 2 písm. a) (pokiaľ ide o poľnohospodársky sektor) a článok 124 ods. 1 a ods. 2 regionálneho zákona č. 32/2000: „Usmernenia týkajúce sa vykonávania viacročného usmerňovacieho programu 2000 – 2006 a úpravy schém poskytovania pomoci podnikom“ (Sicília).

Výzva na predkladanie pripomienok podľa článku 88 odseku 2 Zmluvy o ES

(2005/C 52/09)

Listom z 8. septembra 2004, ktorého znenie sa uvádza v autentickom jazyku na stranách nasledujúcich za týmto zhrnutím, Komisia oznámila Taliansku svoje rozhodnutie začať konanie ustanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES týkajúce sa vyššie uvedenej pomoci.

Zúčastnené strany môžu v lehote jedného mesiaca odo dňa uverejnenia tohto zhrnutia a listu nasledujúceho za týmto zhrnutím predložiť svoje pripomienky k pomoci, voči ktorej Komisia začína konanie, na túto adresu:

Commission européenne (Európska komisia)
 Direction générale de l'Agriculture (Generálne riaditeľstvo pre poľnohospodárstvo)
 Direction H2 (Riaditeľstvo H2)
 Bureau (kancelária): Loi 130 5/120
 B-1049 Bruxelles
 Fax: (+32 2) 296 76 72

Tieto pripomienky sa oznámia Taliansku. Zúčastnená strana, ktorá predkladá svoje pripomienky, môže požiadať o dôverné zaobchádzanie s údajmi o svojej totožnosti, pričom uvedie dôvody žiadosti.

ZHRNUTIE

— Komisia nemá k dispozícii informácie o spôsobe, akým talianske úrady overia, že kumulácia potenciálnej pomoci pre záruky a pomoci pre schémy, na ktoré sa uplatňujú, neprekročí prijateľnú mieru pomoci v rámci uvedených schém.

Článok 99 sicílskeho regionálneho zákona č. 32/2000 v ods. 2 písm. a) stanovuje pomoc na založenie alebo financovanie fondov určených na poskytovanie záruk, aby pridružené podniky dostali finančné prostriedky od úverových spoločností a ústavov, spoločností finančného prenájmu, spoločností na postúpenie podnikových peňažných prostriedkov a podobných bankových organizácií.

V tomto štádiu má Komisia pochybnosti o zlučiteľnosti tohto opatrenia so spoločným trhom, pretože:

— samotný princíp možného udelenia záruky predpokladá existenciu pôžičky; lenže na základe zoznamu schém so zárukami, ktorý oznámia talianske úrady, sa zdá, že niektoré z uvedených schém by sa pomocou pôžičiek financovali ťažko, vzhľadom na charakter opatrení, ktoré sa v ich rámci uvádzajú (napríklad je ťažko mysliteľné, aby pomoc určená na pokrytie poistného v poľnohospodárstve mala formu pôžičky),

— možnosť poskytnúť záruky spojené s niektorými opatreniami, ktoré sa ustanovujú v článku 124 predmetného zákona, je sporná, pretože z dôvodov uvedených nižšie má Komisia v tomto štádiu pochybnosti o zlučiteľnosti daných opatrení so spoločným trhom a poskytnutie záruky pre určité opatrenie, ktorého prijateľnosť už je problematická, spochybňuje prijateľnosť samotnej záruky,

Článok 124 regionálneho sicílskeho zákona č. 32/2000 v ods. 1 a 2 stanovuje udelenie pomoci pre zoskupenie výrobcov uznaných v zmysle nariadenia Rady (EHS) č. 1035/72 z 18. mája 1972 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou⁽¹⁾, ktorí nemohli získať celú pomoc, na ktorú mohli mať v minulosti právo, pre nedostatok finančných prostriedkov na regionálnej úrovni. Toto opatrenie sa musí financovať prostredníctvom časti finančného balíka 3 615 198 EUR.

V tomto štádiu má Komisia pochybnosti o zlučiteľnosti tohto opatrenia so spoločným trhom, pretože:

— zreteľne sa ukazuje, že pre tri zo štyroch združení výrobcov, ktorí sú príjemcami tohto opatrenia, by plánovaná pomoc prišla až po sedemročnom období nasledujúcom po uznaní združenia, čo znamená, že právo týchto združení na pomoc zaniklo (v zmysle článku 14 zmeneného a doplneného nariadenia Rady (EHS) č. 1035/72 sa pomoc musí vyplatiť v piatich anuitách počas siedmich rokov od uznania združenia,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 118 z 20.5.1972, s. 1.

- nariadenie Rady (EHS) č. 1035/72 sa zrušilo nariadením Rady (EHS) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou⁽²⁾; udelenie pomoci na základe právneho predpisu, ktorý už neexistuje, združeniam, ktorých práva zanikli, by bolo v rozpore s fungovaním mechanizmov spoločnej organizácie trhov v sektore ovocia a zeleniny, ktoré zaviedlo nariadenie Rady (EHS) č. 2200/96; čiže bod 3.2 Riadiacich usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci v poľnohospodárstve⁽³⁾ jasne uvádza, že Komisia nemôže v žiadnom prípade schváliť pomoc, ktorá by bola nezlučiteľná s ustanoveniami, ktorými sa riadi spoločná organizácia trhov, alebo ktorá by odporovala riadnemu fungovaniu danej organizácie trhov,
- pomoc poskytnutá za popísaných okolností by bola retroaktívnu pomocou, ktorá sa v bode 3.6 riadiacich usmernení výslovne zakazuje, pretože už neobsahuje motivačný faktor, ktorý musí mať každá pomoc v poľnohospodárstve (s výnimkou pomoci, ktorá má kompenzačný charakter),
- jeden z argumentov, ktoré predložili talianske úrady, a síce že EPUZF by nezaručoval finančné krytie záväzkov prijatých na talianskej strane, vedie Komisiu k otázkam v tom zmysle, že spolufinancovanie zakladania združení výrobcov znamená automatickú úhradu zo strany EPUZF istej časti sumy schválenej pomoci v rámci spoločnej organizácie trhov.

ZNENIE LISTU

„1. Con la presente, ho l'onore di informarla che la Commissione, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane, ha deciso di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE con riguardo agli aiuti previsti dall'articolo 99, paragrafo 2, lettera a) della legge regionale in oggetto, per quanto riguarda il settore agricolo, nonché in merito agli aiuti previsti dall'articolo 124, paragrafi 1 e 2 della stessa legge, a favore di talune associazioni di produttori e di non sollevare obiezioni in merito agli aiuti previsti dagli altri articoli della stessa legge citati in oggetto, eccetto l'articolo 111 (ritirato – cfr. punto 9 in appresso) e l'articolo 123 (già esaminato nell'ambito di un altro fascicolo di aiuto – cfr. punto 5 in appresso).

Procedimento

2. Con lettera del 28 agosto 2001, protocollata il 29 agosto 2001, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato alla Commissione le misure di cui all'oggetto, a norma dell'articolo 88, paragrafo 3 del trattato.
3. Con lettere del 17 maggio 2002 e del 10 ottobre 2002, protocollate rispettivamente il 21 maggio 2002 e l'11 ottobre 2002, detta Rappresentanza ha trasmesso alla Commissione i complementi d'informazione chiesti alle

autorità italiane con lettere in data 24 ottobre 2001 e 18 luglio 2002.

4. Nella lettera del 10 ottobre 2002, le autorità italiane hanno comunicato ulteriori informazioni concernenti unicamente l'aiuto di cui all'articolo 123 della legge regionale in oggetto, dato il carattere d'urgenza da questo presentato.
5. L'aiuto previsto dall'articolo 123 della legge regionale in questione è stato scorporato dagli altri aiuti di cui agli articoli suindicati ed è stato dichiarato compatibile con il mercato comune nel quadro del fascicolo relativo all'aiuto N 590/A/2001⁽⁴⁾.
6. Siccome la lettera delle autorità italiane in data 10 ottobre verteva unicamente sull'articolo 123 della legge regionale in oggetto, i servizi della Commissione hanno inviato, con lettera datata 11 febbraio 2003, un sollecito alle autorità in questione, pregandole di rispondere anche alle altre domande formulate nella lettera del 18 luglio 2002.
7. Con lettera del 5 marzo 2003, protocollata il 6 marzo 2003, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alle domande contenute nella lettera del 18 luglio 2002.
8. I servizi della Commissione, dopo aver esaminato questa risposta, hanno chiesto ulteriori informazioni alle autorità italiane con lettera in data 2 maggio 2003.
9. Con lettera del 13 agosto 2003, protocollata il 18 agosto 2003, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alla lettera del 2 maggio 2003. In questa risposta, le autorità italiane annunciavano il ritiro dell'articolo 111 dalla legge regionale in oggetto e chiedevano alla Commissione di adottare una decisione distinta per alcuni articoli della stessa.
10. Con lettera del 1° ottobre 2003, i servizi della Commissione hanno spiegato alle autorità italiane che avrebbero preso una decisione sull'insieme del fascicolo N 590/B/2001 e hanno chiesto ancora qualche precisazione su uno degli articoli della legge regionale.
11. Con lettera del 7 gennaio 2004, protocollata il 14 gennaio 2004, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alla lettera del 1° ottobre 2003.
12. Con lettera del 10 marzo 2004, i servizi della Commissione hanno ufficialmente chiesto alle autorità italiane talune precisazioni già richieste nel corso di contatti informali.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 297 z 21.11.1996, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 232 z 12.8.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ Lettera SG (2002) D/233133 del 18.12.2002.

13. Con le lettere del 20 aprile 2004, protocollata il 21 aprile 2004, e del 24 maggio, protocollata il 25 maggio 2004, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione le precisazioni di cui al punto 12.
14. La presente decisione verte su tutto l'articolato della legge regionale in oggetto, ad eccezione:
- dell'articolo 99, per quanto riguarda il settore della pesca, dato che la notifica iniziale è stata effettuata dall'Assessorato all'agricoltura della Regione siciliana e che, nella lettera trasmessa dalla Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea il 24 maggio 2004, l'Assessorato alla pesca della Regione siciliana ha comunicato che sarebbe stata effettuata una notifica separata ulteriore per il settore della pesca,
  - degli articoli 111 (ritirato) e 123 (trattato nell'ambito del fascicolo N 590/A/2001).
15. Inoltre, per i motivi esposti ai paragrafi da 95 a 100, gli aiuti di cui all'articolo 124, paragrafi 1 e 2, a favore di un'associazione di produttori, nonché gli aiuti di cui all'articolo 124, paragrafo 3 non formano oggetto della presente decisione.

Descrizione

16. Gli articoli citati in oggetto istituiscono le seguenti misure di aiuto (tutte relative al periodo 2000-2006):

Articolo 99

17. Questo articolo prevede, a favore dei consorzi fidi di primo e secondo grado (in altri termini, i consorzi fidi e le loro associazioni) del settore agricolo:

Paragrafo 2, lettera a)

contributi per costituire o integrare i fondi rischi destinati all'attività di prestazione di garanzie ai fini della concessione di finanziamenti da parte di aziende e istituti di credito, di società di locazione finanziaria, di società di cessione di crediti di imprese e di enti parabancari, alle imprese associate;

Paragrafo 2, lettera b)

contributi per l'attività d'informazione, consulenza, assistenza alle imprese consorziate (reperimento e migliore utilizzo delle fonti finanziarie, prestazione di servizi volti al miglioramento della gestione delle imprese).

18. I contributi di cui al paragrafo 2, lettera a) sono concessi ai consorzi fidi che ne facciano richiesta e non sono cumulabili con altre provvidenze aventi finalità analoghe. Detti contributi non possono essere di importo superiore all'ammontare complessivamente sottoscritto dai soci e da enti sostenitori dei consorzi medesimi.
19. I contributi di cui al paragrafo 2, lettera b) sono parimenti concessi ai consorzi fidi che ne facciano richiesta; sono cumulabili con gli altri aiuti di cui al punto 14 degli *Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo* ⁽⁵⁾ e con altre agevolazioni per la prestazione di assistenza tecnica, nei limiti del 90 % delle spese ammissibili e per un importo non superiore a 100 000 euro per beneficiario per un periodo di tre anni, ovvero, per aziende assimilabili a piccole e medie imprese, nella misura del 50 % delle spese ammissibili, nel qual caso si applica l'importo massimo.

sibili e per un importo non superiore a 100 000 euro per beneficiario per un periodo di tre anni, ovvero, per aziende assimilabili a piccole e medie imprese, nella misura del 50 % delle spese ammissibili, nel qual caso si applica l'importo massimo.

20. Entrambe le categorie di aiuti saranno finanziate mediante stanziamenti annuali di bilancio. Per l'insieme degli aiuti di cui all'articolo 99 è prevista una dotazione globale di 20 000 000 EUR per tutto il periodo considerato.

Articolo 107

21. Questo articolo prevede l'erogazione dei seguenti contributi alle imprese di produzione, lavorazione, trasformazione e commercializzazione di prodotti agricoli:

Paragrafi 1 e 2

22. Un contributo per:

- a) la certificazione di sistemi di qualità dei prodotti e di gestione ambientale, compresi i sistemi obbligatori di igiene e sicurezza dei processi e dei prodotti, incluse le spese per la formazione e riqualificazione del personale e per gli studi preliminari, la consulenza e l'assistenza tecnica necessarie per la certificazione dei prodotti;
- b) l'utilizzazione di software, servizi e consulenze, legati ai processi di informatizzazione dell'azienda e all'uso di sistemi avanzati di comunicazione anche per la vendita dei prodotti, all'introduzione di tecnologie pulite;
- c) l'utilizzazione di ausiliari biologici e relativi servizi di assistenza per migliorare le caratteristiche igienico-sanitarie dei prodotti agroalimentari.

23. Il contributo è erogato fino al 75 % delle spese ammissibili a finanziamento e per un importo non superiore a 200 milioni di lire (103 291 EUR). Nel caso in cui le norme sui controlli di qualità siano obbligatorie, il contributo è concesso a totale copertura della spesa. Sono escluse le spese per impianti ed attrezzature. I beneficiari sono le aziende agricole e le imprese di trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli.

Paragrafo 3

24. Un contributo per la costituzione di organismi di controllo delle denominazioni di origine protette.
25. Il contributo, non cumulabile, di durata quinquennale, è concesso a totale copertura delle spese sostenute per la costituzione del consorzio nel primo anno e in misura decrescente del 20 % annuo per gli anni successivi. Non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno d'intervento, né dopo sette anni dalla costituzione dell'organismo. Le spese ammissibili comprendono l'affitto dei locali o, in caso di acquisto, l'equivalente del valore locativo a prezzi di mercato, l'acquisto di materiale per ufficio e di attrezzatura informatica, le spese di personale, i costi di esercizio e altri oneri amministrativi.

⁽⁵⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

26. La dotazione globale destinata a queste due misure durante il periodo considerato ammonta ad un massimo di 70 miliardi di lire (36 151 983 EUR).

Articolo 110

27. Questo articolo prevede aiuti per i seguenti investimenti nel settore dell'elicicoltura:
- acquisto, costruzione o ristrutturazione di locali adibiti all'allevamento delle chioccioline nonché alla loro trasformazione e commercializzazione;
  - ricerca idrica e realizzazione di impianti di irrigazione.
28. L'aiuto è concesso alle piccole e medie imprese nella misura del 50 % delle spese ammissibili e per investimenti fino a 500 000 euro per azienda singola e a 1 500 000 euro per azienda associata. L'aiuto non è cumulabile. Il bilancio previsto ammonta a 3 000 000 EUR.

Articolo 112

29. Questo articolo prevede la concessione di un aiuto per la costituzione o per l'ampliamento delle attività delle organizzazioni di produttori riconosciute ai sensi della normativa comunitaria che non abbiano beneficiato di analoghi finanziamenti nell'ambito di specifiche organizzazioni comuni di mercato.
30. L'importo dei contributi può raggiungere il 100 % dei costi sostenuti nel primo anno ed è ridotto del 20 % per ciascun anno di esercizio, in modo che sia limitato al 20 % nel quinto e ultimo anno.
31. Sono ammissibili le spese sostenute per ottenere la disponibilità della sede dell'organizzazione (affitto o acquisto, in quest'ultimo caso l'aiuto è limitato al valore locativo a prezzi di mercato), l'acquisto di attrezzature di ufficio, compresi i materiali e le attrezzature informatiche, i costi del personale, le spese necessarie per il funzionamento ordinario, nonché l'assistenza tecnica, economica, giuridica e commerciale.
32. In caso di estensione significativa delle attività (a nuovi prodotti o a nuovi settori di intervento), sono ammissibili ai contributi unicamente le spese di funzionamento amministrativo derivanti dai compiti aggiuntivi.
33. Il bilancio assegnato a questa misura durante il periodo considerato ammonta ad un massimo di 30 miliardi di lire (15 493 707 EUR).

Articolo 120

34. Questo articolo istituisce un incentivo finanziario per incoraggiare gli imprenditori agricoli a tenere la contabilità aziendale. Il contributo, per un importo complessivo di lire 5 000 000 (2 582 EUR) per azienda, sarà ripartito in cinque quote annuali di lire 1 000 000 (circa 516 EUR). Ogni quota sarà versata nell'anno successivo a quello della chiusura di ciascun esercizio contabile, previa verifica della corretta tenuta della contabilità.
35. Il contributo è cumulabile con gli altri aiuti di cui al punto 14 degli *Orientamenti*.

36. Il bilancio assegnato a questa misura durante il periodo considerato ammonta a 14 miliardi di lire (7 230 397 EUR).

Articolo 122

37. Quest'articolo prevede una dotazione massima di 30 miliardi di lire (15 493 707 EUR) per la concessione di aiuti finalizzati ad interventi di ricomposizione fondiaria. Possono beneficiare della misura gli imprenditori agricoli (in particolare i giovani agricoltori), i coltivatori diretti, gli affittuari e i salariati agricoli singoli o associati, dotati di adeguate competenze professionali e che si impegnino a tenere una contabilità semplificata almeno durante i dieci anni successivi al loro insediamento.
38. L'aiuto, non cumulabile, è pari al 30 % delle spese sostenute (40 % nelle zone svantaggiate) per l'acquisto di terreni destinati ad operazioni di ricomposizione fondiaria e copre interamente le spese legali, amministrative e tecniche connesse alle transazioni effettuate in relazione alla ricomposizione.

Articolo 124

39. Questo articolo prevede due tipi di aiuti:

Paragrafi 1 e 2

40. Contributi di avviamento in favore delle associazioni di produttori riconosciute ai sensi del regolamento (CEE) n. 1035/72 del Consiglio, del 18 maggio 1972, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli ⁽⁶⁾.
41. L'aiuto è concesso per una durata di cinque anni, a totale copertura delle spese sostenute per l'avviamento durante il primo anno, e in misura decrescente del 20 % annuo negli anni successivi, fino all'azzeramento al termine del quinto anno. Non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno, né dopo sette anni dal riconoscimento.

Paragrafo 3

42. Aiuti per la costituzione e l'avviamento dei gruppi di produttori che hanno presentato un piano di riconoscimento ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio, del 28 ottobre 1996, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli ⁽⁷⁾. L'aiuto è concesso a copertura delle spese di costituzione e avviamento in conformità al disposto del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, del 7 gennaio 1998, recante modalità di applicazione del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio per quanto riguarda gli aiuti ai gruppi di produttori precostituiti ⁽⁸⁾, ed è erogato entro i seguenti massimali:
- fino a 100 000 euro per anno, per il primo e secondo anno;
  - fino a 80 000 euro, per il terzo anno;
  - fino a 60 000 euro, per il quarto anno;
  - fino a 50 000 euro, per il quinto anno.

⁽⁶⁾ GU L 118 del 20.5.1972, pag. 1.

⁽⁷⁾ GU L 297 del 21.11.1996, pag. 1

⁽⁸⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 40.

43. Si considerano come spese di avviamento l'affitto dei locali (o, in caso di acquisto, l'equivalente del valore locativo a prezzi di mercato), l'acquisto di materiale per ufficio e di attrezzatura informatica, le spese di personale e i normali costi di esercizio.
44. In entrambi i casi, non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno, né dopo sette anni dal riconoscimento o dal prericonoscimento.
45. Nessuno dei due aiuti è cumulabile con altre provvidenze aventi finalità analoghe. Il bilancio assegnato a queste due misure per il periodo considerato è limitato ad un massimo di 7 miliardi di lire (3 615 198 EUR).

Articolo 135

46. Questo articolo prevede, ai paragrafi 3 e 4, aiuti per progetti di ricerca nel settore agricolo. Si applicano le aliquote seguenti (intensità lorda):

Paragrafo 3

— per progetti di ricerca volti alla messa a punto di nuovi prodotti, di nuovi processi produttivi o di nuovi servizi o che comportino il miglioramento di quelli già esistenti: 50 % dei costi ritenuti ammissibili in conformità a quanto disposto nell'allegato II della *Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo*⁽⁹⁾, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo;

Paragrafo 4

- per progetti di ricerca precompetitiva secondo la definizione di cui all'allegato I della precitata *Disciplina comunitaria*: 25 % dei costi ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo.
47. I progetti sono selezionati attraverso bandi pubblici. I risultati della ricerca devono essere resi accessibili agli operatori regionali, nazionali e comunitari interessati. Gli aiuti previsti non sono cumulabili con altri aiuti aventi le stesse finalità. Il bilancio assegnato a queste misure per il periodo considerato è limitato ad un massimo di 80 miliardi di lire (41 316 552 EUR).
48. In termini generali, l'articolo 200 della legge in oggetto dispone che gli stanziamenti annuali di bilancio potranno essere svincolati soltanto dopo che la Commissione avrà autorizzato i regimi di aiuto notificati. Il bilancio destinato a finanziare l'insieme degli aiuti summenzionati ammonta a complessivi 142 301 544 EUR.

Valutazione

49. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Le misure previste dalla decisione in oggetto corrispondono a questa definizione, in quanto fanno parte di un complesso di misure suscettibili di alterare gli scambi, data la vasta gamma di prodotti a cui si applicano (è interessato tutto il settore agricolo e, negli scambi comunitari di prodotti agricoli, l'Italia svolge un ruolo non trascurabile, poiché nel 2000 ha realizzato scambi di tali prodotti per un importo pari a 16,419 miliardi di euro per le importazioni e a 10,691 miliardi di euro per le esportazioni; nel corso dello stesso anno, gli scambi di prodotti agricoli nell'UE sono ammontati a 139,280 miliardi di euro, per le importazioni, e a 146,975 miliardi di euro per le esportazioni).

50. Tuttavia, nei casi previsti dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3 del trattato, alcune misure possono, in via derogatoria, essere considerate compatibili con il mercato comune.

51. Nella fattispecie, tenendo conto della natura degli aiuti sopra descritti, l'unica deroga applicabile è quella prevista dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato, in base alla quale possono essere ritenuti compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse.

52. Per poter beneficiare di tale deroga, gli aiuti in questione devono essere conformi alle normative ad essi applicabili, ossia:

— per gli aiuti nel settore agricolo in generale, gli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo (in appresso denominati 'Orientamenti')⁽¹⁰⁾, che sono applicabili nella fattispecie ai sensi del regolamento (CE) n. 1/2004 della Commissione, del 23 dicembre 2003, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese attive nel settore della produzione, trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli⁽¹¹⁾, dato che il regime non è diretto soltanto alle PMI e che le condizioni di applicazione non sono quindi soddisfatte⁽¹²⁾;

— per gli aiuti di Stato sotto forma di garanzia, la comunicazione della Commissione sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato concessi sotto forma di garanzie⁽¹³⁾;

— per gli aiuti destinati alla ricerca e allo sviluppo, la *Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo*⁽¹⁴⁾ ed eventualmente la comunicazione del 1998 che modifica detta *Disciplina*⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁰⁾ Cfr. nota in calce n. 1.

⁽¹¹⁾ GU L 1 del 3.1.2004, pag. 1.

⁽¹²⁾ Cfr. articolo 20, paragrafo 2, primo comma del regolamento.

⁽¹³⁾ GU C 71 dell'11.3.2000, pag. 14.

⁽¹⁴⁾ Cfr. nota 6.

⁽¹⁵⁾ GU C 48 del 13.2.1998, pag. 2.

⁽⁹⁾ GU C 45 del 17.2.1996, pag. 5.

53. A questo proposito la Commissione osserva quanto segue in merito ai vari articoli di legge in esame.

Articolo 99

Paragrafo 2, lettera a)

54. L'aiuto previsto da questo paragrafo deve essere esaminato sotto due aspetti: la dotazione e la prestazione di garanzie vera e propria.

55. Per quanto riguarda la dotazione, la Commissione rileva che, ai sensi del paragrafo 3 dell'articolo 99, i contributi regionali non possono oltrepassare il 50 % della dotazione globale dei consorzi, mentre il resto può essere fornito da enti pubblici o da operatori privati. Interrogate sull'entità complessiva della partecipazione pubblica all'operazione, le autorità italiane si sono impegnate affinché essa non superi in alcun caso il 70 %, sottolineando che una simile percentuale è già stata accettata in passato dalla Commissione (aiuto N 62/2001)⁽¹⁶⁾. Esse hanno inoltre assicurato che i fondi pubblici versati in dotazione saranno impiegati unicamente per la prestazione di garanzie e in nessun caso per coprire le spese di funzionamento dei consorzi.

56. Avendo effettivamente accettato una partecipazione pubblica globale del 70 % nell'ambito del precitato regime, la Commissione non ha motivo di modificare la propria posizione e può quindi accettare la partecipazione proposta dalle autorità italiane.

57. Quanto alle garanzie vere e proprie, le autorità italiane hanno precisato che:

- l'equivalente sovvenzione lordo delle garanzie prestate dai consorzi sarà calcolato secondo il metodo descritto al punto 3.2, secondo trattino, della comunicazione della Commissione sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato concessi sotto forma di garanzie;
- la garanzia prestata da un consorzio non coprirà più dell'80 % del prestito, conformemente a quanto disposto ai punti 3.3 e 3.4 della citata comunicazione della Commissione;
- conformemente al disposto dei punti 3.5 e 5.2 della comunicazione di cui al punto 49, secondo trattino, le garanzie saranno prestate per operazioni aventi caratteristiche (aliquota di aiuto, beneficiari e finalità) conformi ai requisiti degli Orientamenti; esse saranno inoltre concesse unicamente ad imprese solvibili e in buona situazione finanziaria;
- dato che circa il 70 % delle aziende agricole siciliane sono di dimensioni ridotte, alcune di esse potrebbero non essere in grado di fornire le coperture necessarie per garantire il prestito o per ottenere garanzie (punto 4.5 della comunicazione);
- lo svincolo della garanzia sarà subordinato all'espletamento delle procedure legali previste nei confronti del debitore in caso d'insolvenza (dichiarazione di fallimento dell'impresa beneficiaria, ecc.);

— l'affiliazione ai consorzi è aperta a tutti gli operatori del settore agricolo senza restrizioni;

— potranno ottenere garanzie anche gli operatori che non sono soci dei consorzi;

— le garanzie potranno coprire soltanto prestiti concessi nel quadro e alle condizioni di regimi autorizzati dalla Commissione.

58. Sulla base di tali informazioni e alla luce dei criteri della citata comunicazione che consentono di determinare se un regime di aiuti sotto forma di garanzie comporti o meno elementi di aiuto di Stato, la Commissione constata, alla luce del quarto trattino di cui sopra, che il regime proposto potrebbe contenere un elemento di aiuto, in quanto le indicazioni fornite dalle autorità italiane non permettono di verificare il rispetto di tutte le condizioni previste affinché un regime di garanzie non venga considerato come un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato.

59. Quanto alla compatibilità di tale elemento di aiuto con il mercato comune (punto 5 della comunicazione), la Commissione constata anzitutto che l'elemento di aiuto interessa soltanto il mutuatario, poiché i fondi pubblici versati in dotazione saranno impiegati unicamente per la prestazione di garanzie e non per coprire le spese di funzionamento dei consorzi (ossia dei mutuanti). In secondo luogo, essa prende atto che lo svincolo della garanzia sarà subordinato all'espletamento delle procedure legali previste nei confronti del debitore in caso d'insolvenza (eventualmente, dichiarazione di fallimento dell'impresa beneficiaria) e che la percentuale del prestito sulla quale potrà valere la garanzia corrisponde a quella prescritta dalla precitata comunicazione. Infine e soprattutto, essa osserva che le garanzie potranno essere applicate solo nel rispetto delle condizioni previste dai regimi di aiuti approvati dalla Commissione.

60. A questo riguardo, i regimi attualmente identificati dalle autorità italiane come possibili beneficiari delle garanzie previste dall'articolo 99 della legge in oggetto sono i seguenti:

A livello regionale:

— i regimi istituiti dagli articoli 99, 107, 110, 112, 120, 122, 124 e 135 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del presente fascicolo (cfr. „descrizione”);

— i regimi istituiti dagli articoli 104, 109 e 119 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 591/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2003) 240 del 15 aprile 2003 (tali articoli riguardano rispettivamente il mantenimento del paesaggio agricolo tradizionale, l'allevamento di struzzi e il miglioramento fondiario);

— i regimi istituiti dagli articoli 114, e 126 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 592/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2002) 4168 del 13 novembre 2002 (tali articoli riguardano rispettivamente il sostegno alle organizzazioni interprofessionali e la promozione di prodotti agro-alimentari);

⁽¹⁶⁾ Lettera SG (2001) D/290914 dell'8.8.2001.

- i regimi istituiti dagli articoli 131, 132 e 134 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 593/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2003) 3274 dell'8 settembre 2003 (tali articoli riguardano rispettivamente la copertura dei premi di assicurazione, l'indennizzo di danni dovuti a condizioni climatiche sfavorevoli e il sostegno agli allevatori);
  - il regime istituito dall'articolo 108 della legge regionale in oggetto, esaminato nel quadro del fascicolo N 342/02 e approvato (per quanto riguarda l'aspetto 'apicoltura') dalla decisione della Commissione C(2003) 2914 del 4 agosto 2003 (tale articolo riguarda contemporaneamente l'apicoltura e la bachicoltura).
- A livello nazionale
- Il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 274/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2001) 2937 del 26 settembre 2001 (regolamento per la concessione degli aiuti di Stato sui programmi realizzati dalle Unioni nazionali tra le associazioni di produttori);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 110/2001 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/288933 del 5 giugno 2001 (Interventi a favore del riordino fondiario);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 759/2000 e approvato dalla decisione della Commissione C(2001) 3844 del 27 novembre 2001 (Promozione dei prodotti agroalimentari nei paesi terzi);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 729/A/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/286847 del 13 marzo 2001 (Estensione all'agricoltura e alla pesca degli strumenti previsti dalla programmazione negoziata);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 646/C/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/289229 del 14 giugno 2001 (Crediti di imposta per gli investimenti nelle aree svantaggiate);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 558/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/286564 del 28 febbraio 2001 (Trasformazione e commercializzazione di prodotti agricoli);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 241/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 1786 def. del 7 maggio 2002 (Camere di commercio);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 220/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 2934 del 25 luglio 2002 (Modifica del regime di aiuto N 646/C/2000 – cfr. quinto trattato);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 122/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 3432 del 23 settembre 2002 (Promozione di prodotti di qualità);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 30/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 579 def. del 27 febbraio 2002 (Pubblicità per i prodotti agricoli);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 381/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 4105 def. dell'11 novembre 2003 (Regime dei contratti di filiera);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 121/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 3219 del 2 settembre 2003 (Riordino fondiario e ricambio generazionale in agricoltura);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo NN 6/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 781 def. del 19 marzo 2003 (Modifiche ai crediti di imposta per investimenti);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 336/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 129 del 13 febbraio 2003 (Incentivi a favore dell'autoimprenditorialità e della nuova imprenditorialità);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 313/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 369 def. del 5 febbraio 2003 (Interventi a favore dell'agrumicoltura);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 384/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2004) 169 def. del 3 febbraio 2004 (Accesso al mercato dei capitali);
  - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 111/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2004) 25 del 7 gennaio 2004 (Attuazione delle attività previste dalla legge n. 499/99).
- Misure cofinanziate (che sono state tutte approvate dalle decisioni della Commissione C(2000) 2348 dell'8 agosto 2000 e C(2003) 3982 del 21 ottobre 2003)
- Misura 4.6 del POR (programma operativo regionale) della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 100 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.7 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 102 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.8 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 117 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.9 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 105 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.11 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 121 della legge regionale in oggetto),

- misura 4.12 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 115 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.13 A del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 125 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.13 B del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 128 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.15 C del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 130 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.15 A del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 87 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.15 B del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 87 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.10 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 118 della legge regionale in oggetto),
  - misura 4.14 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 129 della legge regionale in oggetto).
61. Nella loro lettera del 20 aprile 2004, le autorità italiane hanno inoltre precisato che per il futuro esse si sarebbero preoccupate di comunicare alla Commissione tutti i regimi di aiuto nazionali e regionali ai quali potrebbero essere applicate le garanzie.
62. La Commissione desidera sottolineare anzitutto che il principio stesso dell'eventuale concessione di una garanzia comporta l'esistenza di un prestito. Ora, alla luce dell'elenco di cui al punto 60 supra, la Commissione constata che taluni dei regimi che potrebbero beneficiare di garanzie da parte dei Fondi di cui all'articolo 99, difficilmente potrebbero essere finanziati tramite prestiti, tenuto conto della natura delle misure previste nel loro ambito (per fare un esempio, è difficile pensare che gli aiuti diretti alla copertura di premi assicurativi nel settore agricolo possano rivestire la forma di un prestito). Al fine di eliminare qualsiasi ambiguità a questo livello, le autorità italiane dovrebbero indicare, per ogni regime o misura menzionati nell'elenco di cui al punto 60 supra, se gli aiuti previsti rivestano la forma di sovvenzioni a fondo perduto o di prestiti, agevolati o meno, nonché limitare l'applicazione delle garanzie alle misure il cui finanziamento viene assicurato da un prestito.
63. Un altro elemento di perplessità per la Commissione, in questa fase, è dato dalla possibilità di prestare delle garanzie connesse alle misure previste dall'articolo 124 della legge in oggetto. In effetti, oltre al fatto che le considerazioni sviluppate al punto 62 sono valide anche in questo caso (dato che difficilmente si può immaginare che degli aiuti all'avviamento siano concessi sotto forma di prestito), la Commissione dubita, in questa fase, della compatibilità con il mercato comune delle misure previste per diverse associazioni di produttori dall'articolo 124 precitato, per le ragioni menzionate ai punti da 103 a 108 infra e il fatto di concedere un aiuto supplementare ad una misura la cui ammissibilità è già soggetta a cauzione non può che far nascere a sua volta nuovi dubbi sull'ammissibilità della garanzia stessa.
64. Infine, in questa fase, la Commissione non dispone di indicazioni sul modo in cui le autorità italiane verifichino che il cumulo dell'aiuto potenziale delle garanzie e dell'aiuto previsto per le misure alle quali esse sono applicabili non comporti un superamento delle percentuali di aiuto ammissibili nell'ambito dei suddetti regimi.
65. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione si chiede se gli aiuti sotto forma di garanzie, verranno utilizzati in modo pertinente dalle autorità italiane e, in questa fase, non può non nutrire dei dubbi sulla compatibilità con il mercato comune delle modalità di concessione delle garanzie che potrebbero essere prestate dall'intermediario di Fondi alimentati da risorse pubbliche.
- Paragrafo 2, lettera b)*
66. L'aiuto di cui al paragrafo 2, lettera b) è un aiuto finalizzato alla prestazione di assistenza tecnica ai sensi del punto 14 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto di questa disposizione, la Commissione osserva che:
- il massimale dell'aiuto corrisponde a quello fissato dal suddetto punto 14;
  - nel complemento d'informazione fornito dalle autorità italiane, queste ultime hanno sottolineato innanzitutto che l'affiliazione ai consorzi è aperta a tutte le imprese del settore agricolo e agroalimentare, nonché alle loro associazioni, senza alcuna restrizione; esse hanno inoltre precisato che gli operatori non affiliati ai consorzi potranno fruire delle prestazioni di assistenza tecnica alle stesse condizioni dei soci (il testo dell'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) sarà modificato in tal senso);
  - qualsiasi partecipazione alle spese amministrative del consorzio sarà limitata ai costi inerenti alla prestazione del servizio;
  - poiché l'aiuto previsto è cumulabile con altri regimi di aiuti ricadenti nel campo di applicazione del punto 14 degli *Orientamenti*, le autorità italiane hanno assicurato che intendono creare una banca dati regionale per tutti gli aiuti disciplinati dai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*, onde evitare che un cumulo di aiuti dia luogo al superamento dei massimali consentiti; inoltre, le autorità pubbliche procederanno a regolari controlli e ogni irregolarità accertata comporterà l'annullamento degli aiuti, seguito dal rimborso degli importi già percepiti e dall'irrogazione di sanzioni amministrative che possono arrivare fino al 50 % dell'indebito.

67. Tenuto conto di quanto precede, l'aiuto di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) della legge in oggetto può considerarsi conforme al punto 14 degli *Orientamenti* e può beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 107

Paragrafi 1 e 2

68. Dalla lettura di questo articolo, la Commissione evince che l'aiuto previsto può coprire non solo prestazioni di assistenza tecnica riconducibili al punto 13 (cfr. lettere a) e c) della descrizione) o al punto 14 (cfr. lettera b) della descrizione) degli *Orientamenti*, ma anche l'esecuzione di controlli di qualità ai sensi del punto 13 degli *Orientamenti*.

69. Per quanto riguarda il rispetto di quest'ultima disposizione, la Commissione osserva che:

Per le prestazioni di assistenza tecnica:

- nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane si sono impegnate a limitare l'aiuto ad un massimo di 100 000 EUR per beneficiario e per triennio, per l'insieme delle prestazioni di assistenza tecnica di cui all'articolo 107, o al 50 % delle spese ammissibili per le PMI ai sensi del regolamento (CE) n. 70/2001;
- in caso di cumulo, il rispetto dei massimali autorizzati sarà verificato tramite la banca dati che la Regione intende costituire per tutti gli aiuti disciplinati dai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*. Saranno anche effettuati controlli come indicato sopra, riguardo all'aiuto di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) della legge in oggetto, con le stesse sanzioni in caso d'infrazione.

70. Tenuto conto di quanto precede, si può ritenere che le condizioni di cui ai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*, applicabili nella fattispecie, siano rispettate.

Per l'esecuzione di controlli:

- nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno assicurato che l'aiuto sarà concesso non solo per i controlli obbligatori, ma anche per quelli facoltativi, a condizione che siano effettuati da terzi o per conto terzi; esse hanno precisato che i controlli di routine effettuati dal produttore stesso nell'ambito del normale ciclo di produzione saranno esclusi dalla copertura dell'aiuto;
- per quanto riguarda i controlli obbligatori, la Commissione rileva che il punto 13.4 degli *Orientamenti* ammette la copertura totale, tranne quando la normativa comunitaria stabilisce gli importi che i produttori devono pagare. Poiché le autorità italiane si sono impegnate a rispettare questa restrizione, la

Commissione ritiene che il disposto del punto 13.4 sia ottemperato;

- in merito agli altri controlli, la Commissione prende atto che, nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno deciso di applicare le seguenti modalità di concessione dell'aiuto:
  - per i controlli finalizzati alla certificazione delle denominazioni di origine e delle attestazioni di specificità nell'ambito dei regolamenti (CEE) nn. 2081/92 e 2082/92 del Consiglio: contributo del 100 % nel primo anno e in seguito applicazione di un'aliquota decrescente (80 %, 60 %, 40 %, 20 % e 10 %), con estinzione al termine del sesto anno;
  - per i controlli sul metodo di produzione biologico ai sensi del regolamento (CEE) n. 2092/91: contributo del 100 %;
  - per i controlli attinenti alla supervisione dell'uso dei marchi di qualità nell'ambito di regimi di garanzia della qualità (ad esempio, certificazioni ISO 9000 e/o 14000, tracciabilità dei prodotti): contributo del 100 % nel primo anno e in seguito applicazione di un'aliquota decrescente (85 %, 70 %, 55 %, 40 %, 25 %, 0 %), con estinzione al termine del sesto anno.

71. Dato che queste modalità di concessione sono conformi alle disposizioni dei punti 13.4 e 13.5 degli *Orientamenti*, la Commissione può considerarle ammissibili.

Paragrafo 3

72. In considerazione della destinazione dell'aiuto e della natura dei beneficiari, questa misura deve essere analizzata alla luce delle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, concernenti gli aiuti alle associazioni di produttori⁽¹⁷⁾. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:

- la durata dell'aiuto (cinque anni) corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
- la degressività dell'aiuto, a cominciare dal 100 % nel primo anno per poi diminuire ogni anno di 20 punti percentuali, in modo da estinguersi al termine del quinto anno, corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
- le spese ammissibili rientrano tra quelle autorizzate dalla sezione 10 degli *Orientamenti*.

73. Dato che queste modalità di concessione sono conformi alle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, la Commissione può considerarle ammissibili.

74. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che gli aiuti di cui all'articolo 107, paragrafo 3 della legge in oggetto possono beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

⁽¹⁷⁾ Il punto 10.7 degli *Orientamenti* dispone infatti che la Commissione applicherà i principi enunciati nella sezione 10 agli aiuti concessi a copertura delle spese di avviamento delle associazioni di produttori incaricate di controllare l'utilizzazione delle denominazioni di origine o dei marchi di qualità.

Articolo 110

75. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno precisato che sono coperti dall'aiuto unicamente gli investimenti per l'impianto e l'ampliamento degli allevamenti di chioccioline della specie *Helix aspersa*, ad esclusione quindi delle chioccioline catturate in mare o nelle acque interne, oppure prodotte in impianti di acquacoltura. Esse hanno inoltre dichiarato che gli investimenti finalizzati alla ricerca idrica e alla realizzazione di impianti di irrigazione sono giustificati dal fatto che le chioccioline si nutrono degli ortaggi coltivati negli allevamenti stessi.
76. Quanto alle modalità di concessione dell'aiuto, le autorità italiane hanno precisato che sarà applicato un tasso del 50 % nelle zone svantaggiate e del 40 % nelle altre zone (l'aiuto sarà concesso in via prioritaria nelle zone svantaggiate e secondariamente nelle altre zone). Riguardo al rispetto delle altre condizioni applicabili agli aiuti agli investimenti nelle aziende, di cui al punto 4.1 degli *Orientamenti*, esse hanno assicurato che si atterrano rigorosamente alle disposizioni relative alle misure 4.06 e 4.09 del programma operativo regionale della Regione siciliana, approvato dalla Commissione, e del relativo complemento di programmazione, stabiliti in conformità degli *Orientamenti*.
77. Alla luce di tali informazioni, la Commissione constata che le chioccioline di cui trattasi non rientrano nella disciplina dell'organizzazione comune dei mercati nel settore della pesca e dell'acquacoltura, né di alcun'altra organizzazione comune dei mercati.
78. Secondo il punto 3.8 degli *Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo* ⁽¹⁸⁾, quando un prodotto agricolo non è disciplinato da un'organizzazione comune dei mercati, gli aiuti di Stato concernenti specificamente quel prodotto rimangono soggetti alle disposizioni dell'articolo 4 del regolamento n. 26 relativo all'applicazione di alcune regole di concorrenza alla produzione e al commercio di prodotti agricoli ⁽¹⁹⁾.
79. A norma dell'articolo 4 del regolamento precitato, a questi aiuti si applicano esclusivamente le disposizioni dell'articolo 88, paragrafo 1, e della prima frase del paragrafo 3 dello stesso articolo, il che implica che la Commissione non può opporsi all'erogazione degli aiuti in questione, ma può eventualmente formulare osservazioni in merito.
80. In base alle informazioni fornite dalle autorità italiane, la Commissione constata che gli aiuti agli investimenti saranno concessi secondo i tassi prescritti al punto 4.1 degli *Orientamenti* e che le altre condizioni per la loro concessione saranno quelle che figurano in un documento di programmazione approvato dalla Commissione.
81. Tuttavia, la Commissione rileva che la ricerca idrica propriamente detta potrebbe rientrare in una delle categorie di spese ammissibili agli aiuti agli investimenti

soltanto se viene considerata come prestazione di esperti da ascrivere alle spese generali, le quali possono essere annoverate tra spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali descritti al punto 4.1 degli *Orientamenti*.

82. Inoltre, sarebbe opportuno prevedere non solo l'acquisto, ma anche l'ammodernamento dei locali, in modo che la misura sia realmente incentrata su un miglioramento della produzione, come disposto al punto 4.1.1.1 degli *Orientamenti*.
83. La Commissione raccomanda pertanto alle autorità italiane di computare le spese per la ricerca idrica tra le spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali per l'irrigazione delle colture praticate negli allevamenti di chioccioline e di combinare l'aiuto per l'acquisto di locali con l'ammodernamento dei medesimi.

Articolo 112

84. In considerazione della sua natura, questo aiuto deve essere analizzato alla luce delle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, concernenti gli aiuti alle associazioni di produttori. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:
- la durata dell'aiuto (cinque anni) corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
  - la degressività dell'aiuto, a cominciare dal 100 % nel primo anno per poi diminuire ogni anno di 20 punti percentuali, in modo da estinguersi al termine del quinto anno, corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
  - le spese ammissibili rientrano tra quelle autorizzate dalla sezione 10 degli *Orientamenti*;
  - nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno specificato che per 'ampliamento significativo delle attività dell'organizzazione' si intende l'estensione delle attività a prodotti e a settori d'intervento diversi da quelli per i quali l'associazione era stata riconosciuta a livello comunitario; in caso di estensione dell'attività, l'aiuto è limitato alle spese di funzionamento amministrativo derivanti dai compiti aggiuntivi; in caso di adesione di nuovi soci, la concessione dell'aiuto è subordinata alla condizione che l'estensione dell'attività rappresenti almeno il 30 % in termini di fatturato, di valore dei prodotti commercializzati e di valore dei prodotti forniti dai nuovi soci;
  - le autorità italiane hanno precisato che, contrariamente a quanto indicato nella scheda descrittiva dell'aiuto, l'assistenza tecnica, economica, giuridica e commerciale annoverata tra le spese ammissibili è quella ricevuta dall'organizzazione (se fosse stata prestata dall'organizzazione, quest'ultima non avrebbe potuto fruire di un aiuto all'avviamento, conformemente al punto 10.7 degli *Orientamenti*).

⁽¹⁸⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

⁽¹⁹⁾ GU 30 del 20.4.1962, pag. 993/62.

85. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 112 della legge in oggetto risponda ai requisiti della sezione 10 degli *Orientamenti* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 120

86. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno precisato che questo aiuto non costituisce un premio forfettario, bensì un contributo a favore delle aziende agricole che adottano un sistema di contabilità che richiede una formazione e prestazioni di consulenti. Da questo punto di vista, esso si configura come un aiuto alla prestazione di assistenza tecnica ai sensi della sezione 14 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:

- l'importo dell'aiuto (2 582 EUR) è nettamente inferiore al massimale stabilito dagli *Orientamenti* (100 000 EUR per beneficiario e per triennio);
- l'aiuto verrà concesso solo dietro presentazione dei giustificativi delle spese effettivamente sostenute per i servizi ricevuti;
- l'aiuto è cumulabile con le altre prestazioni contemplate dalla sezione 14 degli *Orientamenti*, ma il rispetto del massimale in caso di cumulo sarà verificato mediante i dispositivi di controllo previsti dagli articoli 99 e 107.

87. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 120 della legge in oggetto risponda ai requisiti della sezione 14 degli *Orientamenti* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 122

88. Gli aiuti finalizzati ad interventi di ricomposizione fondiaria sono disciplinati dalla sezione 12 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto delle disposizioni di tale sezione, la Commissione osserva che, nel complemento d'informazione da esse trasmesso, le autorità italiane hanno dichiarato che, per l'attuazione del regime di cui all'articolo 122 della legge in oggetto, verranno applicate le stesse condizioni e gli stessi tassi di aiuto previsti per il regime nazionale di ricomposizione fondiaria approvato dalla Commissione nel quadro del fascicolo N 110/01 ⁽²⁰⁾.

89. Si ricorda che, nel quadro del succitato fascicolo, la Commissione aveva approvato gli aiuti alla ricomposizione fondiaria essenzialmente sulla base dei seguenti elementi:

- a) l'aiuto per l'acquisto di terreni poteva assumere la forma di prestito agevolato o di 'leasing', regolato da un contratto contenente una clausola di riscatto del terreno;
- b) l'elemento di aiuto era calcolato in base al valore attualizzato della differenza tra la quota di interessi a tasso ordinario e la quota di interessi a tasso agevolato (il tasso di riferimento utilizzato per il calcolo era quello della Commissione);
- c) sia in caso di prestito agevolato, sia in caso di 'leasing', l'elemento di aiuto così calcolato doveva rimanere, al momento della concessione dell'aiuto come anche in occasione degli ulteriori controlli, al di sotto dei tassi massimi previsti al punto 4.1.1.2 degli *Orientamenti*, vale a dire il 40 % nelle zone normali e il 50 % nelle zone svantaggiate, con una maggiorazione di 5 punti percentuali per i giovani agricoltori partecipanti ad un'operazione di ricomposizione fondiaria nel corso dei cinque anni successivi all'insediamento;
- d) potevano beneficiare dell'aiuto unicamente le aziende redditizie con buone prospettive, condotte da una persona dotata delle competenze richieste e rispettose delle norme minime in materia di ambiente, igiene e benessere degli animali definite nel piano di sviluppo rurale (PSR) o nel programma operativo regionale (POR); occorreva altresì che i terreni fossero adibiti a produzioni per le quali esistevano sbocchi di mercato, valutati secondo i parametri indicati nel PSR/POR;
- e) il contributo a copertura degli oneri legali e amministrativi connessi alle operazioni di ricomposizione fondiaria non superava il 100 % ammissibile in virtù della sezione 12 degli *Orientamenti*.

90. Poiché tutte queste condizioni saranno applicate nella fattispecie, la Commissione non ha motivo di modificare la posizione da essa adottata nel quadro del fascicolo sopraccitato.

91. Di conseguenza, gli aiuti previsti dall'articolo 122 della legge in oggetto possono beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 124

Paragrafi 1 e 2

92. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno dichiarato che questi aiuti sono destinati esclusivamente a saldare un arretrato di pagamenti di contributi alle associazioni di produttori riconosciute in forza del regolamento (CEE) n. 1035/72. Tali contributi avrebbero già dovuto essere pagati, ma non lo sono stati per mancanza di risorse finanziarie e perché il FEAOG non aveva garantito la copertura degli impegni finanziari assunti a livello italiano. La Commissione prende atto

⁽²⁰⁾ Lettera SG (2001) D/288933 del 5.6.2001.

dell'impegno da parte italiana a rispettare tutte le condizioni prescritte dal regolamento (CEE) n. 1035/72. Per quanto riguarda, più in particolare, il rispetto delle disposizioni dell'articolo 14 del regolamento suddetto, le autorità italiane si sono impegnate a raccogliere tutti i documenti necessari e ad effettuare controlli presso le sedi delle organizzazioni di produttori per verificare il volume della produzione commercializzata e le spese effettivamente sostenute per la costituzione e il funzionamento amministrativo delle organizzazioni stesse. Possono beneficiare dell'aiuto unicamente i soggetti che ne abbiano acquisito il diritto prima del 21 novembre 1996, data dell'entrata in vigore del regolamento (CE) n. 2200/96, e che non siano decaduti da tale diritto.

93. La Commissione constata che, ai sensi dell'articolo 53 del regolamento (CE) n. 2200/96, i diritti acquisiti dalle organizzazioni di produttori prima dell'entrata in vigore del regolamento, in virtù dell'articolo 14 e del titolo II bis del regolamento (CEE) n. 1035/72 del Consiglio, sono mantenuti sino ad estinzione degli stessi.
94. Pertanto, nell'ipotesi che ricorrano tutte le condizioni dell'articolo 14, gli aiuti nazionali eventualmente erogati sulla base di questo articolo sarebbero *ipso iure* compatibili con l'OCM ortofrutticoli e non dovrebbero formare oggetto della presente decisione (un approccio analogo era stato seguito per gli aiuti previsti a livello nazionale a favore delle associazioni di produttori a norma dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 nel quadro del fascicolo di aiuto N 157/2000⁽²¹⁾).
95. Secondo l'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72, modificato, gli Stati membri possono concedere alle organizzazioni di produttori riconosciute, per i cinque anni successivi alla data del loro riconoscimento, aiuti intesi a incoraggiarne la costituzione e ad agevolarne il funzionamento amministrativo. L'importo massimo di tali aiuti è pari, a titolo del primo, del secondo, del terzo, del quarto e del quinto anno, rispettivamente al 5 %, al 5 %, al 4 %, al 3 % e al 2 % del valore della produzione commercializzata coperta dall'azione dell'organizzazione di produttori. L'importo dell'aiuto non può superare le spese reali di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione in questione. Esso è versato in rate annuali, per un periodo massimo di sette anni a decorrere dalla data del riconoscimento.
96. Nel complemento d'informazione fornito, le autorità italiane si sono impegnate a modificare i paragrafi 1 e 2 dell'articolo 124 in modo tale che l'aiuto, limitato alle spese di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione interessata, sia calcolato sulla base delle percentuali del valore della produzione commercializzata indicate al precedente punto 95.
97. La Commissione rileva che tali modifiche renderebbero le modalità di concessione dell'aiuto conformi ad alcuni dei requisiti dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72. Essa osserva peraltro che, sulla base delle informazioni fornite dalle autorità italiane, l'aiuto sarebbe erogato esclusivamente alle seguenti organizzazioni:

- l'associazione ASPROSUD di Messina, riconosciuta il 13 marzo 1992, per il quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1995 e 1996);
- l'associazione Sicilia Verde di Bagheria, riconosciuta l'8 luglio 1993, per il terzo, quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1996, 1997 e 1998);
- l'associazione AGRISUD di Vittoria, riconosciuta il 15 novembre 1994, per il secondo, terzo, quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1996, 1997, 1998 e 1999);
- l'associazione APRO FRUS di Capo d'Orlando, riconosciuta il 23 novembre 1990, per il quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1994-1995 e 1995-1996).

98. Da queste informazioni risulta chiaramente che, nel caso delle associazioni ASPROSUD, Sicilia Verde e APRO FRUS, sarebbe ampiamente superato il termine di sette anni dal riconoscimento per il versamento dell'aiuto, il che significa che non tutti i requisiti dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 sarebbero soddisfatti (in quanto uno di essi prescrive che l'aiuto sia versato in cinque rate annuali entro i sette anni successivi al riconoscimento), sicché l'aiuto deve essere analizzato alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato.
99. In virtù di tale analisi, la Commissione osserva che il regolamento (CEE) n. 1035/72 è stato abrogato dal regolamento (CE) n. 2200/96. Pertanto, la concessione di un aiuto a norma di un regolamento non più esistente ad associazioni i cui diritti sono estinti (il che rende inapplicabile l'articolo 53 del regolamento (CE) n. 2200/96 – cfr. punti 92 e 93) verrebbe ad interferire con il funzionamento dell'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli quale istituita dal regolamento (CE) n. 2200/96. D'altra parte, il punto 3.2 degli *Orientamenti* indica chiaramente che la Commissione non può approvare in alcun caso un aiuto incompatibile con le disposizioni che disciplinano un'organizzazione comune dei mercati o contrario al buon funzionamento dell'OCM stessa.
100. A queste considerazioni si aggiunge il fatto che un aiuto concesso nelle circostanze sopra descritte sarebbe un aiuto retroattivo, espressamente vietato dal punto 3.6 degli *Orientamenti* in quanto privo dell'elemento d'incentivo che deve essere insito in tutti gli aiuti nel settore agricolo (eccetto quelli a carattere compensativo).
101. Infine, l'argomento secondo cui il FEAOG non avrebbe garantito la copertura finanziaria degli impegni assunti a livello italiano è quanto meno singolare, dal momento che il cofinanziamento della costituzione di associazioni di produttori implica il rimborso automatico, da parte del FEAOG, di una parte dell'importo dell'aiuto approvato nel quadro dell'OCM.
102. In simili circostanze, la Commissione non può fare a meno di dubitare, allo stato attuale, della compatibilità con il mercato comune degli aiuti previsti a favore di queste tre associazioni di produttori.

⁽²¹⁾ Cfr. lettera SG(2001) D/288558 del 16.5.2001.

103. Per quanto riguarda l'aiuto ad AGRISUD, poiché i diritti dell'associazione si sono estinti soltanto il 15 novembre 2001, cioè dopo la notifica della legge n. 32, la Commissione ritiene che le autorità italiane avrebbero potuto procedere direttamente al pagamento dell'aiuto fino al 15 novembre 2001 senza ricorrere alla suddetta legge, impiegando i fondi che esse hanno poi deciso d'imputare al bilancio di quest'ultima. Inoltre, se l'associazione avesse ottenuto un aiuto dalle autorità italiane, si sarebbe semplicemente trattato del seguito delle prime rate corrisposte in conformità dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 e quindi anche questo aiuto sarebbe stato conforme alle disposizioni del regolamento in parola.

104. In tali circostanze, e in considerazione del fatto che le autorità italiane si sono impegnate a modificare i paragrafi 1 e 2 dell'articolo 124 in modo tale che l'aiuto, limitato alle spese di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione interessata, sia calcolato sulla base delle percentuali del valore della produzione commercializzata indicate al punto 95, come previsto all'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72, la Commissione, riferendosi all'approccio menzionato al punto 94, ritiene che siano soddisfatte le condizioni dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 in ordine all'associazione interessata e che l'aiuto in parola, fondato su questo stesso articolo, sia ipso iure compatibile con l'OCM ortofrutticoli e non debba formare oggetto della presente decisione.

Paragrafo 3

105. La Commissione rileva che l'aiuto previsto in questo paragrafo si fonda sull'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio, del 28 ottobre 1996, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli⁽²²⁾, nonché sull'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, del 7 gennaio 1998, recante modalità di applicazione del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio per quanto riguarda gli aiuti ai gruppi di produttori prericognosciuti⁽²³⁾.

106. A norma dell'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96, nei cinque anni successivi alla data del prericognoscimento, gli Stati membri possono accordare ai gruppi di produttori aiuti intesi ad incentivarne la costituzione e ad agevolarne il funzionamento amministrativo.

107. A norma dell'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, l'aiuto di cui all'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96 è concesso per le spese di costituzione e di funzionamento amministrativo del gruppo di produttori sotto forma di aiuto forfettario limitato a:

- 100 000 ecu il primo anno,
- 100 000 ecu il secondo anno,

- 80 000 ecu il terzo anno,
- 60 000 ecu il quarto anno,
- 50 000 ecu il quinto anno,

ed è versato in rate annue, per un periodo massimo di sette anni a decorrere dalla data del prericognoscimento.

108. Nella fattispecie, la Commissione constata che l'aiuto previsto soddisfa i requisiti dell'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 e, di conseguenza, anche i pertinenti requisiti del regolamento (CE) n. 2200/96. L'aiuto è dunque compatibile con le disposizioni dell'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli e, in quanto aiuto nazionale espressamente autorizzato da un regolamento che istituisce un'organizzazione comune dei mercati, non deve essere esaminato alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato (cfr. punto 94). Pertanto, esso non forma oggetto della presente decisione.

Articolo 135

109. In questo articolo, le autorità italiane fanno espresso riferimento alla *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo*⁽²⁴⁾ anziché alla comunicazione della Commissione del 1998 che la modifica⁽²⁵⁾. È quindi sulla base di questa *Disciplina* che sarà valutato l'articolo 135 della legge in oggetto.

Paragrafo 3

110. A giudicare dalla descrizione, l'aiuto previsto in questo paragrafo si configura come un aiuto per attività di ricerca industriale. La Commissione constata che il tasso di aiuto e le maggiorazioni previste (50 % delle spese ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del vigente programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo) corrispondono a quanto previsto per questo tipo di attività ai punti 5.3, 5.10.1 e 5.10.3 della *Disciplina* succitata e che il cumulo di tali aiuti non darà luogo al superamento dell'intensità massima fissata al punto 5.10.6 (75 % per attività di ricerca industriale). Essa rileva altresì che le spese ammissibili sono limitate a quelle menzionate nell'allegato II della *Disciplina* e che i risultati della ricerca saranno accessibili a tutti gli interessati.

111. Tenuto conto di tali elementi, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 135, paragrafo 3 della legge in oggetto risponda ai requisiti della *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

⁽²²⁾ GU L 297 del 21.11.1996, pag. 1.

⁽²³⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 40.

⁽²⁴⁾ Cfr. nota 4.

⁽²⁵⁾ Cfr. nota 12.

Paragrafo 4

112. A giudicare dalla descrizione, l'aiuto previsto in questo paragrafo si configura come un aiuto per attività preconcorsuali. La Commissione constata che il tasso di aiuto e le maggiorazioni previste (25 % delle spese ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del vigente programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo) corrispondono a quanto previsto per questo tipo di attività ai punti 5.3, 5.10.1 e 5.10.3 della *Disciplina* succitata e che il cumulo di tali aiuti non darà luogo al superamento dell'intensità massima fissata al punto 5.10.6 (50 % per attività di ricerca preconcorsuali). Essa rileva altresì che le spese ammissibili sono limitate a quelle menzionate nell'allegato II della *Disciplina* e che i risultati della ricerca saranno accessibili a tutti gli interessati.
113. Tenuto conto di tali elementi, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 135, paragrafo 4 della legge in oggetto risponda ai requisiti della *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Decisione

114. Riassumendo, alla luce degli elementi suesposti, la Commissione ha deciso:
- di non sollevare obiezioni riguardo agli aiuti di cui agli articoli 99, paragrafo 2, lettera b) (per quanto riguarda il settore agricolo), 107, 112, 120, 122 e 135 della legge in oggetto, avendo constatato che essi sono compatibili con il mercato comune;
  - di non sollevare obiezioni riguardo agli aiuti di cui all'articolo 110 della legge in oggetto, raccoman-

dando però alle autorità italiane di computare le spese per la ricerca idrica tra le spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali per l'irrigazione delle colture praticate negli allevamenti di chiocciole e di combinare l'aiuto per l'acquisto di locali con l'ammodernamento dei medesimi;

- di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato in merito agli aiuti di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera a) (per quanto riguarda il settore agricolo), nonché all'articolo 124, paragrafi 1 e 2, della legge in oggetto.

115. Nel quadro di detta procedura, la Commissione invita le autorità italiane a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione degli aiuti in questione, entro un mese dalla data di ricezione della presente, nonché a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziali degli aiuti.
116. La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.
117. Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.
118. Si richiama inoltre l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che la legge n. 32 dovrà essere modificata conformemente agli impegni assunti dalle autorità italiane nell'ambito dell'esame degli articoli citati in oggetto. Il nuovo testo di legge dovrà essere notificato alla Commissione affinché questa possa verificare se gli impegni in questione sono stati debitamente recepiti."

EURÓPSKA CENTRÁLNA BANKA

STANOVISKO EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY

zo 17. februára 2005

na žiadosť Rady Európskej únie k návrhu smerníc Európskeho parlamentu a Rady, ktorými sa prepracovávajú smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES z 20. marca 2000 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií a smernica Rady 93/6/EHS z 15. marca 1993 o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií

(CON/2005/4)

(2005/C 52/10)

1. Európska centrálna banka (ECB) prijala 15. septembra 2004 žiadosť Rady Európskej únie o poskytnutie stanoviska k návrhu dvoch smerníc Európskeho parlamentu a Rady⁽¹⁾: prvej smernice (ďalej len „navrhovaná banková smernica“), ktorou sa prepracováva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES z 20. marca 2000 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií⁽²⁾, a druhej smernice (ďalej len „navrhovaná smernica o kapitálovej primeranosti“), ktorou sa prepracováva smernica Rady 93/6/EHS z 15. marca 1993 o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií⁽³⁾ (spoločne ďalej len „navrhované smernice“).

2. Právomoc ECB zaujať stanovisko je založená na článku 105 ods. 4 prvej zarážke Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ktorý ustanovuje, že s ECB sa uskutočnia konzultácie o každom navrhovanom právnom akte Spoločenstva v oblastiach jej pôsobnosti. Navrhované smernice obsahujú ustanovenia, ktoré sú nevyhnutné pre spoľahlivosť a stabilitu finančného systému. V súlade s prvou vetou článku 17.5 rokovacieho poriadku Európskej centrálnej banky Rada guvernérov prijala toto stanovisko.

3. Navrhované smernice sú základnou súčasťou Akčného plánu pre finančné služby. Ich cieľom je modernizovať existujúci rámec v oblasti kapitálovej primeranosti úverových inštitúcií a investičných spoločností. V rámci EÚ

zabezpečia jednotné uplatňovanie revidovaného rámca pre medzinárodnú konvergenciu merania kapitálu a kapitálových noriem pre banky pôsobiace na medzinárodnej úrovni⁽⁴⁾ (ďalej len „Bazilej II“), na ktorých sa v júni 2004 dohodol Bazilejský výbor pre bankový dohľad (BCBS) a ktorý schválili guvernéri centrálnych bánk a vedúci predstavitelia orgánov bankového dohľadu krajín skupiny G10. Navrhované smernice ustanovujú predovšetkým komplexnejší prístup, ktorý vo väčšej miere zohľadňuje riziká, a podporujú tak zlepšené riadenie rizík zo strany finančných inštitúcií, čo prispeje k finančnej stabilite, zvýši dôveru vo finančné inštitúcie a posilní ochranu spotrebiteľa.

4. ECB vyjadrila vo svojich predchádzajúcich príspevkoch⁽⁵⁾ veľkú podporu práci, ktorú BCBS a Európska komisia za posledné roky vykonali s cieľom zaviesť revidovaný súbor pravidiel o kapitálovej primeranosti úverových inštitúcií a investičných spoločností. ECB víta skutočnosť, že BCBS dospel ku konečnej dohode o Bazileji II. Takisto víta skutočnosť, že Komisia krátko nato prijala návrhy, ktoré zabezpečia jednotnú a včasnú implementáciu Bazileja II zo strany bánk a investičných spoločností v EÚ pôsobiacich na medzinárodnej úrovni a rozšíria prístup zakotvený v Bazileji II aj na ostatné finančné inštitúcie v EÚ s prihliadnutím na ich špecifické črty.

⁽¹⁾ KOM(2004) 486 v konečnom znení, zväzky I a II a technické prílohy.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 126, 26. 5. 2000, s. 1 (ďalej len „konsolidovaná banková smernica“). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2004/69/ES (Ú. v. EÚ L 125, 28. 4. 2004, s. 44).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 141, 11. 6. 1993, s. 1 (ďalej len „smernica o kapitálovej primeranosti“). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2004/39/ES (Ú. v. EÚ L 145, 30. 4. 2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Bazilejský výbor pre bankový dohľad, „International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework“ (Medzinárodná konvergencia merania kapitálu a kapitálových noriem: Revidovaný rámec), Banka pre medzinárodné zúčtovanie (BIS), jún 2004, dostupné na internetovej stránke BIS.

⁽⁵⁾ Pozri najmä pripomienky ECB k druhému súboru konzultačných návrhov BCBS z 31. mája 2001, odpoveď ECB na tretie konzultačné návrhy BCBS (CP3) z augusta 2003 a pripomienky ECB k tretiemu konzultačnému dokumentu Európskej komisie o preskúmaní kapitálových požiadaviek (ďalej len „tretí konzultačný dokument“) z novembra 2003, všetky dokumenty sú dostupné na internetovej stránke ECB.

5. ECB je presvedčená, že navrhované smernice po ich riadnej transpozícii členskými štátmi značne posilnia spoľahlivosť a stabilitu bankového systému EÚ prostredníctvom uplatňovania prepracovanejších kapitálových noriem zohľadňujúcich riziká. ECB preto zdôrazňuje svoj celkovo kladný postoj k navrhovaným smerniciam. Bez toho, aby tým bol dotknutý tento celkový postoj, má však ECB k navrhovaným smerniciam a ich budúcemu uplatňovaniu ⁽¹⁾ niekoľko všeobecných a konkrétnych poznámok.

VŠEOBECNÉ POZNÁMKY

Právne nástroje pre jednotnú implementáciu v rámci EÚ

6. ECB pri niekoľkých príležitostiach, najmä v stanovisku ECB CON/2004/7 k návrhu smernice o štruktúre výborov ⁽²⁾ (ktorej cieľom bolo zaviesť do niekoľkých existujúcich smerníc Spoločenstva zmeny a doplnenia potrebné na to, aby sa „Lamfalussyho proces“ pre finančnú reguláciu rozšíril zo sektora cenných papierov na všetky ostatné finančné sektory), podporila odporúčania Medziinštitucionálnej monitorovacej skupiny obmedziť právne akty Spoločenstva na úrovni 1 na rámcové zásady a využívať nariadenia na úrovni 2 vždy, keď je to možné. Ako je uvedené v odseku 6 stanoviska ECB CON/2004/7, ECB sa domnieva, že implementácia odporúčaní Medziinštitucionálnej monitorovacej skupiny by postupne mohla viesť k tomu, že akty na úrovni 2 sa stanú hlavným súborom technických pravidiel platných pre finančné inštitúcie v EÚ.

7. V rovnakom zmysle ECB vo svojich pripomienkach k tretiemu konzultačnému dokumentu navrhla, že na účely implementácie Bazileja II by sa technické prílohy k navrhovaným smerniciam mali prijať priamo ako opatrenia na úrovni 2 a v prípade, že by to bolo v súlade s potrebnou flexibilitou z hľadiska vnútroštátnej implementácie, prostredníctvom nariadení Spoločenstva.

8. Implementácia Bazileja II ponúkla podľa názoru ECB jedinečnú príležitosť na revíziu kapitálových požiadaviek EÚ v tomto duchu, ktorá nebola využitá. ECB berie na vedomie, že podľa článku 150 ods. 1 navrhovanej

⁽¹⁾ ECB berie na vedomie, že Rada ECOFIN na svojom zasadnutí 7. decembra 2004 odsúhlasila všeobecný prístup k navrhovaným smerniciam (ďalej len „všeobecný prístup Rady“). Požiadala predsedníctvo Rady, aby pokračovalo v kontaktoch so zástupcami Európskeho parlamentu s cieľom preskúmať možnosť prijatia navrhovaných smerníc v prvom čítaní. Všeobecný prístup Rady sa týka aj niektorých otázok, ktorými sa ECB zaoberá vo svojom stanovisku. Tam, kde je to vhodné, odkazuje sa na všeobecný prístup Rady.

⁽²⁾ Stanovisko ECB CON/2004/7 z 20. februára 2004 na žiadosť Rady Európskej únie k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 93/6/EHS a 94/19/ES a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES s cieľom vytvoriť novú organizačnú štruktúru výborov pre finančné služby (Ú. v. EÚ C 58, 6. 3. 2004, s. 23).

bankovej smernice bude mať Komisia v súlade s postupom prejednávania vo výboroch, ktorý je uvedený v článku 151 navrhovanej bankovej smernice, právomoc prijať „úpravu (úpravy) ustanovení príloh V až XII, aby sa prihliadlo na vývoj na finančných trhoch, najmä na nové finančné produkty, na vývoj účtovných štandardov alebo na požiadavky stanovené v právnych predpisoch Spoločenstva“.

9. V súlade s dohodou rozšíriť Lamfalussyho proces zo sektora cenných papierov na všetky ostatné finančné sektory ⁽³⁾ by však bolo vhodnejšie obmedziť navrhované smernice tak, aby sa vzťahovali na rámcové zásady, ktoré by odrážali základné politické rozhodnutia a podstatné otázky v oblasti kapitálovej primeranosti úverových inštitúcií a investičných spoločností, a zlúčiť technické ustanovenia o kapitálovej primeranosti do jedného priamo uplatniteľného nariadenia na úrovni 2. Tento prístup by posilnil jednotnú implementáciu Bazileja II v rámci EÚ, prispel k jeho dodržiavaniu finančnými skupinami pôsobiacimi v rôznych krajinách EÚ a znížil náklady, ako aj podporil existenciu rovnakých podmienok hospodárskej súťaže a ďalšiu finančnú integritáciu.

10. Ak sa predpokladá, že v tejto etape sa navrhované smernice nemôžu zmeniť a doplniť v súlade s týmto prístupom, ECB je toho názoru, že navrhovaná právna štruktúra by sa nemala považovať za želaný konečný výsledok, ale skôr za jeden z krokov v rámci dlhodobého procesu vedúceho k vytvoreniu priamo uplatniteľného súboru technických pravidiel na úrovni 2 pre finančné inštitúcie v rámci EÚ, pokiaľ to bude možné.

Zníženie počtu národných alternatív a možností uváženia na národnej úrovni

11. Zníženie počtu národných alternatív je nesmierne dôležité, pretože by sa tým zjednodušil regulačný rámec, napomohlo zblíženiu praxe v oblasti dohľadu a prispelo k vytvoreniu rovnakých podmienok hospodárskej súťaže. ECB uznáva pokrok, ktorý Výbor európskych orgánov bankového dohľadu (CEBS) dosiahol pri znižovaní počtu alternatív a upustení od uplatňovania kapitálových požiadaviek. ECB plne podporuje úsilie CEBS a dôrazne vyzýva k ďalšej činnosti v tejto oblasti, pretože aj napriek dosiahnutému pokroku naďalej existuje značný počet alternatív, ktoré by prípadne mohli brániť vytvoreniu rovnakých

⁽³⁾ Pozri stranu 12 tlačovej správy z 2580. zasadania Rady ECOFIN, ktoré sa konalo 11. mája 2004 v Bruseli; dostupné na internetovej stránke Rady.

podmienok hospodárskej súťaže. Články 68 až 73 navrhovanej bankovej smernice obsahujú alternatívy, ktoré umožňujú upustiť od uplatňovania kapitálových požiadaviek na rôznych úrovniach v rámci skupín. Pokiaľ sa tieto alternatívy považujú za prívlehlé dôležité na to, aby sa určité jurisdikcie bez nich zaobišli, mala by podľa názoru ECB existovať prinajmenšom jednotnosť a transparentnosť vo vzťahu k situáciám, v ktorých sa uplatňujú, aby sa zabezpečili rovnaké podmienky hospodárskej súťaže v EÚ. Vzhľadom na potrebu ďalšieho zníženia počtu národných alternatív by ECB podporila zavedenie osobitného ustanovenia, ktoré by vyžadovalo, aby Komisia monitorovala pokrok dosiahnutý v tomto smere a v primeranej lehote (napríklad do troch rokov) podala inštitúciám Spoločenstva správu o používaní zostávajúcich možností uváženia na národnej úrovni, v ktorej by zhodnotila, nakoľko je to potrebné a či existuje potreba ďalšej regulácie.

12. Všeobecné znenie niekoľkých ustanovení navrhovaných smerníc ponecháva značný priestor pre ich rozdielny výklad zo strany národných orgánov, čím sa vytvára riziko, že v rámci EÚ nebudú existovať rovnaké podmienky hospodárskej súťaže. Osobitným, ale nie ojedinelým, príkladom toho je článok 84 ods. 2 navrhovanej bankovej smernice, ktorý ustanovuje, že príslušné orgány môžu povoliť, aby úverová inštitúcia používala prístup založený na interných ratingoch (ďalej len „IRB prístup“), ak jej systémy riadenia a hodnotenia miery vystavenia sa úverovému riziku spĺňajú niekoľko podmienok (napríklad, že sú „spoľahlivé“, „riadne implementované“ a umožňujú „zmysluplné hodnotenie“). Tento článok odkazuje na dodatočné podmienky stanovené v časti 4 prílohy VII k navrhovanej bankovej smernici, ktoré ponechávajú značný priestor na uváženie pri implementácii na národnej úrovni. Aj keď ECB pripúšťa, že niekedy je nevyhnutné použiť slová, ktoré národným orgánom ponechávajú značný priestor na uváženie (napríklad aby sa nebránilo vývoju postupov riadenia rizík v úverových inštitúciách, alebo aby sa uľahčilo flexibilná transpozícia a uplatňovanie s prihliadnutím na rôzne štruktúry národných bankových systémov alebo národných regulačných režimov), bolo by prospešné podporovať jednotný výklad takýchto pojmov zo strany príslušných orgánov v súlade s najlepšou praxou, ktorá vzniká na trhu. Za týmto účelom môže Komisia rozhodnúť, že vydá odporúčania, ktoré budú vychádzať z návrhov CEBS.

13. ECB takisto odporúča, aby sa používala jednotná terminológia na vyjadrenie toho, ako môžu príslušné orgány zasiahnuť pred použitím určitých rizikových váh a metód merania. Mohlo by sa jasne rozlišovať medzi prípadmi, keď sa od príslušných orgánov očakáva, že na žiadosť úverovej inštitúcie vydajú formálne správne rozhodnutie, a prípadmi, keď príslušné orgány môžu jednoducho preskúmať metódu bez toho, aby bolo potrebné prijať formálne rozhodnutie.

Úloha orgánu zodpovedného za dohľad na konsolidovanom základe

14. ECB sa domnieva, že posilnenie úlohy orgánu zodpovedného za dohľad na konsolidovanom základe (ďalej len „orgán dohľadu na konsolidovanom základe“), ktoré sa

predpokladá v článkoch 129 až 132 navrhovanej bankovej smernice, je krokom vpred, v dôsledku ktorého však môžu pri transpozícii a uplatňovaní navrhovanej smernice vzniknúť zložité otázky. Koordinačná úloha ustanovená v článku 129 ods. 1 spolu s ustanoveniami o zdieľaní informácií, ktoré sú uvedené v článku 130 ods. 2 a článku 132, zefektívnia vzťahy medzi orgánmi dohľadu navzájom a medzi orgánmi dohľadu a bankami, a tým sa zvýši účinnosť vďaka tomu, že sa uľahčí rozhodovací proces a znížia sa celkové náklady na dohľad. To je vhodnou odozvou na rastúci dopyt zo strany bankových skupín s významnými cezhraničnými činnosťami⁽¹⁾ na zníženie nákladov, ktoré im vznikajú pri plnení požiadaviek dohľadu a regulačných požiadaviek, ktoré im ukladajú rôzne národné orgány dohľadu a národné regulačné orgány a ktoré sa v niektorých prípadoch prekrývajú, alebo nie sú úplne harmonizované.

15. ECB okrem toho očakáva, že koordinačná úloha, ktorú orgán dohľadu na konsolidovanom základe vykonáva, prispieje spolu s výslovnou požiadavkou na výmenu informácií k stabilite bankového sektora tak na úrovni EÚ, ako aj na úrovni členských štátov. Z pohľadu orgánu dohľadu na konsolidovanom základe by sa mali skombinovať kvalitnejšie údaje o miestnych aktivitách a rizikách dcérskych spoločností skupiny, ktoré sa nachádzajú v EÚ, získané od národných orgánov dohľadu, aby sa umožnilo dôkladné preskúmanie a hodnotenie skupiny ako celku, ako to vyžaduje článok 124 v spojení s článkami 71 až 73 navrhovanej bankovej smernice. Z pohľadu národných orgánov dohľadu by informácie zozbierané orgánom dohľadu na konsolidovanom základe mohli uľahčiť posúdenie možných finančných problémov, ktoré sa vyskytujú u ostatných subjektov skupiny a ktoré by mohli mať vplyv na miestne dcérske spoločnosti. Tieto dodatočné informácie, ktoré budú mať národné orgány dohľadu k dispozícii, by mali navyše uľahčiť aj výkon funkcií centrálného bankovníctva v oblasti finančnej stability, platobných systémov a menovej politiky.

16. Článok 129 ods. 2 navrhovanej bankovej smernice (v spojitosti s článkom 37 ods. 2 navrhovanej smernice o kapitálovej primeranosti) ponúka príležitosť prehĺbiť finančnú integráciu. Stanovuje právny základ pre používanie IRB prístupu, pokročilých prístupov merania (AMA prístupy) a prístupu založeného na vnútorných modeloch pre trhové riziká na úrovni celej skupiny doplnený o postup, ktorý zjednodušuje schvaľovací proces na úrovni celej skupiny. To by malo umožniť zosúladienie postupov riadenia na úrovni celej skupiny, pokiaľ ide o ich súlad s kapitálovými požiadavkami, čo by mohlo zlepšiť integráciu štruktúr skupín a následkom toho aj bankového sektora ako celku.

⁽¹⁾ Ukazovateľom zvyšujúceho sa významu cezhraničných činností je rastúci podiel zahraničných pobočiek a dcérskych spoločností na celkových aktivitách bankového sektora, ktorý bol v roku 2003 vyšší ako 20 %. Pozri dokument ECB „Report on EU Banking Structure“ (Správa o štruktúre bankovníctva v EÚ), november 2004; dostupná na internetovej stránke ECB.

17. Napriek možným prínosom článku 129 ods. 2 môžu po jeho uplatnení vzniknúť zložité otázky, ktoré je potrebné predvídať a vyriešiť, aby sa maximalizoval účinok tohto ustanovenia. Problémy by mohli napríklad vzniknúť, ak by došlo k nezhodám medzi domovskými a hostiteľskými orgánmi dohľadu nad dcérskymi spoločnosťami skupiny, ktoré sa považujú za významné⁽¹⁾, o výklade požiadaviek navrhovanej bankovej smernice. Hoci sa v článku 129 ods. 2 treťom pododseku vyžaduje, aby orgán dohľadu na konsolidovanom základe prijal rozhodnutie v prípade, ak do šiestich mesiacov nedôjde k dohode medzi orgánmi dohľadu, je potrebné riešiť nezhody medzi domovskými a hostiteľskými orgánmi dohľadu tak, aby nedošlo k oslabeniu právomoci príslušných národných orgánov dohľadu, ktoré sa musia spoliehať na výsledok skupinového prístupu na miestnej úrovni a zabezpečiť rovnaké podmienky hospodárskej súťaže⁽²⁾.

18. Možné prínosy článku 129 ods. 2 závisia aj od toho, aký je vzájomný vzťah medzi právomocami príslušných národných orgánov dohľadu ukladať opatrenia dohľadu miestnym dcérskym spoločnostiam v rámci druhého piliera Bazileja II (proces preskúmania orgánmi dohľadu) a rozhodnutiami o schválení na úrovni celej skupiny. Úverové inštitúcie, ktoré podávajú žiadosti podľa článku 129 ods. 2, potrebujú právnu istotu. V tejto súvislosti si zasluhujú pozornosť uplatniteľné postupy a súdne preskúmanie rozhodnutí na úrovni celej skupiny, ako aj priebežný dohľad nad používaním IRB prístupu a AMA prístupov na úrovni celej skupiny. Navrhovaná banková smernica by preto mala upraviť príslušnú právomoc orgánov dohľadu odstraňovať nedostatky v skupinovom prístupe, ktoré vzniknú po udelení súhlasu, a právomoc odobrať súhlas.

19. Vzhľadom na význam vyššie uvedených otázok pre účinné uplatňovanie článku 129 ods. 2 navrhovanej bankovej smernice ECB veľmi podporuje prácu, ktorú má CEBS vykonať pri uplatňovaní článku 129 ako celku, a je presvedčená, že výsledkom bude jednotné uplatňovanie. Odporúča však, aby sa do navrhovanej bankovej smernice vložilo ustanovenie, ktoré by vyžadovalo, aby sa tri roky po transpozícii smernice vykonalo zhodnotenie a v prípade potreby aj revízia článku 129 s cieľom zohľadniť, ako sa článok 129 uplatňuje v praxi a či slúži dosahovaniu plánovaných cieľov.

20. ECB podporuje aj prácu CEBS týkajúcu sa článku 131 navrhovanej bankovej smernice, ktorý vyžaduje, aby orgán dohľadu na konsolidovanom základe a ostatné príslušné orgány dohľadu prijali „písomné dojednania týkajúce sa koordinácie a spolupráce“. ECB preto podporuje prácu CEBS smerujúcu k vypracovaniu vzorového dojednania o koordinácii a spolupráci, ktoré by používali všetky dotknuté orgány dohľadu.

(1) Pojem „významné“ sa môže vzťahovať na relatívny význam dcérskych spoločností buď pre skupinu ako celok, alebo pre bankový systém v jurisdikcii hostiteľského štátu.

(2) Rovnaké podmienky hospodárskej súťaže by mohli byť ohrozené, ak by IRB prístupy niektorých bánk overoval orgán dohľadu na konsolidovanom základe, zatiaľ čo overenie iných bánk by vykonával domovský orgán dohľadu.

Časový harmonogram a prechodné ustanovenia

21. ECB víta ustanovenia o časovom harmonograme zavedenia nových kapitálových požiadaviek v kapitole 1 hlavy VII navrhovanej bankovej smernice. Tieto ustanovenia odrážajú časový harmonogram ustanovený v Bazileji II a mali by zabezpečiť, aby európske úverové inštitúcie neboli znevýhodnené voči svojim konkurentom z tretích krajín. Okrem toho by sa odkladom uplatňovania smernice do určitej miery narušili prípravy, ktoré úverové inštitúcie v EÚ urobili v snahe dodržať pôvodný časový rámec. Z týchto dôvodov ECB vyzýva inštitúcie Spoločenstva, aby dodržali časový harmonogram navrhnutý Komisiou.

22. ECB sa navyše domnieva, že pozornosť by sa mala venovať ďalekosiahlym dôsledkom tejto reformy a pretrvávajúcej neistote, pokiaľ ide o vplyv reformy na výšku kapitálu vo finančnom systéme EÚ ako celku (dokonca aj napriek tomu, že sa táto neistota znížila na najnižšiu možnú úroveň prostredníctvom kvantitatívnych dopadových štúdií). Z toho dôvodu ECB plne podporuje zavedenie prechodných požiadaviek v článku 152 navrhovanej bankovej smernice, ktoré obmedzujú dopad na minimálne kapitálové požiadavky pre úverové inštitúcie počas prvých troch rokov po transpozícii smernice.

23. Bez ohľadu na to, že je potrebné, aby odhady rizikových faktorov vychádzali z údajov za dostatočne dlhé obdobie na to, aby pokryli meniace sa hospodárske podmienky, prechodné ustanovenia by mali pomôcť úverovým inštitúciám pri ich prechode na prepracovanejší IRB prístup tým, že by dočasne zmiernili určité požiadavky, ktoré sa budú so zlepšovaním schopnosti inštitúcie zbierať údaje postupne sprísňovať. To sa týka povinnosti mať údaje o historických sledovaniach pravdepodobnosti neplnenia záväzku za obdobie najmenej päť rokov (príloha VII časť 4 odsek 66 k navrhovanej bankovej smernici). Článok 154 ods. 5 navrhovanej smernice v tejto súvislosti umožňuje členským štátom, aby na úverové inštitúcie, ktoré sa rozhodnú implementovať IRB prístup do 31. decembra 2007, uplatňovali miernejšiu požiadavku mať údaje za obdobie dvoch rokov. Inštitúcie, ktoré prijmu IRB prístup po 31. decembri 2007, však musia mať do konca roku 2008 údaje za obdobie troch rokov, do konca roku 2009 údaje za obdobie štyroch rokov a do konca roku 2010 údaje za obdobie piatich rokov. V prípade, že tieto inštitúcie do konca roku 2007 nezobierajú údaje za obdobie dvoch rokov, bude pre ne v praxi nemožné, aby mali do konca roku 2008 údaje za obdobie troch rokov. ECB preto považuje za žiaduce zmeniť toto ustanovenie tak, aby sa reálne umožnilo uznávať používanie IRB prístupu aj počas prechodného obdobia. V tejto súvislosti ECB víta zmeny článku 154 ods. 5 a 6 uvedené vo všeobecnom prístupe Rady, ktoré predstavujú pragmatické riešenie.

Monitorovanie štrukturálnych a možných procyklických dopadov nového rámca

24. Celkový štrukturálny dopad navrhovaných smerníc bol predmetom obáv prameňiacich okrem iného z náročnej úlohy skombinovať kapitálovú neutralitu a stále prepracovanejšie prístupy. ECB plne podporuje celkové nastavenie kapitálových požiadaviek, ktoré sú stanovené v navrhovaných smerniciach, a poznamenáva, že výsledky kvantitatívnej dopadovej štúdie (QIS3) ⁽¹⁾ zahŕňajúcej členské štáty viedli k celkovému kladnému hodnoteniu, pokiaľ ide o vplyv na menšie úverové inštitúcie v EÚ, investičné spoločnosti v EÚ a na poskytovanie úverov malým a stredným podnikom (ktoré, ako sa zdá, nebudú navrhovanými smernicami znevýhodnené), ako aj o zachovanie rovnakých podmienok hospodárskej súťaže v rámci EÚ voči konkurentom z tretích krajín. ECB takisto berie na vedomie celkové kladné hodnotenie uvedené v správe o finančných a makroekonomických dôsledkoch revidovaných kapitálových požiadaviek ⁽²⁾, ktorá bola pripravená pod záštitou Európskej komisie. Hodnotenie kvantitatívneho dopadu navrhovaných smerníc *ex ante* však nemôže zahŕňať ich dynamické účinky, pretože v správaní finančných inštitúcií môže dôjsť k zmenám v dôsledku podnetov vyplývajúcich z toho, že rizikové váhy podľa revidovaných kapitálových požiadaviek sa odlišujú od rizikových váh podľa terajších kapitálových požiadaviek. ECB preto podporuje pravidelné monitorovanie *ex-post*, ktoré by malo zahŕňať aj štrukturálne dopady a rozdelenie rizík.

25. Okrem monitorovania všeobecného dopadu navrhovaných smerníc bude možno v budúcnosti potrebné monitorovať aj určité špecifické prvky. ECB si napríklad všíma, že prednostné zaobchádzanie, ktoré existuje pri poskytovaní úverov na komerčné nehnuteľnosti v rámci štandardizovaného prístupu a základného IRB prístupu ⁽³⁾, poskytuje väčšiu flexibilitu v porovnaní s Bazilejom II. ECB by chcela zdôrazniť, že vzájomný vzťah medzi dostupnosťou takéhoto poskytovania úverov na komerčné nehnuteľnosti a cenami nehnuteľností by mal podliehať tak obozretnému oceňovaniu zábezpek zo strany bánk, ako aj dôkladnému monitorovaniu z hľadiska obozretného podnikania na makroúrovni. ECB má v úmysle prispieť k tomuto procesu monitorovania.

26. Pokiaľ ide o možný procyklický dopad navrhovaných smerníc (t. j. možnosť, že by sa kapitálové požiadavky sprísnilo počas recesie a uvoľnilo počas ekonomického rastu, čím by sa prehĺbili cyklické výkyvy), ECB uznáva, že je dôležité zaoberať sa týmto problémom a že sa pri zmieňovaní týchto obáv dosiahol značný pokrok v dôsledku úpravy navrhovaných smerníc tak, aby obmedzovali procy-

cklické účinky. Spoločným záujmom orgánov dohľadu EÚ je posúdenie vhodných spôsobov, ako znížiť riziko zvýšenej procyklickosti, pretože makroekonomické podmienky sa postupne stále viac prelnávajú, a to najmä v eurozóne. Spoločný prístup k riešeniu procyklickosti by podporil aj rovnaké podmienky hospodárskej súťaže a transparentnosť jednotného trhu. ECB však naďalej považuje monitorovanie zo strany Komisie a príslušných národných orgánov za potrebné.

27. ECB preto podporuje návrh uvedený v článku 156 navrhovanej bankovej smernice, aby Komisia pravidelne monitorovala, či navrhovaná banková smernica významne ovplyvňuje hospodársky cyklus. ECB okrem toho poznamenáva, že je výsadou Komisie prijímať návrhy na akékoľvek zmeny a doplnenia prepracovanej konsolidovanej bankovej smernice a že sa to vzťahuje aj na možné legislatívne „nápravné opatrenia“ uvedené v článku 156. Z hľadiska obozretného podnikania na makroúrovni je však rozhodujúce, aby možné legislatívne „nápravné opatrenia“ boli symetrické a aby sa kapitálové normy menili len vtedy, keď je táto zmena z hľadiska obozretného podnikania udržateľná počas celého cyklu. ECB navrhuje, aby sa táto potreba vysvetlila v bode 59 odôvodnenia navrhovanej bankovej smernice.

KONKRÉTNE POZNÁMKY

Definícia centrálnych bánk

28. ECB sa domnieva, že je potrebné objasniť jej postavenie, pokiaľ ide o vyňatie centrálnych bánk z navrhovanej bankovej smernice. V článku 2 prvej zarážke sa „centrálne banky členských štátov“ vynímajú z rozsahu pôsobnosti navrhovanej bankovej smernice, zatiaľ čo v článku 4 ods. 23 sa pojem „centrálne banky“ (na rozdiel od „centrálnych bánk členských štátov“) vymedzuje tak, že zahŕňa Európsku centrálnu banku, pokiaľ nie je uvedené inak. ECB navrhuje zmeniť článok 2 tak, aby výslovne stanovoval, že sa táto výnimka vzťahuje aj na ECB.

Sólo konsolidácia

29. Článok 70 navrhovanej bankovej smernice umožňuje príslušným orgánom, aby od prípadu k prípadu a s výhradou určitých podmienok povolili materským úverovým inštitúciám v konkrétnom členskom štáte zahrnúť dcérske spoločnosti nachádzajúce sa v EÚ do výpočtov, ktoré vyžaduje článok 68 ods. 1 navrhovanej bankovej smernice. Tento proces sa označuje ako „sólo konsolidácia“.

⁽¹⁾ Európska komisia „Review of the Capital Requirements for Credit Institutions and Investment Firms, Third Quantitative Impact Study: EU Results“ (Preskúmanie kapitálových požiadaviek pre úverové inštitúcie a investičné spoločnosti, tretia kvantitatívna dopadová štúdia: Výsledky EÚ), 1. júla 2003; dostupné na internetovej stránke Komisie.

⁽²⁾ PricewaterhouseCoopers, MARKT/2003/02/F, „Study on the financial and macroeconomic consequences of the draft proposed new capital requirements for banks and investment firms in the EU“ (Štúdia o finančných a makroekonomických dôsledkoch návrhu nových kapitálových požiadaviek pre banky a investičné spoločnosti v EÚ), 8. apríla 2004, dostupné na internetovej stránke Komisie.

⁽³⁾ Štandardizovaný prístup je opísaný v článkoch 78 až 83 navrhovanej bankovej smernice. Základný IRB prístup je IRB prístup, ktorý je opísaný v článkoch 84 až 89 navrhovanej bankovej smernice, pri ktorom však úverová inštitúcia nevyužíva svoje vlastné odhady strát v dôsledku neplnenia záväzku (LGD) a/alebo prepočítavacie faktory podľa článku 84 ods. 4.

30. ECB odporúča opätovné zváženie podmienok, na základe ktorých možno sólo konsolidáciu⁽¹⁾ uplatniť. Jedna z týchto podmienok je uvedená v článku 69 ods. 1 písm. a) navrhovanej bankovej smernice a vyžaduje, aby neexistovali žiadne prekážky prevodu vlastných zdrojov z materskej spoločnosti na dcérsku spoločnosť. Podľa názoru ECB toto nie je vhodnou podmienkou, ktorá by sa mala uložiť materskej spoločnosti v súvislosti s požiadavkami na sólo konsolidáciu. V tomto smere ECB veľmi víta skutočnosť, že zmeny článku 70 navrhovanej bankovej smernice, ktoré sú uvedené vo všeobecnom prístupe Rady, uložia požiadavky na dostupnosť vlastných zdrojov dcérskej spoločnosti pre materskú spoločnosť a zrušia požiadavku, že nesmú existovať žiadne prekážky prevodu vlastných zdrojov z materskej spoločnosti na dcérsku spoločnosť. ECB poznamenáva, že sólo konsolidácia by zahŕňala aj dcérske spoločnosti nachádzajúce sa v iných členských štátoch, ako je členský štát materskej spoločnosti. V praxi to znamená, že finančná situácia dcérskej spoločnosti sa bude na účely kapitálovej primeranosti posudzovať tak, ako keby bola súčasťou vlastnej finančnej situácie materskej spoločnosti. Orgán dohľadu nad materskou spoločnosťou preto musí mať úplný prístup k informáciám o kvalite aktív, pasív a kapitálu dcérskej spoločnosti. ECB odporúča doplniť ďalšie kritérium na zabezpečenie toho, aby orgán dohľadu nad materskou spoločnosťou mohol účinne overovať tieto informácie o finančnej situácii dcérskych spoločností, ktoré sa nachádzajú v inom členskom štáte. ECB zo zásady takisto veľmi podporuje transparentnosť pri používaní článku 70 smernice a víta zodpovedajúce ustanovenia uvedené vo všeobecnom prístupe Rady.

31. ECB poznamenáva, že článok 70 navrhovanej bankovej smernice nepochybňuje uplatňovanie individuálnych kapitálových požiadaviek, ktoré sú zahrnuté do individuálnych kapitálových požiadaviek pre materskú úverovú inštitúciu, na dcérske spoločnosti v EÚ. Bolo by prínosom, keby sa upresnilo, že článok 70 platí bez toho, aby boli dotknuté požiadavky, ktoré dotknutým dcérskym spoločnostiam ukladá článok 68.

Kapitálové požiadavky na poskytovanie medzibankových úverov v rámci skupiny

32. Článok 80 ods. 7 navrhovanej bankovej smernice umožňuje príslušným orgánom, aby za určitých podmienok vyňali úvery poskytované úverovou inštitúciou jej materskej spoločnosti, jej dcérskej spoločnosti alebo

⁽¹⁾ Sólo konsolidácia je prvkom navrhovanej bankovej smernice, ktorý sa v Bazileji II neupravuje. V odseku 23 Bazileja II sa od orgánov dohľadu vyžaduje, aby skúmali, či „jednotlivé banky sú samostatne primerane kapitalovo vybavené.“

iným dcérskym spoločnostiam tej istej materskej spoločnosti z kapitálových požiadaviek na úverové riziko⁽²⁾. ECB zdôrazňuje, že všetky prípady vystavenia sa úverovému riziku by mali podliehať primeraným kapitálovým požiadavkám. Podmienky, na základe ktorých sa výnimka podľa článku 80 ods. 7 uplatňuje, nevylučujú úverové riziko pri predmetných úverových transakciách vzhľadom na skutočnosť, že napríklad jedna úverová inštitúcia nemusí splniť svoje záväzky voči inej úverovej inštitúcii, ktorá podlieha kontrole tej istej materskej spoločnosti. Okrem toho ECB poznamenáva, že článok 80 ods. 7 sa bude uplatňovať hlavne na poskytovanie medzibankových úverov, pri ktorých sú kapitálové požiadavky nevyhnutné na obmedzenie systémových rizík. ECB ďalej poznamenáva, že Bazilej II⁽³⁾ takúto výnimku neumožňuje a že táto výnimka by mohla v určitých bankových systémoch ovplyvniť rovnaké podmienky hospodárskej súťaže na národnej úrovni. ECB preto odporúča, aby táto forma poskytovania úverov aj naďalej podliehala kapitálovým požiadavkám.

Externé inštitúcie pre hodnotenie úveruschopnosti

33. Pokiaľ ide o uznávanie externých inštitúcií pre hodnotenie úveruschopnosti (ECAI), ECB by chcela upozorniť na tri problémy.

34. Po prvé, ECB sa domnieva, že by sa mohla upresniť požiadavka „nezávislosti“ v prílohe VI časti 2 oddieli 1.2 k navrhovanej bankovej smernici. Príslušné orgány by pri hodnotení mali zohľadňovať faktory, ako sú vlastnícka a organizačná štruktúra ECAI, jej finančné zdroje, personálne obsadenie a prax, ako aj správa a riadenie spoločnosti. Podľa názoru ECB by príslušné orgány mali takisto overiť, či ECAI zaviedli účinné vnútorné postupy na identifikáciu, predchádzanie a riešenie možných konfliktov záujmov, a tým zabezpečili, aby nedošlo k neúmyselnému šíreniu, sprístupneniu alebo zneužitiu dôverných informácií. Tieto otázky sa všeobecne považujú za kľúčové z politického hľadiska a boli uznané v dokumente Medzinárodnej organizácie komisií pre cenné papiere (IOSCO) nazvanom „Statement of Principles Regarding the Activities of Credit Rating Agencies“ (Vyhlásenie zásad týkajúcich sa činností ratingových agentúr) z 25. septembra 2003⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Táto výnimka sa vzťahuje iba na štandardizovaný prístup; môže sa však uplatniť na úverové inštitúcie aj prostredníctvom osobitného druhu stáleho čiastočného používania (článok 89 ods. 1 písm. e) navrhovanej bankovej smernice).

⁽³⁾ Bazilej II sa uplatňuje na banky pôsobiace na medzinárodnej úrovni a to na všetkých stupňoch bankovej skupiny na konsolidovanom základe. To znamená, že dcérska spoločnosť, ktorá je bankou pôsobiacou na medzinárodnej úrovni, bude musieť udržiavať kapitál na krytie úverovej angažovanosti voči ostatným subjektom vnútri skupiny, ktoré nie sú jej dcérskymi spoločnosťami. Bazilej II neumožňuje upustiť od uplatňovania takýchto kapitálových požiadaviek.

⁽⁴⁾ Dostupné na internetovej stránke IOSCO.

35. Po druhé, ECB by chcela zdôrazniť potrebu obozretného a objektívneho prístupu k hodnoteniu dôveryhodnosti ECAI a ich akceptovateľnosti na trhu zo strany orgánov dohľadu. Predovšetkým je dôležité, aby príslušné orgány pri hodnotení potenciálnych ECAI nevytvárali žiadne prekážky pre vstup nových subjektov na trh tým, že by ukladali neprimeranú záťaž spočívajúcu v plnení kritérií stanovených v prílohe VI časti 2 oddielu 2.1 k navrhovanej bankovej smernici (podiel na trhu, príjmy a finančné zdroje, vplyv na tvorbu cien). Namiesto toho sa príslušné orgány vyzývajú, aby svoje hodnotenie náležite zamerali na dôkladnosť a spoľahlivosť metodiky hodnotenia. Príslušné ustanovenia by sa mali preto ďalej rozpracovať, aby umožňovali dostatočne diferencovaný proces hodnotenia. V tejto súvislosti by ECB podporila preformulovanie tohto oddielu v súlade s Bazilejom II, aby sa zabezpečilo, že dôveryhodnosť vyplýva tak z prijatia na trhu, ako aj zo spoľahlivej metodiky.

36. Po tretie, ECB zdôrazňuje potrebu primeranej konvergencie a spolupráce v oblasti dohľadu pri uznávaní ECAI. V záujme zabezpečenia porovnateľnosti externých ratingových hodnotení a rovnakých podmienok hospodárskej súťaže pre úverové inštitúcie, ktoré využívajú tieto hodnotenia v rámci štandardizovaného prístupu k úverovému riziku, bude nevyhnutná vysoká miera súladu medzi praxou členských štátov, ktorá takisto pomôže znížiť riziko regulačnej arbitráže. Okrem toho spolupráca v oblasti dohľadu bude rozhodujúca pri znižovaní nákladov súvisiacich s reguláciou pre tie ECAI, ktoré sa usilujú o uznanie vo viac ako jednom členskom štáte. Článok 81 ods. 3, článok 82 ods. 2 a článok 97 ods. 3 navrhovanej bankovej smernice v súčasnosti obsahujú možnosť uváženia iba pre vzájomné uznanie. V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskych spoločností, ktorá sa týka voľného poskytovania služieb, je ECB toho názoru, že vzájomné uznanie by malo byť všeobecnou zásadou vo vzťahu k ECAI v rámci EÚ. To by nebránilo orgánu dohľadu, aby rozhodol o uložení dodatočných požiadaviek na spôsobilosť, čím by sa zohľadnili osobitosti národného trhu, pokiaľ by takéto dodatočné požiadavky neobsahovali tie isté podmienky, ako už boli splnené v členskom štáte pôvodu. ECB víta konzultačný dokument CESR o možných regulačných prístupoch vo vzťahu k ratingovým agentúram⁽¹⁾. Takisto veľmi podporuje činnosť, ktorú CEBS v súčasnosti vyvíja s cieľom harmonizovať kritériá pre uznanie ECAI. ECB sa domnieva, že proces priradovania (stanovený v prílohe 2 k Bazileju II), na základe ktorého, národné orgány priradujú hodnotenia úverového rizika k dostupným rizikovým váham, je veľmi dôležitý a CEBS by mal preto podporovať konvergenciu v tejto oblasti.

⁽¹⁾ „CESR's technical advice to the European Commission on possible measures concerning credit rating agencies – Consultation Paper“ (Technické poradenstvo CESR určené Európskej komisii o možných opatreniach týkajúcich sa ratingových agentúr – konzultačný dokument), 30. novembra 2004; dostupné na internetovej stránke CESR.

Stále čiastočné používanie na určité druhy angažovanosti

37. ECB poznamenáva, že na rozdiel od Bazileja II navrhovaná banková smernica umožňuje stále čiastočné používanie IRB prístupu na významné druhy angažovanosti a v dôležitých obchodných útvaroch za rôznych okolností uvedených v článku 89 ods. 1 písm. a) a d) až g) navrhovanej bankovej smernice. ECB berie na vedomie, že zámerom obmedzenia stáleho čiastočného používania je zabrániť bankám, aby stále hodnotili vystavenie sa vysokému riziku podľa štandardizovaného prístupu a zároveň používali svoje vlastné odhady rizikových parametrov na portfóliá s nižším rizikom, a tým si v jednotlivých prípadoch vybrali ten najvýhodnejší prístup.

38. ECB podporuje sprístupnenie stáleho čiastočného používania malým úverovým inštitúciám na ich angažovanosť voči ústredným štátnym správam, úverovým inštitúciám a investičným spoločnostiam, pretože v takýchto prípadoch by uplatňovanie vlastných odhadov bolo nadmernou záťažou, čo by prípadne malým úverovým inštitúciám znemožňovalo prijať IRB prístup. Postavenie malých úverových inštitúcií je správne upravené v bode odôvodnenia 35A, ktorý je navrhnutý vo všeobecnom prístupe Rady. ECB odporúča, aby Komisia tri roky po transpozícii smernice preskúmala, či sa uplatňovaním článku 89 navrhovanej bankovej smernice splnil účel tohto článku.

Jednotné zaobchádzanie s úverovým príslubom v rámci IRB prístupu a štandardizovaného prístupu

39. Medzi kapitálovým zaobchádzaním s úverovým príslubom na poskytnutie úveru v rámci štandardizovaného prístupu a v rámci základného IRB prístupu existuje nesúlad. ECB chápe, že táto odchýlka nie je zámerná. Ak by sa však táto otázka nevyriešila, mohlo by to mať za následok, že v rámci základného IRB prístupu vznikne kapitálová požiadavka na určité záruky, ktoré znižujú riziko a chránia stabilitu finančného systému tým, že v niektorých platobných systémoch zabezpečujú ukončenie zúčtovania. ECB preto odporúča preformulovať znenie odseku 1.11 písm. a) časti 3 prílohy VII k navrhovanej bankovej smernici tak, aby bolo v súlade so zodpovedajúcim ustanovením, ktoré sa uplatňuje na štandardizovaný prístup, t.j. aby ustanovilo, že prepočítavací faktor 0 % sa uplatňuje na úverové linky, ktoré sú nezáväzné, ktoré môže úverová inštitúcia kedykoľvek bezpodmienečne a bez predchádzajúceho oznámenia zrušiť, alebo ktoré umožňujú automatické zrušenie z dôvodu zhoršenia úveruschopnosti dlžníka.

Proces preskúmania orgánmi dohľadu

40. ECB zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa druhý pilier považoval za rovnako dôležitý ako ostatné piliere Bazileja II, ktorými sú minimálne kapitálové požiadavky a trhová disciplína. ECB sa domnieva, že veľmi všeobecné znenie článkov 123 a 124 navrhovanej bankovej smernice, ktoré odzrkadľuje druhý pilier, môže viesť k nesprávnemu záveru, že tieto tri piliere nie sú rovnako dôležité.
41. Keďže navrhovaná banková smernica neobsahuje žiadnu definíciu pojmu „interný kapitál“ (ktorý sa používa v článku 123 smernice), z pohľadu ECB bude potrebné zjednotiť chápanie pojmu interný kapitál zo strany orgánov dohľadu a úverových inštitúcií v súlade s vývojom praxe v danom odvetví. ECB považuje za žiaduce, aby sa vypracovali pokyny, čo by úverové inštitúcie mali urobiť, aby splnili požiadavky stanovené v článku 123. ECB si je vedomá, že takéto pokyny je možné vypracovať len postupom času v súlade s vývojom praxe v danom odvetví a na základe skúseností národných orgánov dohľadu, a v tomto štádiu netrvá na podrobnejšej definícii interného kapitálu.
42. Pokiaľ ide o kapitálové rezervy, pozornosť by sa mala upriamiť na vyhlásenie BCBS z júla 2002, v ktorom sa výslovne uznáva význam kapitálových rezerv vo vzťahu k možným obavám z procyklickosti⁽¹⁾. Navrhovaná banková smernica v súčasnosti túto otázku neupravuje a ECB odporúča, aby sa na ňu poukázalo v odôvodnení navrhovanej bankovej smernice, v ktorom by sa uviedlo, že orgány dohľadu by mali od bánk vyžadovať, aby udržiavali kapitálové rezervy a tým boli schopné dodržiavať minimálnu výšku kapitálu, a to aj za mimoriadnych podmienok.
43. ECB záverom poznamenáva, že niekoľko členských štátov v súčasnosti za určitých okolností stanovuje minimálny ukazovateľ kapitálovej primeranosti nad hranicou 8 %, ktorá je ustanovená v článku 75 navrhovanej bankovej smernice. Automatické uplatňovanie vyšších kapitálových požiadaviek na určité kategórie inštitúcií je nežiaduce, nakoľko rozdielne minimálne ukazovatele kapitálovej primeranosti ohrozujú rovnaké podmienky hospodárskej súťaže v rámci EÚ a podnecujú k reštrukturalizácii skupín na účely regulačnej arbitráže medzi kapitálovými režimami.

(1) „S cieľom napomôcť odstráneniu možných obáv z cyklickosti IRB prístupov, výbor odsúhlasil, že požiadavkou v rámci IRB prístupov by malo byť zmysluplné konzervatívne stresové testovanie úverového rizika bankami tak, aby sa zabezpečilo, že banky budú mať dostatočnú kapitálovú rezervu v rámci druhého piliera novej dohody“, tlačová správa BCBS, 10. júla 2002; dostupné na internetovej stránke BIS.

Spolupráca v mimoriadnej situácii

44. ECB víta článok 130 ods. 1 navrhovanej bankovej smernice, ktorý je obzvlášť významný, pretože zavádza povinnosť orgánu dohľadu na konsolidovanom základe informovať orgány uvedené v článku 49 písm. a) a v článku 50 navrhovanej smernice, keď vznikne mimoriadna situácia, ktorá by prípadne mohla ohroziť stabilitu finančného systému.
45. ECB chápe, že článok 130 ods. 1 sa vzťahuje tak na národný finančný systém, ako aj na finančný systém EÚ. ECB preto chápe, že informácie sa musia zasielať orgánom uvedeným v článku 49 písm. a) buď na národnej, alebo na cezhraničnej úrovni. To je dôležité, pretože pokrok dosiahnutý pri integrácii finančných trhov a trhových infraštruktúr v EÚ môže zároveň so zvýšením likvidity a efektívnosti týchto trhov zvýšiť aj pravdepodobnosť systémových porúch ovplyvňujúcich viac ako jeden členský štát a prípadne zvýšiť riziko cezhraničného dominového efektu v bankovom sektore EÚ. ECB v tejto súvislosti víta skutočnosť, že článok 130 ods. 1 vychádza z odporúčania uvedeného v správe Hospodárskeho a finančného výboru o krízovom manažmente vo finančnom sektore⁽²⁾ a ukladá povinnosť v prípade krízovej situácie tieto orgány včas informovať. Na objasnenie rozsahu pôsobnosti článku 130 ods. 1 by ECB odporučila uviesť, že povinnosť upozorniť orgány uvedené v článku 49 ods. a) sa vzťahuje na orgány v rámci EÚ.
46. ECB takisto chápe, že odkaz v článku 130 ods. 1 na orgány uvedené v článku 50⁽³⁾ má zabezpečiť, aby členovia vlád členských štátov zodpovední za finančné služby boli čo najskôr upozornení na existenciu mimoriadnej situácie. ECB odporúča tento zámer jednoznačnejšie vyjadriť tým, že odkaz na orgány uvedené v článku 50 sa nahradí výslovným odkazom na „príslušných členov vlády“, čím sa zabezpečí, že nebudú existovať žiadne prekážky prenosu dôverných informácií, ktoré sú potrebné na zvládnutie mimoriadnej situácie, s výhradou podmienok stanovených vo vnútroštátnych právnych predpisoch a v právnych predpisoch Spoločenstva (t.j. keď mimoriadna situácia ovplyvňuje ich politické funkcie).

(2) Hospodársky a finančný výbor, „Report on financial crisis management“ (Správa o krízovom manažmente vo finančnom sektore) zo 17. apríla 2001, Economic paper č. 156, júl 2001, dostupné na internetovej stránke Komisie.

(3) Článok 50 navrhovanej bankovej smernice, ktorým sa prepracováva článok 30 ods. 9 konsolidovanej bankovej smernice, umožňuje členským štátom povoliť sprístupnenie dôverných informácií o obozretnom podnikaní „útvorom svojich ústredných štátnych správ, ktoré sú zodpovedné za právne predpisy v oblasti dohľadu nad úverovými inštitúciami, finančnými inštitúciami, investičnými službami a poisťovňami, ako aj inšpektorom, ktorí konajú v mene takýchto útvarov“.

47. ECB plne podporuje znenie článku 130 ods. 1 navrhovanej bankovej smernice aj z toho dôvodu, lebo ponecháva príslušným orgánom tak na národnej úrovni, ako aj na úrovni EÚ, vhodný priestor na definovanie flexibilných dojednaní, ktoré sú potrebné v rámci krízového manažmentu. V tomto smere by ECB chcela upozorniť na existujúce dojednania medzi centrálnymi bankami a orgánmi dohľadu, ktoré vymedzujú zásady a postupy komunikácie a spolupráce v prípadoch krízového manažmentu vo finančnom sektore. Predovšetkým v Memorande o porozumení o strategických zásadách spolupráce medzi orgánmi bankového dohľadu a centrálnymi bankami Európskej únie v prípadoch krízového manažmentu (ďalej len „memorandum o porozumení“) sa stanovujú zásady a postupy, ktoré sa konkrétne týkajú určenia orgánov zodpovedných za krízový manažment, požadovaných tokov informácií medzi všetkými zúčastnenými orgánmi a praktických podmienok pre zdieľanie informácií na cezhraničnej úrovni. Memorandum o porozumení predpokladá vytvorenie logistickej infraštruktúry na podporu lepšej cezhraničnej spolupráce medzi orgánmi⁽¹⁾.
48. ECB ďalej poznamenáva, že už sa vytvorili určité iniciatívy na ďalšie rozpracovanie dojednaní v prípade krízového manažmentu podľa článku 130 navrhovanej bankovej smernice. Predovšetkým Výbor bankového dohľadu Európskeho systému centrálnych bánk a CEBS založili spoločnú pracovnú skupinu pre krízový manažment, ktorá prispeje k rozvoju ďalších praktických dojednaní pre riešenie kríz. V tejto súvislosti ECB podporuje ďalšiu činnosť smerujúcu k vypracovaniu účinných dojednaní o spolupráci. ECB sa domnieva, že hladká interakcia medzi funkciou dohľadu a funkciou centrálného bankovníctva uľahčí včasné zhodnotenie systémového dopadu krízy a prispeje k účinnému krízovému manažmentu tak na národnej úrovni, ako aj na úrovni EÚ.

Súlad s Bazilejom II v oblasti operačného rizika

49. ECB poznamenáva, že ustanovenia navrhovanej bankovej smernice, ktoré sa vzťahujú na operačné riziko, sa od Bazileja II odchyľujú do takej miery, že by mohli narušiť rovnaké podmienky hospodárskej súťaže. ECB preto odporúča zmeniť nasledujúce prvky navrhovanej smernice.
50. Po prvé, príslušný ukazovateľ v častiach 1 a 2 prílohy X k navrhovanej bankovej smernici vypočítaný na základe „posledných šiestich dvanásťmesačných sledovaní k polovici a ku koncu finančného roka“ a prijateľnosť odhadovaných údajov v prípade, že overené údaje nie sú k dispozícii, nie je v súlade s Bazilejom II, podľa ktorého sa majú používať ročné sledovania. ECB víta skutočnosť, že zmeny v odseku 3 časti 1 a v odseku 5 časti 2 prílohy X k smernici, ktoré sú uvedené vo všeobecnom prístupe Rady, by v tejto otázke zosúladiť smernicu s Bazilejom II.
51. Po druhé, navrhovaný výpočet kapitálových požiadaviek podľa štandardizovaného prístupu znevýhodňuje úverové inštitúcie v EÚ voči úverovým inštitúciám z tretích krajín,

(1) Pozri tlačovú správu ECB z 10. marca 2003; dostupné na internetovej stránke ECB.

na ktoré sa vzťahuje Bazilej II. Okrem toho môže byť tento prístup prekážkou pri dosahovaní cieľa, ktorým je stimulovanie bánk, aby prešli od prístupu založeného na základnom ukazovateli na štandardizovaný prístup. Bazilej II umožňuje, aby sa záporný hrubý výnos v určitých oblastiach činnosti použil na čiastočné započítanie voči kladnému hrubému výnosu v iných oblastiach činnosti za každý rok, čím sa dosiahne súlad s prístupom založeným na základnom ukazovateli, na základe ktorého každý rok dôjde k automatickému započítaniu medzi oblasťami činnosti. ECB poznamenáva, že prístup zvolený v navrhovanej bankovej smernici je v skutočnosti opatrnejší. ECB by však uprednostnila, aby sa navrhovaná banková smernica zosúladiť s Bazilejom II.

52. Po tretie, požiadavky v časti 4 prílohy X k navrhovanej bankovej smernici sa líšia od Bazileja II tým, že v zásade umožňujú neobmedzené stále čiastočné používanie AMA prístupov. ECB poznamenáva, že obmedzenia rozsahu a trvania čiastočného používania AMA prístupov sa v Bazileji II považujú za rozhodujúce, aby sa predišlo novej regulačnej arbitráži a možným nepriaznivým vplyvom na rovnaké podmienky hospodárskej súťaže. ECB zdieľa obavy BCBS a odporúča, aby sa obmedzenia čiastočného používania AMA prístupov zaviedli ako všeobecné pravidlo a nielen od prípadu k prípadu.
53. Na záver, prechodné ustanovenia uvedené v článku 155 navrhovanej bankovej smernice umožňujú, aby sa do 31. decembra 2010 na oblasť činnosti „obchod a predaj“ uplatňoval príslušný ukazovateľ vo výške 15 % v prípadoch, keď táto oblasť činnosti predstavuje aspoň 50 % celkových príslušných ukazovateľov. To predstavuje nežiaducu odchýlku od Bazileja II, ktorý takéto prechodné ustanovenie neobsahuje.

Právne riziko ako súčasť operačného rizika

54. ECB berie na vedomie, že článok 4 ods. 22 navrhovanej bankovej smernice zavádza pojem „právne riziko“ ako jeden z prvkov širšieho pojmu „operačné riziko“. ECB uznáva, že právne riziko je dôležitou kategóriou rizika, ktorú treba pri meraní kapitálu zohľadniť, ale zároveň poznamenáva, že pojem právne riziko nie je v navrhovanej smernici bližšie vymedzený a preto by sa mohol stať oblasťou neistoty a rozdielnej transpozície a uplatňovania. V tejto súvislosti je ECB presvedčená, že by bolo užitočné zaviesť v rámci EÚ presnejšie znenie Bazileja II, ktorým sa konkrétne ustanovuje, že operačné riziko zahŕňa „právne riziko, ale vylučuje strategické riziko a riziko poškodenia dobrej povesti“ (odsek 644 Bazileja II). V poznámke pod čiarou k tomuto odseku Bazileja II sa uvádza, že „právne riziko zahŕňa okrem iného riziko pokút, sankcií alebo náhrad škody s represívnou funkciou, ktoré vyplývajú z opatrení dohľadu, ako aj súkromnoprávne vyrovnania“. Bolo by užitočné, keby sa toto znenie prevzalo do odôvodnenia navrhovanej bankovej smernice.

55. Všeobecná definícia právneho rizika by uľahčila riadne hodnotenie a riadenie rizík a zabezpečila jednotný prístup zo strany úverových inštitúcií v EÚ. Takisto by bolo užitočné preskúmať, do akej miery by sa malo prihliadnúť na skutočnosť, že právne riziká sú svojou podstatou nepredvídateľné a vo všeobecnosti sa neriadia žiadnym vzorom. Okrem toho by riadenie právneho rizika muselo byť v súlade s riadením operačného rizika ako celku. Z týchto dôvodov ECB navrhuje, aby CEBS pokračoval v činnosti s cieľom objasniť definíciu právneho rizika.
56. ECB poznamenáva, že požiadavky na právnu istotu pri metódach znižovania úverového rizika, ktoré sú uvedené v prílohách VII až IX k navrhovanej bankovej smernici, sa môžu považovať za podmienky, ktoré znižujú aj právne riziká súvisiace s používaním týchto metód. Dôvodom toho je, že tieto požiadavky priamo neupravujú výpočet rizikovo vážených aktív, ale skôr sa týkajú otázky, či metódy znižovania úverového rizika majú pevný právny základ. ECB však vzhľadom na prílohu X časť 3 oddiel 1.2 odsek 14 k navrhovanej bankovej smernici chápe, že straty v dôsledku právnych chýb metód znižovania úverového rizika nebudú podliehať požiadavke na krytie operačného rizika z vlastných zdrojov, ak sa považujú za úverové riziko pre výpočet minimálnych kapitálových požiadaviek.

Kapitálové požiadavky pre určité investičné spoločnosti

57. Článok 20 navrhovanej smernice o kapitálovej primeranosti necháva príslušným orgánom na uváženie, či určitým investičným spoločnostiam udelia výnimku z kapitálových požiadaviek na operačné riziko. Bod 22 odôvodnenia navrhovanej smernice však zdôrazňuje, že „operačné riziko je

významným rizikom, ktorému sú inštitúcie vystavené a ktoré si vyžaduje krytie z vlastných zdrojov“. Komisia zaviedla túto možnosť uváženia na základe štúdie uverejnenej v júli 2004⁽¹⁾, pričom účelom tohto uváženia bolo zmierniť dopad požiadavky na krytie operačného rizika z vlastných zdrojov na celkové požiadavky uložené investičným spoločnostiam. ECB poznamenáva, že autori tejto štúdie zaujali relatívne opatrný postoj k otázke, či by sa zvýšenie kapitálových požiadaviek na investičné spoločnosti spôsobené zavedením kapitálovej požiadavky súvisiacej s operačným rizikom nemalo považovať za neprimerané. Štúdia navyše uvádza, že použité údaje boli zrejme neúplné. ECB upozorňuje aj na to, že výnimky, ktorých uplatňovanie závisí od uváženia a druhu spoločnosti a ktoré umožňuje navrhovaná smernica o kapitálovej primeranosti, by mohli ovplyvniť rovnaké podmienky hospodárskej súťaže z troch hľadísk: medzi rozličnými druhmi investičných spoločností; medzi investičnými spoločnosťami toho istého druhu, ktoré si navzájom konkurujú na cezhraničnej úrovni, a medzi investičnými spoločnosťami a úverovými inštitúciami. ECB preto navrhuje, aby Komisia v primeranom čase preskúmala účinok týchto výnimiek a spôsob ich uplatňovania zo strany príslušných orgánov a aby sa do navrhovanej smernice o kapitálovej primeranosti zahrnulo zodpovedajúce ustanovenie.

Vo Frankfurt nad Mohanom 17. februára 2005

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Európska komisia, „Review of the Capital Requirements for EU Investment Firms – 2004 Quantitative Impact Study – Main Conclusions“ (Preskúmanie kapitálových požiadaviek na investičné spoločnosti v EÚ – kvantitatívna dopadová štúdia (2004) – hlavné závery), bez uvedenia dátumu, dostupné na internetovej stránke Komisie.

II

(Návrhy právnych aktov)

KOMISIA

Návrhy právnych predpisov prijaté Komisiou

(2005/C 52/11)

Dokument	Časť	Dátum	Názov
COM(2004) 492		14. 7. 2004	Návrh NARIADENIE RADY, ktorým sa zakladajú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde
COM(2004) 551		19. 8. 2004	Návrh ROZHODNUTIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Rady 2001/51/ES ustanovujúce program, ktorý sa týka rámcovej stratégie Spoločenstva v oblasti rovnosti pohlaví, a rozhodnutie č. 848/2004/ES Európskeho parlamentu a Rady ustanovujúce akčný plán Spoločenstva na podporu organizácií pôsobiacich na európskej úrovni v oblasti rovnosti medzi mužmi a ženami
COM(2004) 594	1	17. 9. 2004	Návrh ROZHODNUTIE RADY ktoré sa vzťahuje na podpísanie dohody medzi Európskymi spoločenstvami a Dánskym kráľovstvom, ktorá rozširuje na Dánsko platnosť ustanovení nariadenia (ES) č. 343/2003, ktoré stanovuje kritériá a mechanizmy pre určenie členského štátu, ktorý je zodpovedný za prieskum žiadosti o azyl predloženej v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom krajiny tretieho sveta a nariadenia (ES) č. 2725/2000, ktoré sa vzťahuje na vytvorenie systému „Eurodac“ pre porovnávanie digitálnych odtlačkov prstov za účelom účinného uplatnenia Dohovoru z Dublinu
COM(2004) 594	2	17. 9. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY ktoré sa vzťahuje na uzatvorenie dohody medzi Európskymi spoločenstvami a Dánskym kráľovstvom, ktorá rozširuje na Dánsko platnosť ustanovení nariadenia (ES) č. 343/2003, ktoré stanovuje kritériá a mechanizmy pre určenie členského štátu, ktorý je zodpovedný za prieskum žiadosti o azyl predloženej v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom krajiny tretieho sveta a nariadenia (ES) č. 2725/2000, ktoré sa vzťahuje na vytvorenie systému „Eurodac“ pre porovnávanie digitálnych odtlačkov prstov za účelom účinného uplatnenia Dohovoru z Dublinu
COM(2004) 699		20. 10. 2004	Návrh NARIADENIE RADY, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií
COM(2004) 710		25. 10. 2004	Návrh NARIADENIA RADY ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1782/2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky, a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a nariadenie (ES) č. 1788/2003 stanovujúce poplatky v sektore mlieka a mliečnych výrobkov.

Dokument	Časť	Dátum	Názov
COM(2004) 716		12. 11. 2004	Návrh SMERNICE RADY o dohlade a kontrole zásielok rádioaktívneho odpadu a vyhoreného paliva
COM(2004) 725		27. 10. 2004	Návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS týkajúce sa účtovných závierok určitých typov spoločností a konsolidovaných účtovných závierok
COM(2004) 781		7. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Rady 2000/819/ES o viacročnom programe pre podniky a súkromné podnikanie a konkrétne pre malé a stredné podniky (SMEs) (2001 – 2005)
COM(2004) 787		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIE RADY o pozícii, ktorú majú prijať Európske spoločenstvá a ich členské štáty v rámci Rady pre spoluprácu ustanovenej Dohodou o partnerstve a spolupráci zakladajúcou partnerstvo medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Moldavskou republikou na druhej strane, pokiaľ ide o prijatie odporúčania týkajúceho sa implementácie Akčného plánu EÚ – Moldavsko
COM(2004) 788		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY o pozícii, ktoré má prijať Európske spoločenstvo a jeho členské štáty v rámci Asociačnej rady ustanovenej Euro-stredomorskou dohodou o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Marockým kráľovstvom na druhej strane, pokiaľ ide o prijatie odporúčania týkajúceho sa implementácie Akčného plánu EÚ – Maroko
COM(2004) 789		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIE RADY o pozícii, ktorú má prijať Európske spoločenstvo v rámci Spoločného výboru ustanoveného Predbežnou dohodou o pridružení v oblasti obchodu a spolupráce, pokiaľ ide o prijatie odporúčania týkajúceho sa implementácie Akčného plánu EÚ – Palestínska samospráva
COM(2004) 790		9. 10. 2004	Návrh ROZHODNUTIE RADY o pozícii, ktorú majú prijať Spoločenstvá a ich členské štáty v rámci Asociačnej rady ustanovenej Euro-stredomorskou dohodou o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Štátom Izrael na druhej strane, pokiaľ ide o prijatie odporúčania týkajúceho sa implementácie Akčného plánu EÚ – Izrael
COM(2004) 791		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIE RADY o pozícii, ktorú majú prijať Spoločenstvá a ich členské štáty v rámci Rady pre spoluprácu ustanovenej Dohodou o partnerstve a spolupráci zakladajúcou partnerstvo medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Ukrajinou na druhej strane, pokiaľ ide o prijatie odporúčania týkajúceho sa implementácie Akčného plánu EÚ – Ukrajina
COM(2004) 792		9. 10. 2004	Návrh ROZHODNUTIE RADY o pozícii, ktorú má prijať Európske spoločenstvo a jeho členské štáty v rámci Asociačnej rady ustanovenej Euro-stredomorskou dohodou o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Tuniskou republikou na druhej strane, pokiaľ ide o prijatie odporúčania týkajúceho sa implementácie Akčného plánu EÚ – Tunisko

Dokument	Časť	Dátum	Názov
COM(2004) 796		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIE RADY o pozícii, ktorú má prijať Európske spoločenstvo a jeho členské štáty v rámci Asociačnej rady ustanovenej Euro-stredomorskou dohodou o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Jordánskym hášimovským kráľovstvom na druhej strane, pokiaľ ide o prijatie odporúčania týkajúceho sa implementácie Akčného plánu EÚ – Jordánsko
COM(2004) 798		16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY ktorým sa schvaľuje pristúpenie Európskeho spoločenstva k Medzinárodnému dohovoru o ochrane nových odrôd rastlín v znení prijatom v Ženeve 19. marca 1991
COM(2004) 809	1	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY o uzatvorení rámcovej dohody medzi Európskym spoločenstvom a Albánskou republikou stanovujúcej všeobecné princípy účasti Albánskej republiky na programoch Spoločenstva
COM(2004) 809	2	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY o uzatvorení rámcovej dohody medzi Európskym spoločenstvom a Republikou Bosny a Hercegoviny stanovujúcej všeobecné princípy účasti Republiky Bosny a Hercegoviny na programoch Spoločenstva
COM(2004) 809	3	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY o uzatvorení rámcovej dohody medzi Európskym spoločenstvom a Chorvátskou republikou stanovujúcej všeobecné princípy účasti Chorvátskej republiky na programoch Spoločenstva
COM(2004) 809	4	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY o uzatvorení protokolu k Stabilizačnej a asociačnej dohode medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Bývalou juhoslovanskou republikou Macedónsko na strane druhej o rámcovej dohode medzi Európskym spoločenstvom a Bývalou juhoslovanskou republikou Macedónsko stanovujúcej všeobecné princípy účasti Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko na programoch Spoločenstva
COM(2004) 809	5	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTIA RADY o uzatvorení rámcovej dohody medzi Európskym spoločenstvom a Juhoslovanskou zväzovou republikou stanovujúcej všeobecné princípy účasti Srbska a Čiernej Hory na programoch Spoločenstva
COM(2004) 835		28. 12. 2004	Návrh NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi
COM(2004) 852		5. 1. 2005	Návrh ROZHODNUTIA RADY ktorým sa Švédsko splnomocňuje na uplatňovanie zníženej sadzby zdaňovania elektriny spotrebovanej v určitých domácnostiach a spoločnostiach sektoru služieb v súlade s článkom 19 smernice 2003/96/ES
COM(2005) 4		19. 1. 2005	Návrh ROZHODNUTIA RADY ktorým sa Cyperskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odlišne od článku 11 Šiestej smernice Rady 77/388/EHS o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu

Tieto dokumenty sú dostupné na stránke EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex/lex/>